

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

5 MAART 1990

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 74,3 en 4)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting	389
N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie	391
L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting	393
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin	397
R. De Wulf, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling	398
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting	399
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	409
H. Weckx, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden	410
D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs	413
L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt	416
J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer	421
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 74,5)	
L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting	423
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin	426
R. De Wulf, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling	427
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting	428
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	434
H. Weckx, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden	438
D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs	439
J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer	443
II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 74,5)	
L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting	449
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting	450
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	452
H. Weckx, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden	453
D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs	453
J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer	455

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 74, 3 en 4)

G. GEENS
VOorzitter van de Vlaamse
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN FINANCIËN
EN BEGROTING

Vraag nr. 31
van 30 januari 1990
van de heer L. DIERICKX

Interministeriële conferentie — Stand van zaken

Kan de geachte Minister mij een overzicht bezorgen van de in het kader van de federale structuren van ons land opgerichte en op te richten interministeriële conferenties ?

Kan de Minister mij de nodige informatie verschaffen betreffende :

- de samenstelling
- de namen van de Ministers of Staatssecretarissen die het voorzitterschap, het secretariaat enzovoort in deze conferenties waarnemen
- de begroting
- de problemen die zij behandelden.

Kan de Minister mij een opsomming (een volledig overzicht) geven van de wetten, decreten, de koninklijke besluiten, de ministeriële besluiten, de samenwerkingsakkoorden, verdragen en andere beschikkingen die zij voorbereiden en hebben uitgewerkt ?

Bestaan er bijzondere interministeriële of andere overlegorganen tussen de Regering en de Executieven, onder andere inzake buitenlands beleid, mobiliteit, migrantenbeleid, . . . ?

Welke andere overlegstructuren werden of worden opgericht ?

Antwoord

Bij beslissing van het Overlegcomité Regering-Executieven werden vijftien interministeriële conferenties opgericht.

De Vlaamse Executieve is in deze conferenties door de volgende Gemeenschapsministers vertegenwoordigd :

Interministeriële Conferentie	Vertegenwoordiging Vlaamse Executieve
Economie en Energie	De Batselier
Infrastructuur en Verkeerswezen	Sauwens
Wetenschapsbeleid	Geens en De Batselier
Buitenlandse Betrekkingen	Geens en De Batselier

Interministeriële Conferentie	Vertegenwoordiging Vlaamse Executieve
Financiën en Begroting	Geens en De Batselier
Openbaar ambt	Geens en Van den Bossche
Tewerkstelling	De Wulf en Coens
Landbouw	Kelchtermans en De Batselier
Leefmilieu	Kelchtermans
Immigrantenbeleid	Lenssens en De Wulf
Audio-visueel (technische problemen)	Dewael
Binnenlandse Zaken	Van den Bossche
Volksgezondheid	Weckx
Onderwijs	Coens
Jeugdbescherming	Lenssens

Deze conferenties beschikken niet over een eigen begroting.

Voor de sectoren waar ik beleidsverantwoordelijkheid draag, kan ik volgende gegevens meedelen wat betreft de werkzaamheden van de interministeriële conferenties :

- Interministeriële Conferentie voor Financiën en Begroting
  - * oprichting van een algemene databank
  - * uitvoering van de financieringswet
  - * samenstelling van de Hoge Raad voor Financiën
  - * uitvoering van de begroting 1989
  - * permanente afdeling „financieringsbehoeften van de Overheid” van de Hoge Raad voor Financiën
  - * herstructurering van de Administratie van de Thesaurie en van de Begroting en de Controle op de Uitgaven.
- Interministeriële Conferentie voor Wetenschapsbeleid
  - * transfer Europese Acties
  - * Eureka-protocol
  - * financiering en planning van het wetenschappelijk onderzoek
- De Interministeriële Conferentie voor Buitenlandse Betrekkingen heeft nog niet vergaderd.

Verder is er ook het ministerieel comité ad hoc-betrekkingen met Nederland, dat de Belgisch-Nederlandse onderhandelingen inzake de Schelde- en Maasvraagstukken voorbereidt en waarin de Vlaamse Executieve is vertegenwoordigd door de Voorzitter, de Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie, de Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting en de Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer.

Dit wat betreft de gestructureerde interministeriële overleginstanties.

Daarnaast zijn er uiteraard op diverse niveau's nog talrijke andere contacten tussen de Regering en de Executieven.

Voor de andere beleidssectoren nodig ik het geachte lid uit zich te wenden tot de functioneel bevoegde Gemeenschapsministers.

Vraag nr. 32
van 13 februari 1990
van mevrouw N. MAES

Adont i - Erfenisrechten

Vragen nrs. 33, 31, 101, 27, 22, 202, 47, 23, 91, 42, 112
van 19 februari 1990
van mevrouw N. MAES

respectievelijk tot

Betreffende de evaluatie van deze studieopdrachten, kan ik het geachte lid meedelen dat dit gebeurt op basis van tussentijdse en eindrapporten welke door de opdrachtnemer aan de opdrachtgever dienen te worden voorgelegd.

1. Economie en Energie.

Overzicht inzake studieopdrachten

uitgevoerd door	betreffende	bedrag	timing (voor)	begrotingspost sectie/artikel
regasa CV	ontwerp energienota	214.200	15.05.89	71/12.20
iiivo vzw	onderzoek exposanten FTI interviews	4.449.000	01.03.90	70/12.24
iiivo vzw	onderzoek exposanten FTI postenquête	1.932.800	01.01.90	70/12.24
kul - ces	economische evaluatie sluitingsscenario's KS	100.000	20.07.89	70/12.24
regasa CV	betekenis KS — steenkoolwinning	120.000	20.07.89	70/12.24
ruca	export- en acquisitie-beleid	800.000	31.10.89	70/12.35
vub	isolatienorm in Vlaanderen	833.000	15.05.90	70/12.21
iseco vzw	rationeel energieverbruik	1.245.000	31.03.90	71/12.21
cest	reg-beleid in Vlaanderen	1.239.504	15.03.90	71/12.21
ruca	windenergiepotentieel in Vlaanderen	5.075.500	31.12.90	71/12.21
Bond Beter Leefmilieu	milieu-investeringen en economische effecten in voedingssector in Vlaanderen	4.233.310	31.01.91	70/60.01
vub Centrale Arbeidsraad	analyse jeugdwerkloos-	900.000	20.05.89	72/12.21
serv	studiecommissie r. maris	776.125	01.06.90	72/12.21
hiva	weer-werk-actie	2.500.000	19.09.90	72/60.01
iseco vzw	weer-werk-actie	5.000.000	19.09.90	72/60.01
riat	weer-werk-actie	2.500.000	19.09.90	72/60.01
hiva	confectie-opleiding styling & design	960.000	31.08.90	72.12.21
ecws	vormen van onderwijs, vorming en beroepsopleiding	2.500.000	30.06.90	72/12.21
Orpsy bvba	vormen van geprivatiseerde arbeidsbemiddeling	1.451.800	30.06.90	72/12.21
vub Centrale Arbeidsraad	juridische aspecten geprivatiseerde arbeidsbemiddelingsvormen	1.250.000	31.10.90	72/12.21
iseco vzw	arbeidsmarktposten van de armoedepopulatie	2.000.000	31.12.90	72/12.21

2. Middenstand

Ik kan het geachte lid meedelen dat op artikel 12.20

Opdrachthouder	Onderwerp	Bedrag	Einddatum
— VZW Archief en Museum van de Socialistische arbeidersbeweging Gent	De Middenstand en het Plan van de Arbeid	1.150.000 frank	31.1.90
VZW Europees centrum voor Werk- en Samenleving Brussel	Coördinatie van verschillende soorten vorming	2.300.000 frank	vanaf 1.2.90 - 1.7.90

Andere toewijzingen hebben betrekking op uitvoeringsactiviteiten, maar vallen niet binnen het bestek van de gestelde vraag (onder meer promotiecampagne : 24.395.000 frank — informatica in de bouw : 2.283.600 frank — consulendendienst startende zelfstandigen : 25.000.000 frank — distributiecursussen : 1.712.473 frank).

Voor het jaar 1990, werden behoudens de voormelde opdrachten die eventueel doorlopen in 1990, nog geen nieuwe studies vastgelegd.

Vraag nr. 26
van 29 januari 1990
van de heer L. VANHORENBEEK

Schone technologieën — Financiële steun

De afvalberg groeit steeds sneller aan. Om deze in te dijken hebben we nood aan een preventief afvalbeleid. Een van de krachtlijnen van zulk een beleid bestaat uit het aanmoedigen van schone technologieën. Zo wordt vervuiling reeds aan de bron verhinderd. Men kan deze schone technologieën aanmoedigen door het financieel ondersteunen van investeringen in deze sector.

Graag zou ik van de geachte Minister vernemen of de investeringen in schone technologieën financieel worden ondersteund en zo ja, wat de omvang van de steun is en welke bedrijven ervan genieten ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mee te delen dat milieu-aspecten thans een integraal onderdeel uitmaken van de globale beoordeling van de aanvragen tot het bekomen van investeringssubsidies in het kader van de economische expansiewetgeving.

Zoals voorzien in het Vlaamse Regeerakkoord vormt de bescherming van het leefmilieu één van de prioriteiten van het economisch stimuleringsbeleid.

In uitvoering hiervan, wordt in de nieuwe toepassingsrichtlijnen voor de economische expansiewetten (welke

Vraag nr. 27
van 29 januari 1990
van de heer M. DIDDEN

LIM — Participatie in bouwonderneming Pieters-De Gelder uit Wetteren

Via de pers kunnen we vernemen dat de Limburgse Investeringsmaatschappij een participatie heeft genomen in de bouwonderneming Pieters-De Gelder uit Wetteren.

Vooreerst zou het zo zijn dat deze participatie groter is dan 50 ten honderd. Mag ik vernemen of de statuten van de Limburgse Investeringsmaatschappij dit mogelijk maken en of zulks inderdaad het geval is? Gaarne had ik het aandeel van de Limburgse Investeringsmaatschappij, alsmede van de Gewestelijke Investeringsmaatschappij Vlaanderen gekend in deze bouwonderneming?

Tevens had ik willen vernemen op welke wijze deze bouwonderneming zal werken en functioneren?

Het zou mij benieuwen te weten waarom de LIM heeft geopteerd voor een participatie in een Oostvlaamse onderneming, terwijl er in Limburg diverse bouwondernemingen zijn die ook voor dergelijke kapitaaldeelname zijn geïnteresseerd en waarvan het rendement even hoog is.

Ik neem aan dat hier de autonomie van de Investeringsmaatschappij geldt. Toch had ik gaarne vernomen of de vertegenwoordigers van de overheid in deze investeringsmaatschappij ter zake bemerkingen hebben gemaakt?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mee te delen dat niet door de Limburgse Investeringsmaatschappij, doch wel door de NV Kempense Steenkoolmijnen een participatie werd genomen in de bouwonderneming Pieters-De Gelder, gevestigd te Wetteren. De Gewestelijke Investeringsmaatschappij heeft evenmin een participatie in de hoger geciteerde bouwonderneming.

Tot de participatie door KS NV, welke 55 ten honderd bedraagt, werd beslist op basis van de gespecialiseerde kennis van de onderneming op het vlak van vrijetijdsprojecten en spoorwegbouw.

Vraag nr. 28
van 1 februari 1990
van de heer Jos Bosmans

Economisch expansiebeleid — Arrondissement Leuven

De algemeen aanvaarde stelling is dat investeringen, door de overheid gesubsidieerd via de expansiewetgeving, ook belangrijke tewerkstellingseffecten hebben.

Kan de geachte Minister mij daarom het volgende meedelen.

1. Welke investeringen werden in het arrondissement Leuven gesubsidieerd in 1989?

2. Wat is het globale bedrag van de expansiesteun?
3. Hoeveel bedraagt de rechtstreekse bijkomende tewerkstelling ten gevolge van deze investeringen?

Antwoord

Het geachte lid gelieve hieronder de gevraagde gegevens te vinden betreffende de investeringsbedragen, de toegekende steun en de bijkomende tewerkstelling in het Arrondissement Leuven (beslissingen in het jaar 1989).

Toepassing van de Economische Expansiewet van 17 juli 1959 (grote ondernemingen) en van de Wet van 4 augustus 1978 (KMO)

1. Aanvaarde investeringen	
— wet 4 augustus 1978 :	4.511.550.000 frank
— wet 17 juli 1959 :	1.708.341.000 frank
Totaal :	6.219.891.000 frank
2. Toegekende steun op de investeringen	
— wet 4 augustus 1978 :	258.250.000 frank
— wet 17 juli 1959 :	124.539.000 frank
Totaal :	382.789.000 frank
3. Vooropgestelde tewerkstellingsaan groei	
— wet van 4 augustus 1978 :	239
— wet van 17 juli 1959 :	297
Totaal :	536

L. WALTNIEL
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN
RUIMTELIJKE ORDENING EN HUISVESTING

Vraag nr. 78
van 23 januari 1990
van de heer G. JANZEGERS

Hinderlijke bedrijven — Bufferzone en herlokalisatie

Bedrijven die willen uitbreiden moeten een aanvraag tot bouwvergunning indienen. Afhankelijk van de aard van hun bedrijfsactiviteiten moeten ze ook nog een exploitatievergunning aanvragen bij de provinciale overheid.

Nu blijken er vooral moeilijkheden te zijn met bedrijven waarvan men pas de laatste jaren is gaan beseffen dat zij hinderlijk zijn voor het leefmilieu, omdat hun milieuhinder (bijvoorbeeld zware metalen) niet onmiddellijk waarneembaar is. Dit in tegenstelling tot bedrijven waarvan de hinder goed waarneembaar is (lawaaien, stankhinder, watervervuiling, . . .). Een uitbreiding van het betrokken bedrijf betekent meestal ook een toename van de milieuhinder. Gecontesteerde bedrijven liggen veelal vlak naast of tussen woongebieden.

Planologisch is het meestal zo dat wanneer deze bedrijven uitbreiden, dit gebeurt ten koste van bijvoorbeeld een woon-, landbouw- of parkzone.

In deze discussie is er vaak sprake van een „bufferzone”. De vorm van die „bufferzone”, al dan niet verplicht, zou naar verluidt afhankelijk zijn van de provinciale voorschriften.

Ten slotte is er het probleem van de „herlokalisatie” van bedrijven, waarvan de bestaande vestigingsplaats niet in overeenstemming is met de planologische voorschriften. Hierbij valt het op dat bepaalde bedrijven er wel in slaagden (geluk ? relaties ?) hun activiteit (al dan niet milieuhinderlijk) planologisch vast te leggen en andere bedrijven niet. Deze laatste categorie kreeg een verhuistermijn opgelegd van 10 jaar. Een termijn die vaak niet wordt gerespecteerd, ofschoon de Raad van State ter zake heel duidelijk is.

Na deze beschouwingen, had ik graag een antwoord van de geachte Gemeenschapsminister op de volgende vragen.

1. Zou het niet wenselijk zijn de bouw- en exploitatievergunning als één geheel te behandelen ?
2. Mag een bedrijf uitbreiden indien dit gebeurt ten koste van een gebied dat planologisch een andere bestemming kreeg ?
3. Wat is de betekenis van een „bufferzone” ? Hoe breed moet zij zijn ? Is zij overal verplicht ? Valt zij onder de bevoegdheid van de provincie ? Zo ja, wat zijn dan de voorschriften per provincie ? Is een bufferzone planologisch gebonden aan een industriezone of mag zij ook andere gebieden omvatten ?
4. Kan „herlokalisatie” niet aangewezen zijn voor bedrijven die planologisch niet meer kunnen uitbreiden en die milieuhinderlijk zijn (bijvoorbeeld gelegen te midden van een woonzone) ?

NB : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. Het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning (Belgisch Staatsblad 17 september 1985) voorziet in een afstemming tussen de bouw- en exploitatievergunning. Het ontwerp van besluit van de Vlaamse Executieve houdende nadere maatregelen betreffende de milieuvergunning (V.E., 86/0207/DOC 314 van 19 juni 1986) is echter niet goedgekeurd.
2. In toepassing van het decreet van 28 juni 1984 kunnen bedrijven maximaal tot een volumeuitbreiding van 100 ten honderd overgaan op voorwaarde dat
  - ofwel de bedrijfsgebouwen op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit decreet een bestemming hebben die afwijkt van de bestemming bepaald in het ontwerp-gewestplan of gewestplan ;
  - ofwel de uitbreiding wordt gevraagd van bedrijfsgebouwen, die op het ogenblik van de inwerkingtreding van het decreet, gelegen zijn in de industriege-

bieden, naar gronden in gebieden met een andere bestemming voor zover er geen bedrijfstechnisch geschikte uitbreidingsmogelijkheden bestaan in het betrokken industriegebied.

3. Ik kan het geachte lid verwijzen naar de toelichting bij het koninklijk besluit van 28 december 1972. Deze toelichting werd verspreid als brochure-document 7908.03 van AROL.
4. Alhoewel het uit strikt planologisch oogpunt zou zijn aangewezen dat bepaalde bedrijven welke bijvoorbeeld thans in de woonzone zijn gevestigd en die een ernstige hinder veroorzaken voor het woonklimaat geherlokaliseerd zouden worden in een industriezone, stellen zich wat de praktische uitvoerbaarheid van deze planologische wenselijkheid betreft, talrijke problemen die buiten het actieveld van de eigenlijk ruimtelijke ordening vallen.

Tot deze problemen behoren onder meer de beschikbaarheid van gepaste terreinen in industriezones, oplossingen voor de financiële implicaties waarmee de overplaatsing gepaard gaat, de weerslag op personeelsaspecten zoals gewijzigde arbeidsplaatsen en dergelijke .

Vraag nr. 81 van 24 januari 1990 van mevrouw L. NELIS-VAN LIEDEKERKE

Kattestraat te Aalst — Opheffing bescherming van Heilige-Geestkapel

Het stadsbeeld van Aalst wordt sedert jaren op een erbarmelijke manier ontsierd door een braakliggend terrein en een aftakelend monument in de Kattestraat.

De stad Aalst heeft reeds heel wat waardevolle pogingen ondernomen om het uitzicht van deze zeer belangrijke commerciële straat enigszins te verfraaien onder meer door middel van groenaanplantingen.

De bouwplannen van de projectontwikkelaar voor een commercieel complex zijn voldoende bekend. Iedereen is er van overtuigd dat de uitbouw van een handelskern of winkelcentrum er ten eerste aangewezen is doch heel wat controversen hebben betrekking op de Heilige-Geestkapel waarvoor een aanvraag tot opheffing van bescherming werd ingediend.

Rekening houdend met de problemen van de projectontwikkelaar menen wij dat restauratie en architectonische integratie van dit waardevol sociaal-historisch gebouw mogelijk is en dat de opheffing van bescherming van de kapel onaanvaardbaar is.

Wij kennen het negatief advies van de Provinciale Commissie voor Monumenten en Landschappen en weldra zal de Koninklijke Commissie eveneens advies uitbrengen.

Wij willen na dit advies aandringen op een snelle beslissing en zouden vragen rekening te houden met de vooropgezette krachtlijnen.

Kan de geachte Minister zijn standpunt ter zake mededelen ?

Antwoord

In antwoord op haar vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen op haar vergadering van 25 januari 1990 besloten heeft een ongunstig advies uit te brengen omtrent de opheffing van de bescherming als monument van de Heilige-Geestkapel te Aalst.

De voorgelegde adviezen worden momenteel onderzocht. Ik laat niet na het geachte lid op de hoogte te brengen van mijn beslissing.

Vraag nr. 82
van 25 januari 1990
van de heer M. DESUTTER

Detachering en verlof van ambtenaren — Stand van zaken

Het zou mij genoegen doen te mogen vernemen hoeveel ambtenaren van de Administratie van de geachte Minister per niveau :

- gedetacheerd zijn bij een ministerieel kabinet ;
- verlof kregen voor internationale opdrachten ;
- verlof zonder wedde, disponibiteit wegens persoonlijke aangelegenheden of loopbaanonderbreking verkregen ;
- om andere redenen hun functie niet uitoefenen.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het gecoördineerd antwoord op bovengenoemde vraag zal verstrekt worden door de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt.

Vraag nr. 84
van 26 januari 1990
van de heer H. VAN DIENDEREN

Ruilverkaveling Overbroek-Brecht — Waterbeheersingswerken

De in uitvoering zijnde ruilverkaveling „Overbroek-Brecht” is gelegen stroomopwaarts van de reeds lang voltooide ruilverkaveling Loenhout. Zoals gebruikelijk bij ruilverkavelingswerken worden er nu ook „waterbeheersingswerken” uitgevoerd, in casu in het gebied stroomopwaarts van Loenhout. Deze werken zullen onvermijdelijk een snellere waterafvoer naar Loenhout voor gevolg hebben. In vraag nummer 214 van 10 oktober 1989 stelt mevrouw Vogels dat in het ruilverkavelingsgebied Loenhout heel wat stuwen buiten gebruik werden gesteld om overstromingen te vermijden.

Kan de geachte Minister mij antwoord verstrekken op de volgende vragen ?

1. Bestaat er een verband tussen de ruilverkaveling

„Overbroek-Brecht” en het buiten werking stellen van stuwen te Loenhout ?

2. Het buiten gebruik stellen van stuwen te Loenhout heeft een versnelde waterafvoer naar Nederland voor gevolg. Welke maatregelen werden er genomen om toenemende afvoer van verontreinigd slib te voorkomen om alzo toestanden te vermijden, zoals deze die ontstaan zijn in de haven van Roosendaal (Nederland) als gevolg van slibaanvoer vanuit de ruilverkaveling Essen-Kalmthout ?

NB : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat de inhoud van deze vraag volledig binnen de bevoegdheid ligt van de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting.

Ik verwijs dan ook naar het antwoord dat mijn bovengenoemde collega, aan wie de vraag eveneens werd gesteld, dienaangaande zal geven.

Vraag nr. 87
van 31 januari 1990
van de heer L. KELCHTERMANS

Gewestplan Neerpelt-Bree — Wijziging

Vorig jaar werden de gemeentebesturen bevraagd over een eventuele wijziging van het Gewestplan.

Sommige ingewijden menen te mogen stellen dat eerstdaags de procedure zal beginnen tot wijziging van het Gewestplan Neerpelt-Bree.

Mag ik de geachte Minister het volgende vragen ?

1. Is er reeds een beslissing genomen waarbij het Gewestplan Neerpelt-Bree zal worden herzien ? Zo ja, welke is de inhoud van deze beslissing ? Is er reeds een timing ?
2. Welke is de algemene opstelling van de geachte Minister tegenover wijziging van gewestplannen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. Het Gewestplan Neerpelt-Bree is tot op heden niet in herziening gesteld. Over inhoud en timing is er derhalve nog geen sprake.
2. Een wijziging van de gewestplannen zal, indien de noodzaak daartoe bestaat, gebeuren in functie van concrete ruimtelijke problemen. De onderbouwde gegevens van de gemeentelijke richtnota's zullen mede de basis vormen van dit onderzoek. De gemeentelijke richtnota's met betrekking tot dit Gewestplan worden op mijn Administratie geëvalueerd en gedeeltelijk nog ingewacht.

Ik wens hier nogmaals te benadrukken dat nooit de optie werd genomen om de gewestplannen in her-

ziening te stellen en dat men dit doel de richtnota's werden gevraagd.

De richtnota's waren een peiling naar de realisatiegraad van de gewestplannen, naar eventuele fouten en tekortkomingen en naar eventuele nieuwe behoeften. Wel is het mogelijk dat uit dit alles zal blijken dat gedeeltelijke wijzigingen zich opdringen of correcties en verbeteringen nodig zijn via algemene plannen van aanleg (APA's) of bijzondere plannen van aanleg (BPA's).

Vraag nr. 88
van 1 februari 1990
van de heer A. SCHELLENS

Bescherming monumenten — Arrondissement Leuven

In verband met de restauratie van beschermde gebouwen en monumenten in het arrondissement Leuven vernam ik graag van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Hoeveel dossiers inzake restauratie in het arrondissement Leuven werden ingediend bij zijn Departement ?
2. Hoeveel principiële en vaste beloften van toelage werden verleend voor de ingediende dossiers ? (Het is eventueel aangewezen deze informatie te verstrekken per aard van het te restaureren gebouw en monument .)

Antwoord

In antwoord op zijn vraag geef ik het geachte lid hierbij de gevraagde gegevens voor het jaar 1989, per sector en met vermelding van de aard van het monument en de bedragen. De als monument beschermde orgels zijn in deze gegevens vervat.

1. Privé-sector

A. Dossiers die wachten op goedkeuring ontwerp (dossiers met principiële belofte van toelage)

Leuven Fonteinstraat 102	6.783.197
Wagenweg-beurgang	14.507.588
Mechelsestraat 90 F	2.030.145
Begijnhof Kerkstraat lot 10 schild.	1.529.460
lot 12 bestrat.	1.810.920
Mechelsestraat 112 (9de gebod)	6.390.580
(raming nog te ventileren)	

B. Dossiers die aanbesteed zijn (wachten op vaste belofte)

Tervuren hof te Oudevoorde te Vossem 4.570.380

C. Ingediende dossiers

Tienen Bostsestraat 17 19	4.549.651
Aarschot Watermolen te Rillaar	4.060.244
Aarschot speelhoven wagenhuis lot 1	1.544.788
lot 2	644.283
lot 3	227.250
Hoegaarden kapittelhuis te Hoxem	2.204.680
Leuven beurgang 1 2 3 4 5	16.628.470
Rotselaar molens	84.487.412

D. Verleende vaste beloftes van toelage

Leuven college Van Dale lot 10 a straataanleg	483.866
Bertem Hof van Bertie dringende werken I	626.597
dringende werken II	488.246
Leuven Groot Begijnhof instandhouding	
Dijlemuren	522.966
Huldenberg Lindenhof Neerijse	
dringende werken	570.849
Landen hoeve J. Bormanstraat	
dringende werken I	751.658
dringende werken II	604.304
Scherpenheuvel Zichem werken aan tolhuis	2.667.168
Leuven college Van Dale lot 8	624.668
lot 11 B	907
Leuven Groot Begijnhof lot 1 ruwbouw	3.158.742
Leuven college Van Dale lot 8	89.105
Leuven Groot Begijnhof lot 6	2.422.878
lot 5	1.619.670
lot 3A	941.163

II. Openbare sector

A. Verleende vaste beloftes (ingevolge de nieuwe procedureregeling worden er in de openbare sector alleen nog vaste beloftes van toelage verleend).

Leuven Den Hulstboom, Brusselsestr.	99.696
Leuven Klein Begijnhof fase 3 lot 3.1	9.330.635
Tienen oud vredegerecht	1.966.768
Leuven Augustinessenklooster F2	766.112
Boutersem Kasteel Kwabeek	767.533
Leuven Klein Begijnhof lot 1	770.340
Leuven Augustinessenklooster	
vleugel ABH	3.464.540
Leuven Groot Begijnhof kerk	
eindafrekening	4.022.085
Leuven Abdij van Vlierbeek afrekening	894.402

B. Ingediende dossiers

Leuven Den Hulstboom	4.907.815
Klein Begijnhof schrijnwerk	2.920.044
Augustinessenklooster orgel	3.330.301
Tienen ruïne Paterskerk	39.788.180

III. Gebouwen bestemd voor de eredienst

A. Verleende vaste beloftes (ingevolge de nieuwe procedureregeling worden er in de sektor eredienst alleen nog vaste beloftes van toelage verleend)

Scherpenheuvel Zichem Basiliek fase 1	26.000.000
Leuven St. Jacobskerk afrekening	305.500
Huldenberg O.L.V.-Kerk	484.166
Hoegaarden St. Ermelindiskapel	296.701
Boutersem O.L.V.-Kerk Verrijck'	
beveiligingswerken 1	445.240
beveiligingswerken 2	91.215
Boutersem Kerk van Roosbeek	
beveiligingswerken 1	410.155
beveiligingswerken 2	68.147
Leuven Sint-Michielskerk Daken	2.701.000
Luven Sint-Gertrudiskerk Doopkapel	1.229.804
Diest Sint-Sulpitiuskerk	1.267.439
Leuven Sint-Pieterskerk Vieringtoren	8.007.953
Tienen O.L.V.-Ten Poel orgel herzieningen	431.510
Tienen Sint-Gilliskerk Kumtich	580.865
Tervuren Sint-Pauluskerk	426.690
Tervuren Sint-Jan-Evangelist	447.039

Tervuren Sint-Jan en Sint-Catharinakerk	306.907
B. Ingediende dossiers	
Geetbets Sint-Pauluskerk orgel	3.791.825
Herent O.L.Vrouwkerk orgel	5.950.590
O.L.Vrouwkerk C.V.	1.534.908
O.L.Vrouwkerk Doksaal	2.607.429
Hoegaarden Sint-Ermelindiskapel en kerk	10.475.984
Sint-Ermelindiskapel E.I.	1.158.450
Holsbeek Sint-Katharinakerk toren	2.206.959
Huldenberg Sint-Agathakerk te Rode	37.509.406
Keerbergen Sint-Michielskerk orgel	5.092.879
Leuven O.L.Vrouw ter Predikheren F1	33.520.288
O.L.Vrouw ter Predikheren F2	57.760.344
O.L.Vrouw ter Predikheren F3	39.751.219
O.L.Vrouw ter Predikheren F4	12.104.834
Sint-Pieterskerk koor	105.228.018
schip en kruisbeuk	152.428.968
Sint-Gertrudis doopkapel	3.255.311
Heilige Drievuldigheidskapel te Kessel-Lo	1.544.390
Oud Heverlee Sint-Annakerk	3.351.479
Scherpenheuvel-Zichem	
Sint-Jan-Baptist schildw.	6.615.557
Sint Jan-Baptist daken	5.101.270
Sint-Eustachius daken	13.495.942
O.L.V.-Basiliek	te herzien
Tervuren Sint-Jan-Evangelist dakwerken	7.346.443
Sint-Jan-Evangelist gevelwerken	6.113.020
Sint-Katharinakerk gevel en koor	41.275.436
(fase 2 — lot 1)	
Zoutleeuw Sint-Leonarduskerk	
koor en tribune	22.846.873

Vraag nr. 89
van 1 februari 1990
van de heer A. SCHELLENS

Bescherming orgels — Arrondissement Leuven

In verband met de restauratie van beschermde orgels in het arrondissement Leuven vernam ik graag van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Hoeveel dossiers inzake restauratie in het arrondissement Leuven werden ingediend bij zijn Departement ?
2. Hoeveel principiële en vaste beloften van toelage werden verleend ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag verwijst ik het geachte lid naar mijn antwoord op zijn vraag nummer 88. In dit antwoord zijn de gegevens vervat die betrekking hebben op de restauratie van beschermde orgels.

Vraag nr. 91
van 6 februari 1990
van de heer Leo PEETERS

Beschermde gebouwen of monumenten — Aantal erkenningen in 1989

Door diverse instanties wordt de noodzaak om ons

bouwkundig erfgoed maximaal te beschermen als een prioritaire beleids optie vooropgesteld en worden dan ook tal van initiatieven overwogen om restauratiewerken te stimuleren.

Kan de geachte Minister mij een overzicht geven van het aantal gebouwen of monumenten waarvoor in 1989 tot bescherming werd beslist ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat in 1989 10 monumenten, 1 stadsgezicht en 5 dorpsgezichten werden beschermd.

J. LENSSENS
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 21
van 24 januari 1990
van de heer M. DIDDEN

Studieopdrachten — Stand van zaken

Het is opvallend dat in de Regeerverklaring en in diverse voorstellen van de uitvoerende macht sprake is van allerhande studies, die zowel betrekking hebben op de interne werking van de overheid als op dossiers die eerder extern zijn, ten opzichte van de overheid, maar beogen maatschappelijke problemen te onderzoeken.

Graag had ik van de geachte Minister vernomen hoeveel studies door zijn departement werden goedgekeurd en in uitvoering gegeven.

Mag ik vragen of het mogelijk is een lijst van dergelijke studies te bekomen, alsmede een overzicht van de timing van elk van deze opdrachten ? Tevens zou het mij benieuwen te weten wie uiteindelijk de studieopdracht heeft uitgevoerd en welk het doel is van de studieopdracht ?

Verder zou ik gaarne vernemen welke middelen aan elk van de onderscheiden studies worden gespendeerd en zou ik gaarne de begrotingsposten kennen waarop in deze middelen is voorzien.

Het zou mij benieuwen te weten welke de eventuele resultaten zijn, voor de overheid of voor de maatschappij, van de ondernomen studieontwerpen.

Graag had ik desbetreffend een overzicht bekomen per departement dat onder de bevoegdheid van de geachte Minister ressorteert en zou ik de studies willen kennen die in uitzicht zijn gesteld voor het jaar 1990.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Gelet op de omvang van de gevraagd gegevens, zal aan het geachte lid persoonlijk worden geantwoord.

Vraag nr. 24
van 29 januari 1990
van de heer E. BEYSEN

Centra voor Levens- en Gezinsvragen — Personeelsuitbreiding

Om budgettaire redenen ziet de geachte Minister zich genoodzaakt, in principe, elke aanvraag tot personeelsuitbreiding voor Centra voor Levens- en Gezinsvragen te weigeren.

Graag bekwam ik een overzicht van de uitzonderingen die hierop reeds werden gemaakt.

Welke criteria werden gehanteerd om de toegestane personeelsuitbreidingen te verantwoorden ?

Zijn deze criteria ook van toepassing voor mogelijke personeelsuitbreidingen die in 1990 zullen worden toegestaan ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat het niet correct is te stellen dat, in principe, elke aanvraag tot personeelsuitbreiding aan de Centra voor Levens- en Gezinsvragen wordt geweigerd.

Overeenkomstig artikel 3 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 11 september 1985 tot regeling van de erkenning en subsidiëring van de Centra voor Levens- en Gezinsvragen kunnen slechts subsidies aan de erkende Centra worden toegekend binnen de perken van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap.

Om budgettaire redenen kan derhalve niet steeds aan alle aanvragen tot personeelsuitbreiding worden voldaan. Het toekennen van personeelsuitbreidingen gebeurt op grond van een gemotiveerd advies vanwege de bevoegde administratieve diensten die zich daarbij baseren op de meest recente werkingsgegevens van de Centra.

Dezelfde werkwijze zal ter zake ook in 1990 worden toegepast.

Vraag nr. 26
van 16 februari 1990
van de heer A. DENYS

Dienstencentra — Tijdelijk verblijf

Een grote groep semi-valide bejaarden leven ofwel samen met hun valide partner of wonen in bij derden (kinderen, familieleden). Wanneer door een plotse omstandigheid de familie (bijvoorbeeld door vakantie) of de valide partner (bijvoorbeeld door hospitalisatie) tijdelijk niet meer in staat is de verzorging van de semi-valide inwonende bejaarde te garanderen, dan bestaat er in Vlaanderen amper een oplossing voor dit probleem.

Het permanent verblijfskarakter van een rusthuis, RVT of serviceflat biedt hiervoor geen uitkomst.

Daarom had ik graag van de geachte Minister een antwoord gekregen op de volgende vragen.

1. Kan men in de dienstencentra ruimtes voorzien voor dagopvang, nachtopvang en tijdelijk verblijf ?
2. Kan men voor de erkenning en subsidiëring van dienstencentra rekening houden met de mogelijkheden voor dagopvang, nachtopvang en tijdelijk verblijf ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat, gezien het ontbreken van het duurzaam karakter van het verblijf van de bejaarden bij dagopvang of de opvang van korte duur, de bepalingen van het decreet van 5 maart 1985 houdende regeling van de erkenning en subsidiëring van voorzieningen voor bejaarden geen betrekking hebben op bedoelde diensten.

Ik acht het wonen van bejaarden in dienstencentra, al dan niet mits beperking van duur, niet verenigbaar met de geest van artikel 2, 4e van bovenvermeld decreet, waarin de definitie van een dienstencentrum bepaald wordt als zijnde een centrum dat er inzonderheid voor zorgt dat diensten van materiële, hygiënische en sociale aard worden verleend aan bejaarden van een wijk, teneinde hen te helpen zo lang mogelijk hun zelfstandigheid en hun geïntegreerdheid in de gemeenschap te behouden.

Tevens ben ik van oordeel dat, gelet op het ontbreken van elke vereiste met betrekking tot de 24-uur permanentie van verplegend of verzorgend personeel of van de accommodatie voor het verblijf van bejaarden, bedoelde opvang in dienstencentra niet verantwoord is.

R. DE WULF
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
TEWERKSTELLING

Vraag nr. 21
van 31 januari 1990
van de heer J. ANSOMS

GESCO's — Diplomabijslag

De koninklijke besluiten van 18 januari 1974, 13 maart 1974 en 5 september 1979 bepalen de algemene voorwaarden betreffende de toekenning van een diplomabijslag aan sommige personeelsleden van provincies, gemeenten, agglomeraties en federaties van gemeenten.

Hoofdstuk 1 betreffende de toekenningsvoorwaarden en gerechtigden voorziet in artikel 1 dat de gemeenteraden gemachtigd zijn een diplomabijslag toe te kennen, zonder onderscheid van personeelscategorie, aan hun personeelsleden die een diploma, een brevet of een studiegetuigschrift kunnen voorleggen, dat niet vereist was voor de benoeming tot de graad overeenkomstig met het ambt, maar dat (rechtstreeks) dienstig is voor de uitoefening van het ambt.

Het koninklijk besluit nummer 474 van 28 oktober 1986 voorziet in een stelsel van door de Staat gesubsidieerde contractuelen bij sommige plaatselijke besturen. Het artikel 5 van dit koninklijk besluit bepaalt dat de gesubsidieerde contractuelen werken onder de verantwoor-

delijkheid en het gezag van het plaatselijk bestuur dat ze tewerkstelt en betaalt. Zij ontvangen een bezoldiging die ten minste gelijk is aan de wedde die aan een lid van het rijkspersoneel wordt toegekend voor het zelfde ambt, alsook de daaraan verbonden weddeschaalverhogingen.

Kan de geachte Minister mij antwoord verstrekken op de volgende vragen ?

1. Komen personen die zijn tewerkgesteld bij een gemeentebestuur onder het statuut van GESCO's in aanmerking voor toekenning van een diplomabijslag ?
2. Zo neen, vernam ik graag de reden van deze weigering en of de Minister overweegt deze diplomabijslag ook toekenbaar te maken aan de GESCO's ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat overeenkomstig de bepalingen van het koninklijk besluit nummer 474 van 28 oktober 1986 de premie per tewerkgestelde gesubsidieerde contractueel forfaitair wordt vastgesteld op 400.000 frank of 230.000 frank.

De gemeenteraadsbeslissingen inzake het toekennen van een diplomabijslag aan de personeelsleden, met inbegrip van diegenen die zijn tewerkgesteld als GESCO, zijn onderworpen aan het administratief toezicht dat wordt uitgeoefend door de Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt.

**T. KELCHTERMANS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU,
NATUURBEHOUD EN LANDINRICHTING**

**Vraag nr. 169
van 24 januari 1990
van de heer M. DIDDEN**

Studieopdrachten — Stand van zaken

Het is opvallend dat in de Regeerverklaring en in diverse voorstellen van de uitvoerende macht sprake is van allerhande studies, die zowel betrekking hebben op de interne werking van de overheid als op dossiers die eerder extern zijn, ten opzichte van de overheid, maar beogen maatschappelijke problemen te onderzoeken.

Graag had ik van de geachte Minister vernomen hoeveel studies door zijn departement werden goedgekeurd en in uitvoering gegeven.

Mag ik vragen of het mogelijk is een lijst van dergelijke studies te bekomen, alsmede een overzicht van de timing van elk van deze opdrachten ? Tevens zou het mij benieuwen te weten wie uiteindelijk de studieop-

dracht heeft uitgevoerd en welk het doel is van de studieopdracht ?

Verder zou ik gaarne vernemen welke middelen aan elk van de onderscheiden studies worden gependeed en zou ik gaarne de begrotingsposten kennen waarop in deze middelen is voorzien.

Het zou mij benieuwen te weten welke de eventuele resultaten zijn, voor de overheid of voor de maatschappij, van de ondernomen studieontwerpen.

Graag had ik desbetreffend een overzicht bekomen per departement dat onder de bevoegdheid van de geachte Minister ressorteert en zou ik de studies willen kennen die in uitzicht zijn gesteld voor het jaar 1990.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

1. Landinrichting

In antwoord op zijn voormelde vraag heb ik de eer het lid volgende inlichtingen te verstrekken.

1. In de schoot van de dienst Groen, Waters en Bossen worden volgende opdrachten uitgevoerd :

opdracht (onderwerp)	contractant	kostprijs	duur	eind-data
Werkgroep SEB-bosvitaliteitsonderzoek in relatie tot luchtverontreiniging	RUG	2.400.000 2.000.000	2x 6 maand	28.02.90
Werkgroep Bosboomveredeling	Rijksstation voor populiertel	5.000.000	1 jaar	28.02.90

2. Wat het Natuurbehoud betreft, wordt het biologisch gericht onderzoek hoofdzakelijk uitgevoerd door het Instituut voor Natuurbehoud van de Vlaamse Gemeenschap en het vroegere Rijksstation voor Bos- en Hydrobiologisch Onderzoek, dat sinds 1 januari 1990 is geregionaliseerd. Twee opdrachten in verband met juridische aspecten van de zogenaamde beheersovereenkomsten tussen landbouwers en natuurbeschermers werden toevertrouwd aan Prof. Dr. M. Boes, van de Rechtsfaculteit van de KUL. De kostprijs van elk van deze studies, die tegen de maand juli 1990 klaar moeten zijn, bedraagt ongeveer 500.000 frank (artikel 12.63.03, sectie 72, afdeling 1 van de begroting 1990 van de Vlaamse Gemeenschap).

3. De dienst Landbouw

Nihil

2. Leefmilieu

Voor het antwoord op zijn vraag verwijs ik het geachte lid naar mijn antwoord op een analoge vraag van de heer M. Desutter van 29 september 1989.

Vraag nr. 170
van 25 januari 1990
van de heer M. DESUTTER

Detachering en verlof van ambtenaren — Stand van zaken

Het zou mij genoegen doen te mogen vernemen hoeveel ambtenaren van de Administratie van de geachte Minister per niveau :

- gedetacheerd zijn bij een ministerieel kabinet ;
- verlof kregen voor internationale opdrachten ;
- verlof zonder wedde, disponibiteit wegens persoonlijke aangelegenheden of loopbaanonderbreking verkregen ;
- om andere redenen hun functie niet uitoefenen.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het gecoördineerd antwoord op bovengenoemde vraag zal verstrekt worden door de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt.

Vraag nr. 171
van 26 januari 1990
van de heer G. BEERDEN

ARAB — Term „woongebied”

Bij koninklijk besluit van 17 september 1976 werd het algemeen reglement op de arbeidsbescherming (ARAB) gewijzigd met betrekking tot de vergunningsplicht van veehouderijen.

In de rubrieken 3 (16) Gevogelte, 10 (11) Varkensstallen en 15 (8) Zoogdieren is in onderverdeling b) sprake van een afstandsregel : „b) . . . in de agrarische gebieden op minder dan . . . 300 meter van het woongebied”.

Mag ik de geachte Minister vragen wat met woongebied wordt bedoeld ?

Is het juist te beweren dat het bedoelde woongebied, het integraal roodgekleurde woongebied op het gewestplan is en niet het woongebied met landelijk karakter ? Immers, in het koninklijk besluit van 17 september 1976 werd de afstandsregel van artikel 11 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 overgenomen die niet geldt voor woongebied met landelijk karakter.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

De indelingsrubrieken opgenomen in titel 1, Hoofdstuk II, van het algemeen reglement voor de arbeidsbescherming bepalen onder meer wat volgt :

- „B3 (16) in de woongebieden met landelijk karakter en in de agrarische gebieden, . . . of op minder dan 300 meter van een woongebied . . . en die meer dan 500 stuks hebben” ;
- „B10 (11) b) in de woongebieden met een landelijk karakter en in de agrarische gebieden, . . . of op minder dan 300 meter van een woongebied . . . en die meer dan 10 gespeende dieren bevatten” ;
- „B15 (8) b) in de woongebieden met een landelijk karakter en in de agrarische gebieden, . . . of op minder dan 300 meter van een woongebied . . . met meer dan 50 grote zoogdieren” ;

Littera b) van de diverse rubrieken dient telkens als een geheel te worden gelezen. Gelet op het onderscheid dat wordt voorbehouden aan de begrippen „Woongebieden en Woongebieden met landelijk karakter” in dezelfde reglementaire bepalingen, moet het nadien in diezelfde bepalingen geïmplementeerde „Woongebied” sensu stricto worden beschouwd als een gebied omschreven in artikel S.1.0 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen en dat zuiver rood wordt ingekleurd op de desbetreffende plannen.

Vraag nr. 172
van 26 januari 1990
van de heer H. VAN DIENDEREN

Ruilverkaveling Overbroek-Brecht — Waterbeheersingswerken

De in uitvoering zijnde ruilverkaveling „Overbroek-Brecht” is gelegen stroomopwaarts van de reeds lang voltooid ruilverkaveling Loenhout. Zoals gebruikelijk bij ruilverkavelingswerken worden er nu ook „waterbeheersingswerken” uitgevoerd, in casu in het gebied stroomopwaarts van Loenhout. Deze werken zullen onvermijdelijk een snellere waterafvoer naar Loenhout voor gevolg hebben. In vraag nummer 214 van 10 oktober 1989 stelt mevrouw Vogels dat in het ruilverkavelingsgebied Loenhout heel wat stuwen buiten gebruik werden gesteld om overstromingen te vermijden.

Kan de geachte Minister mij antwoord verstrekken op de volgende vragen ?

1. Bestaat er een verband tussen de ruilverkaveling „Overbroek-Brecht” en het buiten werking stellen van stuwen te Loenhout ?
2. Het buiten gebruik stellen van stuwen te Loenhout heeft een versnelde waterafvoer naar Nederland voor gevolg. Welke maatregelen werden er genomen om toenemende afvoer van verontreinigd slib te voorkomen om alzo toestanden te vermijden, zoals deze die ontstaan zijn in de haven van Roosendaal (Nederland) als gevolg van slibaanvoer vanuit de ruilverkaveling Essen-Kalmthout ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer L. Waltiel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende antwoord mededelen.

1. Er bestaat geen verband tussen de waterbeheersingswerken uitgevoerd in de ruilverkaveling Overbroek en het buiten werking stellen van stuwen in de sinds 1972 afgewerkte ruilverkaveling Loenhout. Tussen de voormelde ruilverkavelingen ligt trouwens, op militair domein, een deel niet gesaneerde waterloop dat een flessehals vormt voor de waterafvoer. Het beheer van de stuwen in het ruilverkavelingsgebied werd door de koninklijke besluiten van 28 januari 1965, 17 juli 1969 en 27 mei 1977 toegewezen aan de openbare besturen die krachtens de bepalingen van de wet van 28 december 1967 belast zijn met het onderhoud van de onbevaarbare waterlopen. Sommige stuwen werden door de beheerders buiten gebruik gesteld omdat de manuele bediening en het bouwkundig deel aan vervanging toe zijn.
2. Er werden geen maatregelen genomen om afvoer van slib te voorkomen. Er zijn geen aanwijzingen dat het slib is verontreinigd en dat de afvoer ervan in belangrijke mate is toegenomen.

Vraag nr. 173

van 26 januari 1990

van mevrouw M. VOGELS

Ruilverkaveling te Nieuwmoer — Vergunningsplicht en bevoegdheid

In antwoord op vraag nummer 264 deelt de Gemeenschapsminister van Leefmilieu mij mede

„het toezicht op de naleving van voornoemde beschermingsstatuten (gewestplan, vogelrichtlijn e.a.) valt onder de bevoegdheid van mijn Collega, de heer Walt Niel”.

In het antwoord van Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening op vraag nummer 214 lees ik

„verder wens ik het geachte lid er op te wijzen dat de ruilverkaveling en de eventueel hiermee gepaard gaand beheersingswerken inzake opvatting, uitvoering en controle, tot de bevoegdheid behoren van de Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting”.

Op basis van volgend concreet voorbeeld kreeg ik graag enige duidelijkheid. Bij de ruilverkavelingswerken te Nieuwmoer is een afwateringskanaal gepland, binnen het ruilverkavelingsblok doorheen agrarisch gebied met ecologische waarde en verder buiten het ruilverkavelingsblok doorheen N-gebied en R-gebied. Gans het gebied is aangegeven als speciale beschermingszone bij besluit van de Vlaamse Executieve in de zin van artikel 4.1 van de richtlijn 79/409/EEG van de Raad der Europese Gemeenschap van 2 april 1979.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen ?

1. Zijn deze werken vergunningsplichtig ?
2. Welk is in dit geval de bevoegdheid van de Gemeen-

schapsminister van Leefmilieu en de Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening :

- bij de uitvoering van vergunningsplichtige werken ;
- bij de uitvoering van niet-vergunningsplichtige werken ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting.

Antwoord

In antwoord op haar vraag kan ik het geachte lid het volgende antwoord mededelen.

1. Ingevolge artikel 2 en artikel 3 van het koninklijk besluit van 25 maart 1981 tot vaststelling voor het Vlaamse Gewest van de op openbaar domein door publiekrechtelijke personen uit te voeren werken en te verrichten handelingen waarvoor wegens hun geringe omvang geen bouwvergunning vereist is, is voor het graven of dempen van afwateringsgrachten of van onbevaarbare waterlopen binnen de uitvoering van een ruilverkaveling geen bouwvergunning vereist mits het geen werken betreft in onder andere een door het gewestplan vastgesteld groengebied. Vermits het door het ruilverkavelingscomité Nieuwmoer geplande tracé doorheen een natuurgebied loopt is de uitvoering ervan onderworpen aan een bouwvergunning.
2. Mijn Collega L. Walt Niel is bevoegd om de bouwvergunning te verlenen. Ik ben bevoegd om de conformiteit van het milieueffectrapport te beoordelen.

Vraag nr. 174

van 29 januari 1990

van mevrouw M. VOGELS

Ruilverkavelingen — Natuurwaarden

In antwoord op vraag nummer 364 deelt de geachte Minister mij mede in verband met vraag 3c : „Het is mij niet duidelijk wat het geachte lid bedoelt met natuurwaarden die moeten behouden blijven”. In hetzelfde antwoord, maar dan betreffende vraag 5, deelt hij mij mede : „Bovendien zullen, zoals voorzien in artikel 2 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 17 oktober 1988 in de vogelrichtlijngedebieden specifieke maatregelen worden genomen met het oog op de instandhouding en het herstel van natuurwaarden”.

Kan de geachte Minister mij antwoord verstrekken op de volgende vragen ?

1. Wat wordt er precies bedoeld met „natuurwaarden” in antwoord op vraag 5 ?
2. Welk is de verantwoordelijkheid van ruilverkavelingscomités betreffende schade aan natuurwaarden, die dienden behouden te blijven in het ruilverkavelingsgebied en die een rechtstreeks gevolg is van de uitgevoerde werken (bijvoorbeeld daling van het grondwaterpeil) ?

Antwoord

In antwoord op haar vraag kan ik het geachte lid het volgende antwoord mededelen.

1. Het begrip natuurwaarden zoals vermeld in artikel 2 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 17 oktober 1988 dient te worden geïnterpreteerd als de natuurwaarden die kenmerkend zijn voor de habitats van de in de richtlijn 79/409/EEG van 2 april 1979 opgesomde vogelsoorten.
2. In uitvoering van artikel 65 en artikel 66 van de wet van 22 juli 1970 op de ruilverkaveling van landeigendommen uit kracht van de wet wordt voor de uitvoering van een ruilverkaveling een Comité opgericht dat rechtspersoonlijkheid heeft. Aangezien het Comité beraadslaagt en beslist over alles wat de uitvoering van de ruilverkaveling betreft kan het bij vonnis of arrest van een bevoegde rechtbank of gerechtshof aansprakelijk worden gesteld voor de gevolgen van alle genomen beslissingen.

Vraag nr. 175
van 29 januari 1990
van mevrouw M. VOGELS

Ruilverkaveling te Nieuwmoer — Waterbeheersingswerken

Uit het antwoord op mijn vraag nummer 364 blijkt dat er in het kader van de ruilverkaveling Nieuwmoer inzake waterbeheersingswerken, tussen 13 december 1985 en 18 februari 1987 overleg is gepleegd tussen Nederlandse en Belgische instanties en dat er toen reeds een oplossing werd aanvaard. Deze oplossing voorzag een tracégedeelte voor waterafvoer op Nederlands grondgebied. Om redenen, totaal vreemd aan het gebied rond De Maatjes zou dat tracégedeelte niet haalbaar zijn.

Vier jaar na het begin van de onderhandelingen wordt dan een ander voorstel gedaan dat geen wezenlijke wijzigingen inhoudt. Het betreft een voorstel dat eveneens hetzelfde „niet haalbare” tracé op Nederlands grondgebied inhoudt. Dezelfde gesprekspartners die gunstig advies hebben verleend aan de eerste, niet haalbare voorstellen, geven nu uiteraard ook gunstig advies aan de voorstellen die geen wezenlijk verschil inhouden.

Kan de geachte Minister mij antwoord verstrekken op de volgende vragen ?

1. Om welke redenen is die eerste oplossing niet haalbaar ?
2. Welke zin heeft het om in bovenvernoemd geval opnieuw advies te vragen omtrent voorstellen die geen wezenlijke wijzigingen inhouden en dus in principe even onhaalbaar blijven ?

Antwoord

1. Stroomafwaarts van de Nederlandse grens, op ongeveer twee kilometer van de grens, stellen zich problemen van waterbeheersing. Omdat de afleiding van een gedeelte van het water van de Broekloop

aanleiding zal geven tot een beperkte debietverhoging op Nederlands grondgebied zag het bevoegd Waterschap hierin de mogelijkheid om verbeteringswerken af te dwingen van de Nederlandse Landinrichtingsdienst. Omdat deze laatste het daar echter niet mee eens was bleef het overleg tussen de Belgische en Nederlandse autoriteiten inzake de waterbeheersing in en rond de Maatjes aanslepen. Alle partijen waren principieel akkoord met de oplossing, maar het Waterschap bleef een schriftelijke instemming uitstellen in afwachting van de gewenste verbeteringswerken op Nederlands grondgebied.

Teneinde deze impasse te doorbreken heeft het Ruilverkavelingscomité een nieuw voorstel geformuleerd dat enkel van het vroegere voorstel verschilt door het vervangen van een tracégedeelte langsheen de grens op Nederlands grondgebied door een tracé langsheen de grens op Belgisch grondgebied, waarbij de samenvloeiing met de Berkenbeek die het water naar Nederland afvoert juist stroomopwaarts van de grens plaats vindt. Aangezien het tracégedeelte op Nederlands grondgebied vervalt, is de instemming van het Waterschap niet meer nodig. Toch is tussen de Landinrichtingsdienst en het Waterschap een consensus ontstaan waarbij na metingen van de waterstand gedurende een periode van vijf jaren een beslissing ter zake zal worden genomen.

2. Niettegenstaande het voorstel geen wezenlijke wijzigingen inhoudt was het aangewezen de eerder betrokken Belgische gesprekspartners te informeren en hun advies in te winnen.

Vraag nr. 176
van 29 januari 1990
van mevrouw M. VOGELS

Waterbeheersingswerken bij ruilverkavelingen — Milieuschade

Men heeft vastgesteld dat er in de haven van Roosendaal (NL) grote hoeveelheden zwaar vervuild slib (categorie c) is aangespoeld vanuit België. De saneringskosten worden geraamd op 30 miljoen frank. De aanvoer van dit slib zou een rechtstreeks gevolg zijn van de recente ruilverkavelingswerken in België. Deze ruilverkavelingswerken hebben een toenemend wasdebiet en versnelde waterafvoer langs de Kleine Aa voor gevolg. Toegenomen bodemerrosie in de landbouwgebieden met intensieve veehouderij en nog steeds toenemende bio-industrie, gepaard gaande met versnelde waterafvoer, zou bovenvermelde vervuiling hebben veroorzaakt.

Er mag dus worden aangenomen dat alle ruilverkavelingswerken in alle stroomgebieden van onze Belgische rivieren, voor deze rivieren (en de Schelde) gelijkaardige vervuiling veroorzaken dan deze vastgesteld te Roosendaal.

Kan de geachte Minister mij antwoord verstrekken op de volgende vragen ?

1. Kunnen ruilverkavelingscomités aansprakelijk worden gesteld voor milieuschade wanneer er vervuiling wordt vastgesteld, die men had kunnen voorzien en/of een rechtstreeks gevolg is van foutieve waterbeheersingswerken ?

2. Welke maatregelen gaat de Minister nemen om De Maatjes, een grensoverschrijdend natuurgebied met „boezemfunctie” (wachtbekken-potpolder) te beschermen nu ruilverkavelingswerken worden uitgevoerd in het stroomgebied van de beken die afwatern naar dit gebied ?

Antwoord

In antwoord op haar vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. Voor het antwoord op het eerste deel van haar vraag verwijs ik naar mijn antwoord op haar vraag nummer 174 van 29 januari 1990.
2. Op haar vragen nummer 364 van 10 oktober 1989 en nummer 173 van 26 januari 1990 heb ik het geachte lid reeds medegedeeld dat voor de bedoelde werken een milieueffectrapport is vereist voor de volledigheid van de aanvraag om bouwvergunning. Indien uit het MER mocht blijken dat de werken aanleiding zullen geven tot onaanvaardbare milieuschade zal ik ze niet betoelagen.

Vraag nr. 179
van 29 januari 1990
van de heer G. ANNEMANS

Firma Lashing International te Hamme — Vergunning

Is het correct, zoals mij wordt medegedeeld, dat te Hamme de firma Lashing International aan de Guillaumestraat 39 sinds begin 1988 staalkabel maakt en op die manier als hinderlijk bedrijf gedurende al die tijd heeft gewerkt zonder dat een vergunning was aangevraagd of verstrekt ?

Antwoord

De gevraagd informatie wordt rechtstreeks aan het geachte lid overgemaakt.

Vraag nr. 180
van 30 januari 1990
van de heer J. GEYSELS

OVAM — Procedure Pro Justitia's

Kan de geachte Minister mij antwoord verstrekken op de volgende vragen ?

1. Worden de pro justitia's, die toezichhoudende ambtenaren van OVAM opstellen, door dezen rechtstreeks naar het Parket gezonden ? Zo neen, welke procedure wordt er dan gevolgd ?
2. Hoeveel pro justitia's werden er de laatste drie jaar (totaalcijfer) opgesteld door toezichhoudende ambtenaren ? Hoeveel ervan werden er naar het Parket doorgezonden ?

Antwoord

1. Rekening houdend met de bepalingen van het be-

sluit van de Vlaamse Executieve van 12 december 1985 tot delegatie van beslissingsbevoegdheden van de leden van de Vlaamse Executieve en rekening houdend met het ministerieel besluit van 9 april 1987 houdende de organisatorische bepalingen en de bevoegdheden die worden toegewezen aan sommige ambtenaren van de OVAM, meer bepaald artikel 1, § 1, 6° en artikel 11 volgen een pro-justitia en de begeleidende brieven de volgende weg :

- opstelling pro-justitia door ambtenaar van de Dienst Toezicht.
- voorlegging aan het hoofd van de Dienst of diens medewerker, ter ondertekening van de begeleidende brieven (betekening aan overtreder, mededeling aan Burgemeester en Gouverneur).
- Aangezien het Diensthoofd of zijn medewerker (beide van niveau 11) tekenen in opdracht van de Inspecteur-generaal van de Directie Toezicht en Vergunningen (zie artikel 11 van genoemd delegatiebesluit) wordt de pro-justitia — zoals elke andere briefwisseling — ook voorgelegd aan deze Inspecteur-generaal.
- Aangezien artikel 1 van genoemd besluit stelt dat de contacten met de parketten gebeuren via de Juridische Dienst, worden de pro-justitia en de begeleidende brieven — zoals elke ander briefwisseling met de parketten — na nazicht door de Juridische Dienst aan de bevoegde instanties gezonden.

2. Door de toezichhoudende ambtenaren werden in het verleden pro-justitia's opgesteld ten belope van :

1989 : 406
1988 : 284
1987 : 168
1986 : 90
1982 tot 85 : totaal : 207

Deze pro-justitia's werden allemaal na redactie door de toezichhoudende ambtenaar onderzocht door het Diensthoofd en de Juridische Dienst op eventuele foutieve aangifte van artikelen uit de wetgeving. Ingeval van fouten wordt de pro-justitia al dan niet na een hernieuwd inspectiebezoek, opnieuw opgesteld. Bijgevolg wordt elke pro justitia betekend aan de overtreder, de Burgemeester en de Gouverneur en nadien aan de Procureur des Konings.

Vraag nr. 182
van 30 januari 1990
van de heer M. DESUTTER

Leidingwater — Controle pesticiden

De Belgische autoriteiten hebben aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen medegedeeld dat in 1989 systematisch controles op pesticiden in het leidingwater werden uitgevoerd.

Wat is het resultaat van deze controles ?

Wat hebben zij uitgewezen en welke maatregelen werden er genomen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat in toepassing van artikel 9 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 15 maart 1989 houdende vaststelling van een technische reglementering inzake drinkwater, de publiekrechtelijke of privaatrechtelijke personen die voor menselijke consumptie bestemd water leveren of gebruiken de analyses van 1989 vóór 1 april 1990 moeten indienen bij het Bestuur voor Leefmilieu.

De resultaten van de analyses C1 en C2 dienen onder de vorm van een jaarbalans en deze van de analyses C3 en C4 integraal te worden meegedeeld. Al deze gegevens zijn op dit ogenblik nog niet beschikbaar.

Vraag nr. 183
van 30 januari 1990
van de heer H. SUYKERBUYK

Buitenlands drijfmest — Illegaal storten

In 1986 werd door de voorganger van de geachte Minister medegedeeld dat, in verband met het illegaal deponeren van drijfmest vanuit het buitenland op gronden gelegen in het Vlaamse Gewest, niets wijst op een georganiseerde overtreding.

Mag ik de geachte Minister vragen mede te delen of dit nog steeds zo is ?

Kan hij mij bovendien antwoord verstrekken op de volgende vragen ?

1. In hoeveel gevallen gebeurden vaststellingen, met opstellen van PV ?
2. Wie deed de vaststellingen (politie, rijkswacht, daartoe gemachtigde ambtenaren) en op welke plaatsen ?
3. Hoeveel vervolgingen en hoeveel veroordelingen hebben plaatsgevonden ?

Antwoord

In antwoord op voornoemde vraag, kan ik het geachte lid mededelen dat uit de gegevens verzameld door het Bestuur voor Leefmilieu van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu geen „georganiseerde overtredingen” inzake het illegaal deponeren van drijfmest vanuit het buitenland op gronden gelegen in het Vlaamse Gewest kunnen worden afgeleid.

Volgens de mij beschikbare informatie werd alleen in de provincie Antwerpen het illegaal storten van buitenlands drijfmest vastgesteld en dit viermaal : twee vaststellingen werden gedaan te Arendonk door de Controleur der Douanen van Turnhout ; in Mol werd de vaststelling gedaan door de politie en in Baarle-Hertog door de politiekorpsen van Turnhout, Balen en Lommel en ook door OVAM.

Het uiteindelijk gevolg dat de gerechtelijke overheid aan deze processen-verbaal heeft voorbehouden is mij niet bekend.

Vraag nr. 184
van 31 januari 1990
van de heer J. SLEECKX

Zuivering oppervlaktewateren — Financiering

Uit de pers (Gazet van Antwerpen van 27 januari 1990, blz. 2) verneem ik dat in het gerenommeerde juridische tijdschrift Rechtskundig Weekblad een studie is verschenen van een Inspecteur van Financiën in verband met de financiering van de zuivering van oppervlaktewateren in Vlaanderen.

Uit deze studie zou blijken dat in het programmadecreet van 20 december 1989, dat de uitvoering van de Vlaamse begroting 1990 moet verzekeren, fundamentele rechtsbeginselen inzake het heffen van belastingen niet zouden zijn geëerbiedigd. Er is zelfs sprake van ongrondwettelijkheid.

Bij het nalezen van betreffende studie komt het mij als niet-jurist inderdaad voor dat indien er sprake is van belastingen (ook voor natuurlijke personen) de prerogatieven van de wetgevende macht niet zijn gerespecteerd. Quid ?

Is de kwijtschelding van 397 miljoen frank (zie ook Humo van 25 januari 1990, nummer 2577, blz. 146), wel in overeenstemming met het principe „de vervuiler betaalt” ? Of is het bij gebrek aan wettelijke (of decretale) basis om het te innen dat dit bedrag werd kwijtscholden ?

Gaat men nog 200 miljoen frank innen ? Op welke basis ?

Antwoord

1. Het geachte lid verwijst naar de studie die onlangs verscheen in het Rechtskundig Weekblad (nummer 22 van 27 januari 1990).

Het geachte lid vraagt zich af of in het programmadecreet van 20 december 1989 de prerogatieven van de Wetgevende Macht werden gerespecteerd, in het bijzonder „indien er sprake is van belastingen (ook voor natuurlijke personen)“.

Ik ben zo vrij de aandacht van het geachte lid te vestigen op de memorie van toelichting bij het ontwerp dat resulteerde in het programmadecreet van 20 december 1989. Hierin worden de redenen uiteengezet die ertoe hebben geleid om de bij artikel 22 van de wet van 26 maart 1971 geregelde mogelijkheid voor de provincies om een jaarlijkse provinciale belasting te heffen ter dekking van hun bijdrage in de kosten van de waterzuivering, te vervangen door een rechtstreekse gewestelijke milieuheffing.

De bepalingen betreffende de gewestelijke milieuheffing zijn gestoeld op de bevoegdheid die het Gewest put uit artikel 110 en 113 van de Grondwet om belastingen te heffen.

Overeenkomstig artikel 110 van de Grondwet stelde de Vlaamse Raad zelf de wezenlijke bepalingen vast die de belastingsschuld van de belastingplichtige determineren, zoals de grondslag en de aanslagvoet. Het decreet bevat daarenboven de principiële rege-

len betreffende de inning en de invordering van de belasting. Zoals de Raad van State terecht opmerkte, werden de meeste bepalingen dienaangaande nagenoeg woordelijk overgenomen uit de wet van 23 december 1986 betreffende de invordering en de geschillen ter zake van provinciale en gemeentelijke heffingen, met dien verstande dat een aantal aanpassingen nodig waren aangezien het hier gaat om een gewestelijke heffing.

De voormelde gewestelijke heffing is, als belasting, uiteraard onderworpen aan het annaliteitsbeginsel en dit overeenkomstig artikel 111 van de Grondwet. Overeenkomstig artikel 50, § 1, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten, keurt de Raad jaarlijks de begroting goed.

Opdat de gewestelijke belasting zou kunnen worden geheven, moet en zal de machtiging om ze toe te passen jaarlijks opnieuw worden aangevraagd.

Gelet op de vervanging van de provinciale bijdrage door de milieuheffing, wordt in het huidige artikel 32decies van de wet van 26 maart 1971 gesteld dat de kosten van beheer en werking van de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering worden gedekt door enerzijds de voormelde milieuheffingen en anderzijds door de bijdragen ten laste van de ondernemingen, instellingen en inrichtingen die aangesloten zijn op een openbare riool of een moerriool van de Maatschappij. Voor de berekening van de bijdragen van de laatstgenoemde ondernemingen, instellingen en inrichtingen werd conform het advies van de Raad van State de berekeningsformule in het artikel 32undecies zelf opgenomen. Zoals in de memorie van toelichting werd opgemerkt, werd hiervoor de formule hernomen die voordien vervat lag in het besluit van de Vlaamse Executieve van 12 oktober 1988, waarin de gegevens met betrekking tot de bij koninklijk besluit van 23 januari 1974 vastgestelde eenheid van verontreinigende belasting zijn verwerkt. Het programmadecreet brengt als dusdanig geen wijziging aan de voorheen bestaande regeling van de bijdragen van de ondernemingen, aangesloten op een openbare riool of moerriool van de Maatschappij, als een retributie in de zin van artikel 113 van de Grondwet, waarvoor een uitdrukkelijke decretale machtiging volstaat.

2. De aangelegenheid, bedoeld in het tweede gedeelte van de vraag van het geachte lid, dateert vóór mijn bevoegdheidsperiode (periode 1978-1982). De voorgestelde oplossing is mijns inziens wel de enig mogelijke gezien het noch materieel noch juridisch mogelijk en uitvoerbaar is om belastingen en/of retributies te beslissen en te vestigen met terugwerkende kracht. Mijn inziens mag men het principe „de vervuiler betaalt” niet ondergraven door onwettige invorderingen te verrichten.

Vraag nr. 186
van 1 februari 1990
van de heer J. DE ROO

Afvalstoffenbeleid — Exploitatie stortplaats Maldegem

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij in verband

met de stortplaats te Maldegem-Burkel, geëxploiteerd door de IVM-Eeklo, het volgende meedelen ?

1. Wanneer werd deze stortplaats vergund, door wie, voor welke termijn, voor welke afvalstoffen ?
2. Welke inspecties van het grondwater vonden plaats, met welke frequentie, welke zijn er de resultaten en de beoordeling van ?
3. Welke bijzondere voorwaarden werden opgelegd met betrekking tot het afval op deze stortplaats ?
4. Welke adviezen werden door de OVAM met betrekking tot deze vergunning uitgebracht, meer bepaald met betrekking tot de uitbreiding ervan ?

Antwoord

1. Voor de stortplaats te Maldegem werden in toepassing van het Afvalstoffendecreet volgende vergunningen verleend :
  - besluit van de Bestendige Deputatie van 1 juli 1983 tot 1 juli 1988 voor volgende afvalstoffen :
    - verbrandingsas (bodem + vliegas)
    - schroot afkomstig van de verbrandingsoven
    - niet-brandbare huishoudelijke afvalstoffen
    - slib van septische putten en vetvangers, rioolslib
    - puin, afbraakmateriaal.
  - besluit van de Bestendige Deputatie van 13 april 1989 tot 13 april 1994 voor volgende afvalstoffen :
    - bodemas afkomstig van de verbrandingsoven
    - niet-brandbaar grof vuil
    - puin, afbraakmateriaal
    - in noodsituaties : huisvuil.
2. Rond de stortplaats bevinden zich 4 peilputten ter controle van het grondwater. Deze putten werden bemonsterd op 21 november 1986, 16 februari 1988 en 10 april 1989. Uit de resultaten blijkt een lichte organische verontreiniging en een verhoogd zinken kopergehalte in 3 peilputten.

In de vierde peilput wordt een meer uitgesproken verontreiniging vastgesteld, zowel wat betreft organische parameters, zoutgehalte als metalen. Er blijkt een duidelijk verband te bestaan tussen de vastgestelde verontreiniging en de kwaliteit van het stagnerend percolatiewater op de stortplaats.
3. Volgende bijzondere voorwaarden werden opgelegd :
  - uitvoeren van een hydrogeologisch onderzoek
  - aanleggen van bijkomende (diepere) peilputten.
4. OVAM adviseerde voorwaardelijk gunstig met het oog op de sanering van het terrein en de realisatie van de nabestemming (bosgebied).

Vraag nr. 187
van 2 februari 1990
van de heer J. TIMMERMANS

Militaire domeinen — Vigerende stedenbouwkundige voorschriften

Op de gewestplannen zijn militaire terreinen wit gela-

ten. Er bestaan dus geen stedenbouwkundige voorschriften voor deze in planologisch-juridisch opzicht niet bestaande gronden. In de officiële toelichting bij het koninklijk besluit inzake de toepassing en de inrichting van de gewestplannen is dan ook niets terug te vinden over militaire terreinen.

Omzendbrief nr. 24-9 van 16 oktober 1967 onderscheidt de volgende werken :

geheime constructies : louter de ligging zal medegedeeld worden aan Stedenbouw ;

andere werken : de Administratie van Ruimtelijke Ordening zal op de hoogte worden gesteld, gevelplannen en een technische nota zullen worden voorgelegd.

Dus nergens wordt er gesproken van een bouwvergunning .

Graag formuleerde ik hieromtrent de volgende opmerkingen en vragen :

Zelfs indien er geen zoneringsvoorschriften bestaan, dan is, volgens de gevestigde rechtspraak van de Raad van State, de gemachtigde ambtenaar nog steeds verplicht om zich uit te spreken over de goede ruimtelijke ordening. In welke mate is deze omzendbrief niet in tegenspraak met deze verplichting ?

Is deze omzendbrief nog van toepassing voor het Vlaamse Gewest ?

In deze omzendbrief is er nergens sprake van het verlenen van een vergunning. Is dit niet in tegenspraak met het artikel 44 van de organieke wet ?

In functie van de besluiten inzake de MER is het koninklijk besluit inzake de samenstelling van het bouwdoossier gewijzigd. In deze besluiten is er geen uitzondering gemaakt voor MER-plichtige handelingen of werken die door het leger zouden worden uitgevoerd. Kan een negatief MER leiden tot het weigeren van een vergunning, die in de praktijk schijnbaar niet is vereist ?

Hoe is de regeling inzake exploitatievergunningen die door het leger worden aangevraagd ? Is het leger ook om redenen van geheimhouding vrijgesteld van verplichtingen in het kader van het ARAB ?

Een mogelijke — tamelijk geforceerde — denkpijpe is dat het uitzonderingsartikel 20 inzake de toepassing en inrichting van de gewestplannen voorziet dat zelfs werken van algemeen belang landschappelijk en architectonisch in het betrokken gebied moet inpasbaar zijn. Tevens vermeldt de toelichting dat het moet handelen om werken die omwille van hun plaatsgebonden karakter of andere dwingende redenen een welbepaalde vestigingsplaats vereisen.

Wat is de visie van de geachte Gemeenschapsminister op dit alles ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer L. Waltiel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting.

Antwoord

In antwoord op het onderdeel van zijn vraag omtrent de ARAB-vergunningsplicht van militaire installaties kan ik het geachte lid mededelen dat volgens de bepalingen van artikel 14, titel III van het decreet van de wetgevende vergadering van 8-10 juli 1791 — betreffende militaire domeinen, vestigingswerken, . . . — de militaire overheid als volledig onafhankelijk van de burgerlijke macht moet worden beschouwd.

Het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming is dus niet van toepassing op de eigenlijke militaire installaties, wel op de administratieve diensten van het Ministerie van Landsverdediging.

Voor het overige kan ik het geachte lid slechts mededelen dat deze vraag tot het bevoegdheidssterrein van mijn collega Waltiel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting behoort.

Vraag nr. 193
van 8 februari 1990
van de heer M. DESUTTER

EFRO — Gesteunde projecten

Projecten inzake milieubescherming of -verbetering kunnen financiële steun genieten van het EFRO, mits deze bijdragen tot de regionale ontwikkeling voldoen aan de in de verordening betreffende het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling vastgestelde criteria. In de periode van 1975 tot 1986 werden aldus meer dan 300 infrastructuurprojecten die min of meer rechtstreeks in verband staan met de bescherming van het milieu, door het Fonds meegefinancierd voor een totaal bedrag van ongeveer 226 miljoen ECU.

Graag vernam ik van de geachte Minister hoeveel projecten in dit verband in België werden gesteund, voor welk bedrag en welke deze werken zijn.

Antwoord

In antwoord op bovenvermelde vraag gelieve het geachte lid hierbij een overzicht te willen vinden van de projecten in verband met de bescherming of verbetering van het milieu waarvoor in het Vlaamse Gewest tot op heden steun vanwege het Europese Fonds voor Regionale Ontwikkeling (EFRO) is toegekend.

Overzichtstabel : EFRO-steun voor projecten in verband met de bescherming of verbetering van het milieu in het Vlaamse Gewest

Project en lokalisatie	Aard van de activiteiten	Kostprijs	EFRO-steun	Begunstigde
Westhoek				
Aanpassing van de Ieperlee, Ieper	Investerings (bouwkundige werken) met het oog op de verbetering van de winning van oppervlaktewater en de afvalwaterzuivering	32.249.786	9.674.936	Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap
Aanpassing van de Ieperlee, Ieper	Investerings (elektromechanische uitrusting) met het oog op de verbetering van de winning van oppervlaktewater en de afvalwaterzuivering	32.164.092	9.649.228	Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap
Aanpassing van de Ieperlee, Ieper	Investerings (bouw van een collector) met het oog op de verbetering van de winning van oppervlaktewater en de afvalwaterzuivering	21.825.805	6.547.741	Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering Afdeling Kust-IJzer-Leie
Sanering van de Sint-Jansbeek (eerste fase) Wervik	Investerings voor de plaatsing van collectoren voor afvalwaterzuivering	47.689.392	14.306.813	Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap
Arrondissement Turnhout				
Regionale sanitaire stortplaats, Meerhout	Investerings voor de uitbreiding van de sanitaire stortplaats voor huishoudelijk afval	42.638.629	10.659.657	Intercommunale Ontwikkelingsmaatschappij voor de Kempen sv
Regionale sanitaire stortplaats, Beerse-Merksplas	Investerings voor de inrichting en uitbouw van een sanitaire stortplaats voor huishoudelijk afval	27.771.347	6.942.836	Intercommunale Ontwikkelingsmaatschappij voor de Kempen sv
Provincie Limburg				
Intercompost, Bilzen	Investerings voor de aanpassing en uitbreiding van de composteringsinstallatie voor huishoudelijk afval	224.050.000	67.216.500	CV Intercompost
Intercompost, Bilzen	Investerings voor het optimaliseren van de composteringsinstallatie	163.584.000	33.000.000	CV Intercompost

Vraag nr. 195
van 9 februari 1990
van de heer M. DESUTTER

Huishoudflessen — Recycleren en hergebruiken

Sommige van onze buurlanden hebben maatregelen genomen ter bevordering van de recyclage van plastic flessen, terwijl anderen meer aansturen op het gebruik van glas.

Zo heeft Duitsland een programma om het gebruik van opnieuw vulbaar glas te stimuleren. In Groot-Brittannië wordt het statiegeld op een hoog niveau gehandhaafd en eveneens het recycleren van alle andere verpakkingsmaterialen gestimuleerd.

Frankrijk, grootste producent van PVC-flessen in Europa, stimuleert eveneens het recycleren van kunststof.

De Nederlandse industrie heeft beloofd de hervulling van bierflessen, melkflessen en flessen van frisdrank voor respectievelijk negentig, twintig en vijfennegentig ten honderd te realiseren.

Graag vernam ik van de geachte Minister welke maatregelen er in ons land genomen worden om het hergebruik van glazen flessen te stimuleren of het recycleren van plastic flessen te bevorderen. Werden ter zake reeds akkoorden gesloten met de privé-sector ?

Antwoord

Evenzeer als in een aantal van onze buurlanden is voorkoming en recyclage van afvalstoffen (waaronder verpakkingen) als prioritaire doelstelling in het afvalstoffenbeleid opgenomen.

Evenwel hebben de meeste tot op heden genomen maatregelen slechts betrekking op een fractionaire aanpak, namelijk één enkel materiaal of systeem van verpakkingen. Dit blijkt trouwens ook uit de gestelde vraag. Deze maatregelen kaderen meestal in een poging tot „gedeelteijke” uitvoering van de EEG-richtlijn 85/339 over verpakkingen voor vloeibare levensmiddelen.

De initiatieven die tot op heden door de OVAM zijn opgezet teneinde de recyclage in kwantitatieve en kwalitatieve zin te bevorderen hebben betrekking op groots opgezette sensibiliseringscampagnes (bijvoorbeeld campagne Wie slim is sorteert) enerzijds en tal van pilootprojecten houdende de organisatie van de scheiding aan de bron van glas, papier en karton, kunststoffen... alsmede de daaropvolgende gescheiden inzameling en verwerking anderzijds.

Inzake verpakkingsafval is op initiatief van OVAM en in opdracht van de Gemeenschapsminister van Leefmilieu in 1989 gestart met onderhandelingen met de private sector (producenten van verpakkingen, vullers en verdelers) teneinde in gezamenlijk overleg te komen tot een aanvaardbare oplossing inzake voorkoming en recyclage van éénmalige verpakkingen.

Fundamenteel aan deze onderhandelingen is dat zij betrekking hebben op het breedst mogelijke toepassingsveld, namelijk alle verpakkingen die normaliter in het huisvuil terechtkomen (in Vlaanderen is dit 25 ten honderd in gewicht van het huishoudelijk afval, zijnde ongeveer 500.000 ton per jaar). Bovendien worden daar ook bij betrokken de groeperings- en transportverpakkingen (in totaal ongeveer 1.000.000 ton per jaar). Zoals reeds vermeld heeft de EEG-richtlijn alleen betrekking op verpakkingen voor vloeibare levensmiddelen; voor Vlaanderen vertegenwoordigt dit ongeveer 120.000 ton per jaar.

Bedoelde onderhandelingen, gecoördineerd door het Belgisch Verpakkingsinstituut, zijn voorlopig afgerond. Op basis van deze onderhandelingen is een ontwerp Milieubeleidsvereenkomst inzake voorkoming en recyclage van verpakkingsafval opgesteld. Binnen afzienbare tijd zal tot de ondertekening van dit document worden overgegaan.

Als belangrijkste doelstellingen zijn daarin opgenomen :

- het op termijn realiseren van recuperatievoeten van 80 ten honderd ;
- het bevorderen van het meermalig systeem ;
- het oprichten van een verpakkingsdatabank ;
- het oprichten van structuren met rechtspersoonlijkheid enzovoort.

Met deze aanpak wordt niet alleen beoogd de recyclage te bevorderen maar wordt meteen een inspanning gedaan een bijdrage te leveren in de zin van het voorkomen van afvalstoffen.

Vraag nr. 196
van 9 februari 1990
van de heer J. GEYSELS

Verbrandingsoven Heist-op-den-Berg — Controle elektrofilters

Bij verschillende bezoeken aan de verbrandingsoven van Heist-op-den-Berg werd vastgesteld dat de elektrofilters niet in werking waren. Bij een nazicht van de urentellers op 25 januari 1990 bleken deze op 27.000 uren te staan, hoewel de oven reeds meer dan 10 jaar werkt aan gemiddeld 6.000 uren per jaar.

Kan de geachte Minister de volgende informatie verschaffen ?

1. Hebben uw diensten de laatste jaren de werking van de filters gecontroleerd ?
2. Werden er rookgasanalyses uitgevoerd ? Zo ja, welke waren de resultaten ?

Antwoord

1. De OVAM heeft kennis van de gebrekkige werking van deze installatie.
2. Bij de halfjaarlijkse bemonstering worden de droge vergistbare bestanddelen in de bodemas geanalyseerd. De bekomen waarden liggen steeds beneden de maximumnorm van 0,3 ten honderd.

Op 10 april 1989 werd het gemeentebestuur aangevend alle parameters te laten analyseren.

De uitvoering van deze metingen is evenwel afhankelijk van de vereiste technische aanpassingswerken aan de verbrandingsoven. Deze aangelegenheid wordt geregeld in het besluit van de Vlaamse Executieve van 21 april 1982 houdende algemene voorwaarden die gelden voor verbrandingsinstallaties voor huishoudelijke en daarmee gelijkgestelde afvalstoffen.

Het besluit van de Vlaamse Executieve van 14 oktober 1987 welk hogergenoemd besluit aanpast, bepaalt evenwel dat de termijn waarbinnen de bestaande inrichtingen de nodige technische aanpassingswerken aan hun installaties dienen uit te voeren wordt verlengd tot 31 december 1990.

Vraag nr. 197
van 12 februari 1990
van de heer G. BEERDEN

Pijplijn doorheen de Kempen en Limburg — Werkzaamheden studiebureau

Pijplijn doorheen de Kempen en Limburg — Werkzaamheden studiebureau

Ik verneem dat een studiebureau bezig is, in opdracht van de firma Air Liquide, een tracé te zoeken doorheen de Antwerpse Kempen en de provincie Limburg voor een dubbele ondergrondse pijplijn, die waterstof en zuurstof zou transporteren vanuit Hemiksem naar Nederland en Wallonië.

Het is de geachte Minister bekend dat corridors voor de aanleg van zulke leidingen op het gewestplan zijn voorzien. Nochtans zou het betrokken studiebureau op dit ogenblik bezig zijn tracés te zoeken buiten deze corridors en zelfs overeenkomsten sluiten met eigenaars omtrent erfdienstbaarheden.

- Is dit juist ? En zo ja, heeft het betrokken studiebureau of de betrokken firma daartoe opdracht of machtiging gekregen ? Welke criteria hebben in dit geval gespeeld om af te wijken van de voorziene corridors ?

- Welke vergunningen zijn voor zulke projecten vereist ; in het bijzonder, is een MER noodzakelijk respectievelijk gevraagd ?
- Hoe worden de bevolking, de eigenaars en/of de gebruikers van de panden gelegen op deze tracés hierbij betrokken ?
- Kunnen wettelijk overeenkomsten worden gesloten vooraleer de noodzakelijke vergunningen zijn verleend ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat :

1. vraag één en vier onder de bevoegdheid vallen van mijn Collega van Ruimtelijke ordening ;
2. wat de Vlaamse Gemeenschap betreft voor de uitvoering der werken enerzijds een bouwvergunning dient te worden bekomen en anderzijds overeenkomstig artikel 2, 3° van het Executievebesluit van 23 maart 1989 een MER dient te worden opgesteld.
3. de besluiten ter zake van 23 maart 1989 voorzien expliciet in een procedure van openbaar onderzoek voor de MER-plichtige werken en handelingen.

Vraag nr. 204
van 20 februari 1990
van de heer G. CARDOEN

Normalisatiewerken aan Markrivier — Verwerving, kostprijs en beheer gronden

Met het oog op de uitvoering van normalisatiewerken aan de Markrivier, werden meer dan tien jaar geleden, door uw diensten gronden aangekocht of onteigend. Nu zijn deze gronden uiteraard eigendom van de Vlaamse Gemeenschap.

Op de gronden staan veel bomen (populieren) die dikwijls kaprijk zijn, maar vaak ook gevaar opleveren voor de aangelande eigenaars. Het stormweder van de jongste weken mag zich niet te veel herhalen of de gevolgen zouden grote afmetingen kunnen aannemen.

Is de geachte Minister op de hoogte van deze toestand ? Zo ja, welke maatregelen overweegt hij te nemen om hier dringend op te treden. Kunnen binnen de kortste tijd de bomen die enig gevaar van omvallen vertonen worden geroid ?

Wat denkt de geachte Minister in de toekomst te ondernemen met deze aangekochte gronden en bomen ? Is het mogelijk mij de globale kostprijs te geven van de gronden en bomen, die destijds over de ganse lengte van de Markrivier werden aangekocht of onteigend ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat ik op

de hoogte ben van het feit dat in het kader van waterbeheersingswerken aan de Mark, een groot aantal met bomen beplante gronden werd onteigend.

Ter gelegenheid van het onderhoud van de waterloop, dat frequent plaatsvindt, wordt de toestand van al deze bomen nagezien en wanneer de toestand zulks vereist, worden de bomen die gebreken vertonen of kaprijk zijn, in het kader van het hogervermeld onderhoud verwijderd.

Het rooien van bomen die enig gevaar voor omvallen vertonen, kan derhalve op basis van bovenvernoemd onderhoud steeds op korte termijn gebeuren.

Met het oog op het optimaliseren van de waterhuishouding in de Markvallei dient als gevolg van een beslissing die door mijn achtbare voorganger werd genomen en waaraan ik mij wens te houden, een Bijzonder Waterbeheersingsplan (BWP) te worden opgemaakt. Dit BWP heeft evenwel geen hoge prioriteit. Uit dit alles volgt dat de in het verleden onteigende gronden niet terug voor verkoop zullen worden vrijgegeven vooraleer de waterbeheersingswerken in de genaamde vallei concrete vormen zullen hebben aangenomen.

Omwille van de huidige, al te geringe bezetting van de dienst die vroeger de onteigeningen realiseerde en omwille van het zeer groot aantal akten en bescheiden ter zake, is het voor de vermelde dienst spijtig genoeg onmogelijk om de globale kostprijs na te gaan van de onteigeningen van en de aanplantingen op de gronden die nog niet door waterbeheersingswerken zijn ingenomen.

Vraag nr. 215
van 23 februari 1990
van de heer J. GEYSELS

KS-participatie in afvalverwerking — Opslag in de mijnen

In persberichten wordt melding gemaakt van een mogelijke participatie van de Kempische Steenkoolmijnen (KS) in een afvalverwerkingsproject.

Kan de geachte Minister mij mededelen of er een onderzoek werd verricht naar de mogelijkheid om de Limburgse mijnen te gebruiken als bergingsplaats voor niet-nucleair afval ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat noch de OVAM noch enige andere dienst van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap weet heeft van enige studie inzake het gebruik van de Limburgse mijnen als bergingsplaats voor afval.

P. DEWAELE
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 37
van 25 januari 1990
van de heer M. DESUTTER

Detachering en verlof van ambtenaren — Stand van zaken

Het zou mij genoegen doen te mogen vernemen hoe-

veel ambtenaren van de Administratie van de geachte Minister per niveau :

- gedetacheerd zijn bij een ministerieel kabinet ;
- verlof kregen voor internationale opdrachten ;
- verlof zonder wedde, disponibiteit wegens persoonlijk ke aangelegenheden of loopbaanonderbreking verkregen ;
- om andere redenen hun functie niet uitoefenen.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord :

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het gecoördineerd antwoord op bovengenoemde vraag zal verstrekt worden door de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt.

Vraag nr. 44
van 13 februari 1990
van de heer F. DEWINTER

Marathondebat Documenta te Gent — Voertaal

Tijdens het weekend van zaterdag 3 en zondag 4 februari 1990 werd, in het kader van Documenta en op initiatief van de heer Jan Hoet, in het museum te Gent, een marathondebat georganiseerd over Documenta. Het debat vond plaats met als voertaal Engels.

Kan de geachte Minister er zich akkoord mee verklaren dat dit initiatief, gesubsidieerd door de Vlaamse Gemeenschap, volledig in het Engels verliep ?

Kan de geachte Minister begrip opbrengen voor het feit dat er niet eens voor simultaanvertaling werd gezorgd ?

Antwoord

In tegenstelling tot wat het geachte lid meent, werd het door hem geciteerd initiatief niet gesubsidieerd door de Vlaamse Gemeenschap.

Het marathondebat greep plaats in een Stedelijk Museum. De Schepen van Cultuur van de Stad Gent heeft bij het begin van het debat een verklaring gegeven over onder andere het gebruik van de Engelse taal.

Ik verklaar mij akkoord met zijn zienswijze.

Vraag nr. 46
van 16 februari 1990
van de heer W. KUIJPERS

Cultureel akkoord Vlaanderen-Roemenië — Initiatieven

Welke zijn de stappen die de geachte Minister tot hertoe ondernomen heeft om een cultureel akkoord tussen Vlaanderen en Roemenië op gang te brengen ?

Antwoord

Het ondernemen van stappen om het cultureel akkoord met Roemenië terug op gang te brengen valt onder de bevoegdheid van de Gemeenschapsminister bevoegd voor de Externe Betrekkingen van de Vlaamse Gemeenschap.

Overigens vestig ik er de aandacht van het geachte lid op dat de reden van het niet werkzaam zijn van vorennoemd akkoord uitsluitend ligt aan het feit dat Roemenië tot op heden geen rekening wenst te houden met de nieuwe Belgische realiteit en niet met de Gemeenschappen wenst te onderhandelen.

H. WECKX
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
VOLKSGEZONDHEID EN BRUSSELSE
AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 20
van 26 januari 1990
van de heer H. CANDRIES

Erkende centra voor geestelijke gezondheidszorg — Werking

Kan de geachte Minister mij met betrekking tot de werking van de erkende centra voor geestelijke gezondheidszorg (koninklijk besluit van 20 maart 1975), de volgende gegevens mededelen (situatie op 31 december 1988) :

- nominatieve identificatielijst (benaming en adres van de erkende centra ;
- per erkend centrum : het aantal gesubsidieerde consultatie-uren, het daarmee overeenstemmende aantal personeelsleden met hun respectieve kwalificaties en uitgedrukt in aantal personeelseenheden en voltijdse equivalenten ;
- het werkingsgebied van de respectieve centra ;
- per erkend centrum : de eventuele aansluiting bij een federatie en/of koepel ?

Antwoord

De werking van de centra voor geestelijke gezondheidszorg wordt gereguleerd door het besluit van de Vlaamse Executieve van 12 oktober 1988 inzake erkenning en betoelaging. Dit nieuwe besluit is op 1 december 1988 in werking getreden.

Op 31 december 1988 waren er 70 centra erkend, waarvan 7 met een tweede consultatiezetel. In een bijlage, die rechtstreeks aan het geachte lid zal worden bezorgd, wordt een nominatieve identificatielijst van deze erkende centra gegeven. Eveneens in bijlage een overzicht van het aantal gesubsidieerde consultatie-uren, uitgedrukt in voltijdse equivalenten. Ook het aantal personeelsleden per functie is vermeld.

De personeelsleden in de psychiatrische functie hebben een diploma van geneesheer — specialist in de neuro-

psychiatrie. Voor de psychologische functie dienen de personeelsleden een diploma van licentiaat in de psychologische en/of pedagogische wetenschappen te bezitten. De maatschappelijke functie vereist een diploma van maatschappelijk werker of sociaal verpleegkundige. De personeelsleden in de administratieve functie hebben een diploma van hoger secundair onderwijs.

Inzake werkingsgebied bepaalt de reglementering (het besluit van de Vlaamse Executieve van 12 oktober 1988) enkel dat binnen elk arrondissement de Minister maximum één centrum per 50.000 inwoners kan erkennen. In de praktijk geven de centra als prioritair werkingsgebied uiteraard de stad op waar zij gevestigd zijn, aangevuld met de aangrenzende gemeenten, tot minimaal 50.000 inwoners zijn bereikt. Een strikt afgelijnd werkingsgebied wordt nooit bepaald, aangezien de patiënt in elk geval de vrije keuze van centrum heeft (artikel 15 van het besluit). Bovendien dient een centrum open te staan voor alle patiënten die om hulpverlening verzoeken (artikel 16 van het besluit).

De Administratie beschikt niet over gegevens betreffende de eventuele aansluiting van centra bij koepelorganisaties. Enerzijds is er de Federatie van Diensten voor Geestelijke Gezondheidszorg
Koninging Elisabethlaan 49 a
9000 Gent ;

anderzijds is er het Verbond der Medisch-Sociale Instellingen
Guimardstraat 1
1040 Brussel

welke als koepelorganisaties de belangen van de sector verdedigen.

Vraag nr. 21
van 29 januari 1990
van de heer A. LARIDON

Psychiatrische instellingen — Vermindering personeelsbezetting

Via de pers verneem ik dat de Regering zou beslissen de personeelsbezetting in de psychiatrie drastisch te verminderen. Volgens bepaalde berichten zou de personeelsbezetting van 10 personeelsleden per 30 patiënten verminderd worden tot 5 personeelsleden per 30 patiënten. Bovendien zouden de patiënten in de toekomst meer moeten betalen voor psychiatrische hulpverlening.

Mag ik van de geachte Minister vernemen of deze geruchten met de waarheid overeenstemmen ? Zo ja, meent hij dan niet dat deze maatregelen volledig indruisen tegen de zeer intensieve en uiterst delicate medische en paramedische zorgen waarop „de zwaksten” in onze maatschappij recht hebben ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de onderhandelingen inzake de herstructurering van de psychiatrie tussen de nationale bevoegde Minister van Sociale Zaken en de Gemeenschapsministers, bevoegd voor het gezondheidsbeleid, nog niet werden beëindigd.

Er is sprake van :

- een verplichte reconversie van **niet-geprogrammeerde** bedden naar uitdovende RVT-bedden of plaatsen voor beschut wonen ;
- een reconversie op vrijwillige basis van T-bedden naar alternatieve verzorgingsvormen : psychiatrische verzorgingsbedden of plaatsen voor beschut wonen ;
- een omschakeling van T-bedden naar A-bedden indien zulks aan een reële behoefte beantwoordt.

De personeelsbestaffing op de A-dienst bedraagt momenteel 16 personen/30 bedden en op de T-dienst 8 à 9 personen/30 bedden.

Uit de reconversiebeweging zullen middelen worden vrijgemaakt om de omkadering in alle T-diensten te verbeteren. Men beoogt namelijk zowel op de T-dienst als in de psychiatrische verzorgingstehuizen een personeelsomkadering van 12 personen/30 bedden.

Op dit ogenblik dient men in een klassieke T-dienst een persoonlijke bijdrage te betalen van 530 frank per dag. In een PVT zal de persoonlijke bijdrage afhankelijk zijn van de tussenkomst van het RIZIV.

Ik ben de mening toegedaan dat PVT's niet vergelijkbaar zijn met RVT's, aangezien in de PVT's een medisch-specialistische begeleiding noodzakelijk blijft. Aldus zou een RIZIV-tussenkomst ten bedrage van ongeveer 2.000 frank per dag en per patiënt noodzakelijk zijn (in RVT slechts 1.150 frank per dag).

Mijn standpunt in deze aangelegenheid is steeds geweest :

- 1° een herstructurering kan enkel gebeuren indien tijdig valabele alternatieven voorhanden zijn ;
- 2° een reconversie dient binnen een haalbare timing te worden geplaatst en te worden gekoppeld aan positieve stimuli : recyclage, schadeloosstelling en bouwprioriteiten ;
- 3° een doorzichtig en samenhangend beleid wil ook zeggen dat het geheel aan maatregelen op hetzelfde ogenblik dient te worden getroffen ;
- 4° samenwerkingsformules moeten intra- en extramuraal nuttig zijn ;
- 5° het is essentieel voor alle vormen van verzorging dat er een behoorlijke personeelsomkadering is ;
- 6° de persoonlijke bijdrage van de patiënt dient sociaal aanvaardbaar te zijn.

Om al deze motieven heb ik mij steeds tegen de „dwangidee” van besparingen in de psychiatrie verzet. Prioriteit moeten gegeven worden aan een behoorlijk bestaaf zorgennetwerk in de psychiatrie. Uiteraard houdt dit eveneens in dat het personeel op passende wijze wordt vergoed en elk weddeverlies ingevolge herstructurering dient te worden vermeden. Enkel binnen dit kader kan worden gesproken over een optimale aanwending van alle middelen.

Deze voorstellen werden ondertussen doorkruist door het koninklijk besluit van 31 januari 1990 (Belgisch

Staatsblad van 8 februari 1990), dat nadere regels vaststelt met betrekking tot bedden in de psychiatrische ziekenhuisdiensten. 1.702 bedden dienen verplicht te worden gereconverteerd naar PVT, wat betekent dat 1.702 psychiatrische patiënten nu een persoonlijke gemiddelde maandelijkse bijdrage zullen moeten leveren van ongeveer 30.000 frank.

Ten slotte zijn de vooruitzichten dat binnen de eerstkomende maanden het reconversiebeleid in de psychiatrie zijn defintief beslag zal krijgen.

Vraag nr. 22
van 30 januari 1990
van de heer J. VALKENIERS

Wijziging personeelsstatuut door College van de Vlaamse Gemeenschapscommissie — Voogdij

Ik ben in het bezit van een door de collegeleden Chabert en Grijp ondertekende beslissing van het College van de Vlaamse Gemeenschapscommissie houdende wijziging van het administratief statuut van het personeel. Artikel 3 van deze beslissing vermeldt 8 december 1989 voor de inwerkingtreding en artikel 2 voorziet dat deze beslissing zal worden voorgelegd aan het Bijzonder Comité.

Het College is samengesteld uit de hierbovenvermelde leden waarbij eveneens, met adviserende bevoegdheid, het Brusselse lid van de Vlaamse Regering aanwezig is.

Hetgeen ik voor onmogelijk hield, namelijk een ingreep in het statuut van het personeel zonder de voorafgaandelijke raadpleging van de partners, voorzien in de reglementering ter zake, werd aldus openlijk doorgevoerd.

Het zal de Voogdijminister zeker niet ontgaan dat dergelijke besluitvorming onregelmatig is. Trouwens, de Minister van Openbaar Ambt liet reeds weten in 1987, als antwoord op een parlementaire vraag betreffende een soortgelijke wijziging van het statuut — namelijk het afschaffen van een ambt zonder de voorafgaandelijke raadpleging van het Hoog Adviesorgaan van de NCC, voorloper van de Vlaamse Gemeenschapscommissie — dat het treffen van dergelijke beslissing met schending van de fundamentele rechtsregels, de vernietiging van de getroffen beslissing met zich meebrengt.

Ik stel dus vast dat, zoals eertijds de Nederlandse Commissie voor Cultuur van de Brusselse Agglomeratie onder voorzitterschap van de huidige Voogdijminister, het College van de Vlaamse Gemeenschapscommissie, rechtsoptvolger van de NCC, dezelfde onregelmatigheid begaat door het niet voorafgaandelijk raadplegen van de werknemerspartner.

1. Wanneer ontving de Voogdijminister de onregelmatige Collegebeslissing van 8 december 1989 ?
2. Welke maatregelen nam de Voogdijminister om de fundamentele rechtsregels te doen eerbiedigen ?
3. Welke maatregelen trof de Voogdijminister om in de toekomst dergelijke onregelmatigheden te voorkomen ?
4. Was de Voogdijminister, in hoedanigheid van Brussels lid van de Vlaamse Executieve, aanwezig op de vergadering van het College van 8 december 1989 ?

5. Werd de dagorde van 8 december op voorhand meegedeeld ? Ook aan de Voogdijminister ?
6. Welk advies bracht de Voogdijminister, als raadgevend lid van het College, uit inzake deze onregelmatige besluitvorming ?

Antwoord

Ik kan het geachte lid het volgende meedelen.

De bijzondere wet van 12 januari 1989 betreffende de Brusselse Instellingen bepaalt onder meer het volgende :

- * de vergaderingen van het College van de Vlaamse Gemeenschapscommissie worden bijgewoond, met raadgevende stem, door een Brussels lid van de Vlaamse Executieve dat hiertoe door deze Executieve aangewezen wordt (artikel 76) ;
- * de Vlaamse Gemeenschap organiseert bij decreet het toezicht dat zij uitoefent over de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) (artikel 83).

Deze wetsbepalingen werden als volgt uitgevoerd :

1. De Vlaamse Executieve duidde mij op 14 juni 1989 aan om met raadgevende stem de vergaderingen van het College van de VGC bij te wonen (besluit van de Vlaamse Executieve van 14 juni 1989 — Belgisch Staatsblad van 20 juli 1989).
2. De Vlaamse Raad keurde op 28 juni 1989 unaniem het decreet tot organisatie van het toezicht op de Vlaamse Gemeenschapscommissie goed (decreet van 5 juli 1989 — Belgisch Staatsblad van 26 augustus 1989).
3. De Vlaamse Executieve duidde mij op 12 juli 1989 aan om het toezicht op de Vlaamse Gemeenschapscommissie uit te oefenen (besluit van de Vlaamse Executieve van 12 juli 1989 — Belgisch Staatsblad 19 augustus 1989).

Het weze dus duidelijk dat dezelfde persoon enerzijds met enkel raadgevende stem de vergaderingen van het College van de VGC bijwoont en anderzijds post factum het toezicht uitoefent over de genomen besluiten. Aansluitend hierbij moet vermeld worden dat „de vaststelling van de personeelsformatie en van het administratief en geldelijk statuut van de personeelsleden behorend tot de diensten van het College” ingevolge artikel 8 § 1, 4° van het bovengenoemd decreet van 5 juli 1989 ressorteert onder het bijzonder administratief toezicht : het betreft een besluit dat binnen een termijn van 60 dagen al dan niet dient te worden goedgekeurd.

In verband met het voorwerp van de schriftelijke vraag, namelijk het getekende collegebesluit nummer 89/71 van 8 december 1989 houdende wijziging van het personeelsstatuut, kan ik het geachte lid het volgende antwoorden.

1. Ik heb inderdaad de bedoelde vergadering van het College op 8 december 1989 waarvan mij op voorhand meegedeeld was, met raadgevende stem bijgewoond en er geadviseerd bedoeld ontwerp-besluit om te zetten in een collegenota voor het Bijzonder Comité.

De notulen van deze vergadering inzake punt 44, luiden : . . . „Het ontwerp-besluit wordt omgezet in een collegenota voor het Bijzonder Comité”.

2. Als Gemeenschapsminister belast met het toezicht op de VGC ontving ik het betrokken besluit 89/71 van 8 december 1989 op 22 december 1989. Gelet op de bepaling van artikel 2 van het besluit en van bovengenoemde notulen van de vergadering van 8 december 1989 formuleerde ik in het kader van het algemeen administratief toezicht geen opmerkingen. Dit heb ik de leden van het College bij brief van 29 januari 1990 laten weten nadat mij op 19 januari 1990 volgende stukken waren overhandigd :
  - het protocol nummer 90/02 van 17 januari 1990 over de wijziging van artikel 23 van het administratief statuut, waarbij de vakbonden ACOD en CCOD instemden met de tekst van artikel 1 van het collegebesluit 89/71.
  - het ontwerp-collegebesluit 90/19 houdende wijziging van het administratief statuut van het personeel, waarbij de voorgestelde wijziging na het afsluiten van voormeld protocol nummer 90/02 kan beslist worden. Dit ontwerp-besluit werd eerste geagendeerd op de collegevergadering van 19 januari 1990, doch verwezen naar de agenda van de collegevergadering van 9 februari 1990 waar het werd goedgekeurd.
3. Ik wil de aandacht van het geachte lid erop vestigen, dat na ontvangst van het collegebesluit de Gemeenschapsminister belast met het toezicht in toepassing van artikel 8, § 2 van het decreet van 5 juli 1989 over een termijn van 60 dagen beschikt om het collegebesluit al dan niet goed te keuren.

Het bedoelde besluit is aldus slechts uitvoerbaar na uitdrukkelijke goedkeuring of na het verstrijken van deze termijn zonder dat een besluit houdende al dan niet goedkeuring werd getroffen en ter kennis gebracht.

D. COENS **GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ONDERWIJS**

Vraag nr. 69
van 23 januari 1990
van de heer J. CUYVERS

Leslokalen voor wetenschappen — Verplichte aanwezigheid van asbesthoudend materiaal

Het sterk carcinogeenefect van asbeststofdeeltjes op de longen is een vaststaand medisch gegeven. Daar waar op alle mogelijke terreinen verregaande beschermende reglementeringen bestaan op het gebruik en verwerken van asbesthoudende materialen is het onbegrijpelijk dat de reglementeringen van het Ministerie van Onderwijs voor de lokalen waar wetenschappen (biologie, fysica en scheikunde) worden gegeven, nog steeds spreken van het verplicht gebruik van een asbestdeken en asbesthandschoenen (omzendbrief uitrusting labo's).

Daarnaast worden in zowel de Gemeenschapsscholen als in het katholiek onderwijs metaalgalzen gebruikt,

bedekt met een witte asbestcementlaag. Na veelvuldig gebruik komt dit witte poeder vrij en kan op die manier worden ingeademd door zowel de leerlingen (bij leerlingproeven) als door de betrokken leerkracht.

In de handel bestaan er nochtans voldoende en evenwaardige asbestvrije produkten (bijvoorbeeld **ceranplaten** en asbestvrije dekens).

Kan de geachte Minister mij antwoord verstrekken op de volgende vragen ?

1. Welke maatregelen heeft de Minister genomen om het gebruik van asbest in de klaslokalen voor biologie, fysica en scheikunde aan banden te leggen, gezien de mogelijke nadelige gevolgen op de gezondheid van leerlingen en leerkrachten ?
2. Is het mogelijk via een ministerieel besluit de verplichting van asbestdekens en asbesthandschoenen voorradig te hebben in de lokalen voor biologie, fysica en scheikunde te schrappen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid mee dat de reglementering waarvan sprake (huishoudelijke reglementen) dateert van 15 september 1977 en dat sindsdien de asbestproblematiek sterk in de actualiteit is gekomen.

Zonder vermeld risico te willen minimaliseren dient evenwel toch te worden gesteld dat het zwaartepunt van de asbestproblematiek en de risico's op een beroepsziekte zich hoofdzakelijk situeren in de productiecentra en eerder uitzonderlijk bij de gebruiker van asbesthoudend materieel (statische gegevens van het Fonds voor de Beroepsziekten).

Niettemin wordt veiligheidshalve door de veiligheidsingenieurs van het departement, belast met het VGV-toezicht in de Gemeenschapsscholen, geadviseerd de aanwezige (in slechte staat verkerende) asbestdekens systematisch te vervangen door substituanten (onder meer wollen dekens, glasvezeldekens), die geen asbestdeeltjes bevatten.

Eveneens wordt aangeraden het overige aanwezige asbesthoudend materieel geregeld te evalueren en zonodig te vervangen door niet-asbesthoudende substituanten, rekening houdend met de budgettaire mogelijkheden en de risicograad die verschillend is naargelang het toegepaste productieproces en de procentuele hoeveelheid verwerkte asbest.

Vraag nr. 72
van 25 januari 1990
van de heer M. DESUTTER

Detachering en verlof van ambtenaren — Stand van zaken

Het zou mij genoegen doen te mogen vernemen hoeveel ambtenaren van de Administratie van de geachte Minister per niveau :

- gedetacheerd zijn bij een ministerieel kabinet ;
- verlof kregen voor internationale opdrachten ;

- verlof zonder wedde, disponibiliteit wegens persoonlijke aangelegenheden of loopbaanonderbreking verkregen ;
- om andere redenen hun functie niet uitoefenen.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord :

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid te verwijzen naar het gecoördineerd antwoord dat binnen de Vlaamse Executieve wordt verstrekt door de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt.

Vraag nr. 75
van 30 januari 1990
van de heer R. DESWAENE

Lichamelijke opvoeding in het basisonderwijs — Aantal opdrachten

In het basisonderwijs kan, in het kader van het lestijdenpakket beroep worden gedaan op een leraar lichamelijke opvoeding (bijzondere leermeester, regent of licentiaat LO).

Kan de geachte Minister mij mededelen hoeveel opdrachten lichamelijke opvoeding, per net, in het schooljaar 1988-1989 werden aangevraagd en toegerekend ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid hierbij het aantal toegekende of gesubsidieerde opdrachten lichamelijke opvoeding mee voor het schooljaar 1988-1989 :

Gemeenschapsonderwijs :

2.513 lestijden, omgerekend 100 voltijdse betrekkingen en 1 onvolledige opdracht van 13 lestijden ;

Gesubsidieerd officieel onderwijs :

6.306 lestijden, omgerekend 252 voltijdse betrekkingen en 1 onvolledige opdracht van 6 lestijden ;

Gesubsidieerd vrij onderwijs : 19.519 lestijden, omgerekend 780 voltijdse betrekkingen en 1 onvolledige opdracht van 19 lestijden.

Totaal : 28.338 lestijden, omgerekend 1.133 voltijdse betrekkingen en 1 onvolledige opdracht van 13 lestijden.

Mijn Administratie beschikt niet over gegevens betreffende het aantal aangevraagde lestijden. Eventueel door de scholen te veel aangewende lestijden vallen ten laste van de Inrichtende Machten.

Vraag nr. 76
van 30 januari 1990
van de heer R. DESWAENE

Invoering eenheidsstructuur — Gevolgen aantal uren lichamelijke opvoeding

De invoering van de eenheidsstructuur had wellicht tot

gevolg dat in het eerste leerjaar van de eerste graad van vele scholen het aantal uren lichamelijke opvoeding per week daalde.

Om dit tegen te gaan werd de mogelijkheid geschapen om via het keuzegedeelte en in het Gemeenschapsonderwijs ook door middel van extra lessen het aantal uren lichamelijke opvoeding uit de stam te verhogen en zelfs te verdubbelen.

Kan de geachte Minister mij mededelen, per net, welke scholen van deze laatste mogelijkheid(-heden) gebruik hebben gemaakt, hoeveel ten honderd dit is ten opzichte van het totaal aantal inrichtingen en hoeveel het verschil per net bedraagt tussen het totaal aantal wekelijks ingerichte lestijden lichamelijke opvoeding in de 1ste leerjaren van het secundair onderwijs voor het schooljaar 1988-1989 ?

Antwoord

Gedurende het schooljaar 1988-1989 voorzag de wekelijkse lessentabel van zowel het eerste leerjaar A als B van het Gemeenschapsonderwijs 3 verplichte uren lichamelijke opvoeding in het kader van de gemeenschappelijke vorming. Voor het lopend schooljaar (waarin het eerste leerjaar reeds deel uitmaakt van de nieuwe en eenvormige structuur van het secundair onderwijs) is voornoemd cijfer herleid tot 2 wekelijkse lestijden, evenwel aangevuld met 2 extra lestijden onder de vorm van een keuzegedeelte.

Vergelijking van de toestand tijdens het voorbije schooljaar en deze van het schooljaar 1989-1990 levert voor het gesubsidieerd vrij onderwijs een status-quo beeld op. Inderdaad, zowel in het eerste leerjaar A als B bevat de gemeenschappelijke vorming nog steeds 2 uren lichamelijke opvoeding, terwijl als een aanvullend optievak lichamelijke opvoeding à rato van 1 of 2 uren kan worden genomen.

Het gesubsidieerd officieel onderwijs ten slotte paste tijdens het voorgaand schooljaar de wekelijkse lessenroosters van het Gemeenschapsonderwijs, hetzij het gesubsidieerd vrij onderwijs, hetzij een combinatie van beide, toe. Binnen de nieuwe structuur voor het secundair onderwijs hebben de representatieve organisaties van inrichtende machten zelf lessenroosters vastgelegd. Deze voorzien voor het eerste leerjaar A 2 uren lichamelijke opvoeding als verplicht vak en 1 uur lichamelijke opvoeding als keuzevak. Voor het eerste leerjaar B zijn er louter 3 verplichte lestijden.

Algemene conclusie is dat een afbraak van het onderrecht in de lichamelijke opvoeding zeker niet aan de orde is. Wel zijn de modaliteiten inzake aanbod niet overal identiek gebleven. Meer dan ooit wordt het formuleren van keuzen overgelaten enerzijds aan inrichtende machten van onderwijsinstellingen in het licht van de hen toegekende pedagogische vrijheid, anderzijds aan ouders van leerlingen in het verlengde van de vrije onderwijskeuze die grondwettelijk wordt gewaarborgd. Om deze reden is het niet mogelijk exact mee te delen hoeveel scholen of leerlingen het voorziene aantal uren lichamelijke opvoeding via keuze hebben uitgebreid.

Vraag nr. 77
van 30 januari 1990
van mevrouw N. MAES

Algemene Onderwijsraad — Samenstelling en betrokkenheid Vereniging Vlaamse Leerkrachten

Bij het herfstoverleg in verband met de herwaardering van het lerarenambt had de geachte Minister aangekondigd alle geledingen die bij het onderwijs betrokken zijn, uit te nodigen voor dit overleg.

Hierover zou ik het volgende willen vragen.

Waarom werd de vzw Vereniging Vlaamse Leerkrachten, die als sociaal-culturele vereniging als 20 jaar actief is op het onderwijsgebied, niet uitgenodigd voor dit overleg ?

Bij de oprichting van een Algemene Onderwijsraad zullen ook de inrichtende besturen, ouderverenigingen, personeelscentrales, sociaal-culturele en economische groeperingen worden aangesproken om deel te nemen. Werd reeds een besluit genomen betreffende de deelname van de bovenvermelde vereniging ? Zo ja, wat werd besloten ?

Aan welke voorwaarden moet men voldoen om in die Raad te kunnen zetelen ?

Bestaat er al een concrete samenstelling van de Algemene Onderwijsraad ?

Antwoord

In antwoord op haar vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Voor deelname aan het Onderwijsoverleg werden, voor wat de afvaardiging van het personeel betreft, enkel de representatieve vakorganisaties uitgenodigd. De talrijke sociaal-culturele organisaties van leraren werden, mede op basis van de vooropgestelde doelstellingen van het Onderwijsoverleg, niet uitgenodigd.

De werkzaamheden rond de samenstelling, de opdrachten en de organisatie van de Algemene Onderwijsraad zijn nog niet afgerond. Er zijn derhalve nog geen voorstellen met betrekking tot de samenstelling van deze Algemene Onderwijsraad.

Vraag nr. 81
van 5 februari 1990
van de heer A. LARIDON

Onderwijs voor sociale promotie — Benoemingen door gemeenten en provincies

In het koninklijk besluit nummer 63 van 20 juli 1982 worden de vaste benoemingen in bijbetrekkingen (sociale promotie) in het officieel gesubsidieerd onderwijs niet geregeld. Dit koninklijk besluit stipuleert alleen het volgende :

„Worden verder genummerd :

1. de personeelsleden vastbenoemd ten laatste op de datum van het in voege treden van het koninklijk besluit ;

2. de personeelsleden zonder onderbreking in dienst sedert de laatste dag van het schooljaar 1978-1979”.

Ook het koninklijk besluit nummer 161 van 30 december 1982 en de koninklijke besluiten nummers 269 en 270 van 31 december 1983 verschaffen evenmin duidelijkheid in dit verband. Alleen de ministeriële circulaire van Minister Bertouille van 20 april 1984 verbiedt uitdrukkelijk vaste benoemingen in bijbetrekkingen.

Mag ik van de geachte Minister vernemen in welke gevallen de gemeentelijke en provinciale overheden nog mogen overgaan tot benoemingen in hun onderwijs van sociale promotie ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid mee dat bij ministeriële omzendbrief van 28 juni 1984, uitgaande van het Bestuur Beheer Personeel Gesubsidieerd Onderwijs van mijn Departement, aan de inrichtende machten van het gesubsidieerd onderwijs werd uiteengezet onder welke voorwaarden nog kan worden overgegaan tot een vaste benoeming (of eventueel een erkenning, daar waar de erkenning bestaat) in bijbetrekkingen uitgeoefend in het gesubsidieerd onderwijs voor sociale promotie.

In punt 5 van deze omzendbrief werd er tevens op gewezen dat dezelfde principes toepasselijk zijn voor gelijkaardige vaste benoemingen uitgesproken door provinciale en gemeentelijke overheden.

Vraag nr. 83
van 6 februari 1990
van de heer J. LOONES

Nautisch Centrum — Oprichting

De Vlaamse Gemeenschap heeft plannen om een Nautisch op te richten om leerlingen uit het zeevisserijonderwijs met simulatieapparatuur voor navigatie- en visserijtechnieken te laten oefenen. Een intentie die alleen maar kan worden toegejuicht.

Graag had ik aan de geachte Minister volgende vragen gesteld.

1. Betreft het toekomstig Nautisch Centrum de oprichting van een nieuw gebouw, dan wel een bepaalde cel binnen bestaande infrastructuur ?
2. Welke kosten zullen gepaard gaan met de oprichting van het Centrum ? Zal de oprichting gebeuren met subsidies : van de EG, van andere instellingen ?
3. Waar denkt de Minister het Centrum te vestigen ? Wat denkt hij over Oostende als vestigingsplaats omdat Oostende de centrale vissersplaats en dito onderwijsplaats van onze kust is ?
4. Binnen welke termijn voorziet de Minister de realisatie van het Centrum ?

Antwoord

In antwoord op zijn hogervermelde vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. Het Nautisch Centrum is een simulator die aan leer-

lingen uit het zeevisserijonderwijs en cursisten uit de beroepssector, moet toelaten om te leren varen en vissen, zonder gevaar voor mensen of goederen. Samen met de instructeur vormt de simulator een opleidingssysteem Nautisch Centrum genaamd. Hieronder wordt dus geenszins een gebouw verstaan.

2. De **preciese** kostprijs is op dit ogenblik nog niet gekend. Deze is trouwens afhankelijk van wat men als kosten beschouwt (apparaat, personeel, verwarming en onderhoud lokaal, . . .). Het apparaat zal wellicht tussen de 25 en 30 miljoen kosten. Vermits dit Centrum niet alleen het zeevisserijonderwijs ten goede komt, maar ook andere zoals de beroepssector zelf, zal de uitgave door meerdere instanties gedragen worden. De instantie die officieel tot de aankoop overgaat zal moeten nagaan **Of** EG-subsidies mogelijk zijn.
3. De vestigingsplaats van het Centrum, in wezen een secundair probleem, wordt mede bepaald door wie uiteindelijk aan het project zal participeren. Tot op heden is steeds Zeebrugge vooropgesteld.
4. Het ligt in de bedoeling het Centrum dit jaar operationeel te maken.

L. VAN DEN BOSSCHE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN BINNEN-
LANDSE AANGELEGENHEDEN EN OPEN-
BAAR AMBT

Vraag nr. 33
van 24 januari 1990
van de heer H. SUYKERBUYK

Beslissing bij consensus door College van Burgemeester en Schepenen — Stand van Zaken

Artikel 9 van de wet van 9 september 1988 voorziet dat in een aantal gemeenten het College van Burgemeester en Schepenen beslist bij consensus. Bij gebreke aan consensus wordt de zaak door de Burgemeester ter beschikking aan de Gemeenteraad voorgelegd. Het artikel 9 werd van kracht op 1 januari 1989. De in dit artikel voorziene procedure is dus een jaar oud.

Voor het Vlaamse Gewest gaat het om de zogenaamde randgemeenten en de gemeente Voeren.

Kan de geachte Minister, belast met de uitoefening van de voogdij over deze gemeenten, zeggen in hoeveel gevallen er een gebrek aan consensus was en de zaak voor de Gemeenteraad haar beslag diende te krijgen ?

Kan dit worden medegedeeld per gemeente en kan per geval worden medegedeeld of de inzet van de beslissing, waarover in het College geen consensus kon worden bereikt, door de Gemeenteraad al dan niet werd goedgekeurd ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de gevraagde gegevens niet onmiddellijk te mijner beschikking staan.

Het nodige werd echter gedaan teneinde deze gegevens op te vragen bij respectievelijk de Gouverneur van Brabant en de Gouverneur van Limburg. Aan de hand van de aldus bekomen informatie zal een antwoord worden opgesteld dat aan het geachte lid zal worden toegestuurd.

Met zijn verwijzing naar artikel 9 van de wet van 9 september 1988 bedoelt het geachte lid ongetwijfeld de wet van 9 augustus 1988 (artikel 107 van de Nieuwe Gemeentewet).

Vragen nrs. 34, 30, 25, 82, 22, 19, 170, 37, 19, 72, 94
van 25 februari 1990
van de heer M. DESUTTER

respectievelijk tot

de heer L. VAN DEN BOSSCHE, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar ambt ;

de heer G. GEENS, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting ;

de heer N. DE BATSELIER, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie ;

de heer L. WALTNIEL, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting ;

de heer J. LENSSENS, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin ;

de heer R. DE WULF, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling ;

de heer T. KELCHTERMANS, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting ;

de heer P. DEWAELE, Gemeenschapsminister van Cultuur ;

de heer H. WECKX, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden ;

de heer D. COENS, Gemeenschapsminister van Onderwijs ;

de heer J. SAUWENS, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer.

Detachering en verlof van ambtenaren — Stand van zaken

Het zou mij genoeg doen te mogen vernemen hoeveel ambtenaren van de Administratie van de geachte Minister per niveau :

- gedetacheerd zijn bij een ministerieel kabinet ;
- verlof kregen voor internationale opdrachten ;
- verlof zonder wedde, beschikbaarheid wegens persoonlijke aangelegenheden of loopbaanonderbreking verkregen ;
- om andere redenen hun functie niet uit te oefenen.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Gecoördineerd antwoord

In antwoord op zijn vraag vestig ik er voorafgaandelijk de aandacht van het geachte lid op dat de huidige structuur van de administratieve diensten van de Vlaamse Gemeenschap actueel in mutatie is, ingevolge de uitvoering van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, gewijzigd bij de bijzondere wet van 8 augustus 1988 en de overheveling van (nationale) administratieve entiteiten en personeelsleden die hieruit voortvloeit.

In afwachting van de definitieve herstructurering van voornoemde diensten, die momenteel door de Vlaamse Executieve wordt voorbereid, moet voor de beantwoording van de vraag van het geachte lid rekening worden gehouden met de huidige, voorlopige structuur, die bestaat uit :

1. het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap dat, voor wat de indeling in administraties betreft, in zijn samenstelling werd behouden, maar waaraan bepaalde overgedragen diensten werden toegevoegd ;
2. het Ministerie van Onderwijs, zoals het vrijwel in zijn geheel werd overgeheveld ;
3. het Ministerie van Openbare Werken en Verkeerswezen, dat de overgeheveld personeelsleden van de betreffende nationale Ministeries groepeerde.

De gegevens die hierna volgen hebben betrekking op het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, met uitzondering van de toegevoegde diensten en het Ministerie van Onderwijs. De overige gegevens zullen het geachte lid in een aanvullend antwoord worden verstrekt van het ogenblik dat ze in mijn bezit zijn.

1. Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap (stand op 1 januari 1990)

Algemene administratieve diensten

Soort afwezigheid	Niveau				
	1	2	3	4	totaal
dispo. pers. aangelegenheid	1	2	0	1	4
detachering naar kabinet	2	4	3	21	30
militaire dienst	100	0	0	0	100
onderbr. beroepsloopbaan	0	61	7	14	82
verlof voor proeftijd	0	1	1	1	3
verlof voor opdracht	100	0	0	0	100
Totaal :	5	13	5	30	53

Diensten van de Secretaris-generaal

Soort afwezigheid					
dispo. pers. aangelegenheid	0	1	0	0	1
detachering naar kabinet	3	0	2	2	7
onderbr. beroepsloopbaan	0	0	0	1	1
verlof voor proeftijd	0	0	1	0	1
verlof voor opdracht	1	1	(*)	0	2
(*) internationaal					
Totaal	4	2	3	3	12

Algemene Technische Diensten

Soort afwezigheid					
disp. pers. aangelegenheid	0	1	0	1	2
detachering naar kabinet	3	0	1	1	5
militaire dienst	0	1	0	0	1
onderbr. beroepsloopbaan	0	4	0	1	5
verlof voor proeftijd	0	1	0	0	1
verlof voor opdracht	1	0	0	0	1
Totaal	4	7	13	15	

Administratie voor Financiën en Begroting

Soort afwezigheid					
dispo. pers. aangelegenheid	0	0	0	1	1
detachering naar kabinet	2	3	3	0	8
onderbr. beroepsloopbaan	0	1	1	0	2
verlof voor proeftijd	1	1	1	0	3
verlof voor opdracht	1	0	0	0	1
Totaal	4	5	5	1	15

Administratie voor Economie en Werkgelegenheid

Soort afwezigheid					
dispo. pers. aangelegenheid	0	1	0	0	1
detachering naar kabinet	7	71	1	16	95
militaire dienst	1	0	0	0	1
onderbr. beroepsloopbaan	1	3	4	1	9
verlof voor proeftijd	1	1	1	0	3
verlof voor opdracht	1	(*)	0	0	1
(*) internationaal					
Totaal	11	13	6	2	31

Administratie voor Gezin en Maatschappelijk Welzijn

Soort afwezigheid					
dispo. pers. aangelegenheid	0	2	0	0	2
detachering naar kabinet	1	2	2	1	6
onderbr. "beroepsloopbaan	0	4	1	0	5
verlof voor opdracht	0	1	0	0	1
Totaal	1	9	3	1	14

Administratie voor Gezondheidszorg (*)

Soort afwezigheid					
detachering naar kabinet	3	1	0	1	5
onderbr. beroepsloopbaan	117	0	3	0	120
verlof voor proeftijd	0	2	0	0	2
Totaal	4	4	7	4	19

(*) Met inbegrip van de Openbare Psychiatrische Centra.

Administratie voor Huisvesting

Soort afwezigheid					
dispo. pers. aangelegenheid	0	0	1	1	2
detachering naar kabinet	0	3	0	0	3
militaire dienst	0	1	0	0	1
onderbr. beroepsloopbaan	2	5	0	1	8
verlof voor proeftijd	0	1	0	0	1
Totaal	2	10	1	2	15

en 135 § 2, 3° van de Nieuwe Gemeentewet om de jaarmarkten en de markten te reglementeren met het oog op de openbare orde, gezondheid en veiligheid (inbegrepen veiligheid van verkeer, gemak van doorgang). Ook op basis daarvan kunnen beperkingen worden gesteld.

In die optiek is het dan ook uitgesloten dat de houder van een door de gemeente verleende domaniale vergunning, standplaatsen achteraf zou toekennen aan derden-particulieren, volgens de modaliteiten en voorwaarden die hijzelf zou bepalen. Hiermede is ook de tweede en derde vraag van het geachte lid beantwoord.

Delegatie van de bevoegdheid inzake standplaatstoekenning kan slechts uitzonderlijk worden toegestaan indien een particulier naar aanleiding van bepaalde manifestaties (culturele, sport, . . .) een wegvergunning verkrijgt betreffende alle standplaatsen en deze op zijn beurt toewijst aan andere particulieren volgens vooraf door de gemeente bepaalde modaliteiten en voorwaarden.

Vraag nr. 36
van 31 januari 1990
van de heer H. VAN DIENDEREN

Vlaamse ambtenaren — Federalisering en mobiliteitsprobleem

1. Kan de geachte Minister mij een overzicht geven van het aantal Vlaamse ambtenaren per departement ? Eventueel kunnen groepen ambtenaren worden vermeld die nog niet zijn overgeheveld van de nationale Administratie ?
2. Kan de geachte Minister nauwkeurig de vestigingsplaats van de Vlaamse ambtenaren beschrijven ? Zijn er nog verschuivingen gepland ?
3. Als bijdrage tot oplossingen van het mobiliteitsprobleem wordt deconcentratie van de ambtenarij voorgesteld. In welke mate heeft dit principe gespeeld bij de bepaling van de vestigingsplaatsen voor de Vlaamse Administratie ? Wordt er aan gedacht ambtenaren thuis te laten werken met inschakeling van telecommunicatie ? Wordt car-pooling gestimuleerd ?
4. Hoeveel kilometers leggen ambtenaren af voor hun taak ? Hoeveel met de fiets ? Hoeveel met het openbaar vervoer ? Hoeveel met de auto ? Hoeveel is er vorig jaar uitgegeven voor die verschillende verplaatsingswijzen ?

Antwoord

Op zijn respectieve vragen kunnen aan het geachte lid volgende antwoorden worden verstrekt, waarbij moet worden rekening gehouden met de overgangsfase waarin de organisatiestructuren van de diensten van de Vlaamse Executieve zich op dit ogenblik bevinden.

1. Op 1 januari 1990 behoorden volgende aantallen ambtenaren tot de diensten van de Vlaamse Executieve, die bij besluit van de Vlaamse Executieve van 28 februari 1990 voorlopig werden ingedeeld in volgende entiteiten :

Entiteit	Aantal	(waarvan overgeheveld van nationale administratie)
Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap	5.625	(1.041)
Onderwijs	2.101	(2.101)
Openbare Werken	3.686	(3.686)
Totaal	11.412	(6.828)

Er wordt geen overheveling meer voorzien van groepen van ambtenaren van de nationale administraties naar deze van de diensten van de Vlaamse Executieve. De aandacht wordt er op gevestigd dat in voormelde aantallen niet de personeelsleden zijn begrepen die behoren tot instellingen van openbaar nut.

2. Gelet op de herschikkingen inzake vestigingsplaatsen van groepen van ambtenaren die momenteel in uitvoering of gepland zijn, zal het antwoord op zijn tweede vraag zo spoedig mogelijk aan het geachte lid worden verstrekt.
3. De geografische deconcentratie van de diensten van de Vlaamse Executieve is een belangrijke peiler in de herstructurering van deze diensten, zoals zij op dit ogenblik wordt voorbereid en in functie van de voorlopige fase wordt uitgevoerd.

Het geachte lid wordt in dat verband overigens herinnerd aan het Vlaams Regeerakkoord van 2 februari 1989 waarin „het realiseren van een maximale ruimtelijke deconcentratie van de diensten naar de bevolking toe, waarbij in iedere provincieplaats deze diensten zoveel mogelijk op een herkenbare wijze dienen te worden gegroepeerd in Huizen van de Vlaamse Gemeenschap „als een voorname doelstelling werd vooropgesteld”.

In dat kader behoort nu reeds 49 ten honderd van het aantal personeelsleden van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap tot gedeconcentreerde of zogenaamde „buitendiensten”. Na voltooiing van de herstructurering van alle diensten van de Vlaamse Executieve en op grond van de huidige stand van planning, zal 60 ten honderd van het personeelstotaal tot gedeconcentreerde diensten behoren.

Voor wat betreft het tweede lid van zijn derde vraag kan ik het geachte lid melden dat de Vlaamse Executieve actueel bijzonder veel aandacht besteedt aan de informatisering van de diensten van de Vlaamse Executieve, met inbegrip van de ontwikkeling van data-communicatiemogelijkheden. Het leidt geen twijfel dat deze systematische introductie van nieuwe informatie-technologieën, gelet op de complexiteit ervan, een belangrijke impact heeft en nog zal hebben op onder meer de arbeidsorganisatie van de diensten van de Executieve. De structurele deconcentratie moet mede in dat verband worden belicht. Het inschakelen van data-communicatie, waardoor ambtenaren thuisarbeid kunnen verrichten, behoort theoretisch tot toekomstige toepassingsmogelijkheden. Momenteel bestaan echter

geen plannen die het systematisch realiseren ervan tot doel hebben.

Inzake zijn vraag met betrekking tot de mogelijke stimulering van car-pooling meld ik het geachte lid dat deze aangelegenheid niet tot mijn functionele bevoegdheden behoort.

4. Tot op heden werd geen statistisch onderzoek gewijd aan het beantwoorden van de vraag hoeveel kilometers de in zijn eerste vraag bedoelde ambtenaren afleggen om zich van huis naar het werk te begeven en/of wegens dienstverplaatsingen, hetzij met de fiets, hetzij met het openbaar vervoer, hetzij per auto. Niettemin kan worden gemeld dat in 1989, met betrekking tot het op dat ogenblik gemiddeld aantal van 5.000 ambtenaren van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, 5.301.624 kilometer werd voorzien voor dienstverplaatsingen per auto. Vermits nog niet alle schuldvorderingen werden ingediend is het vooralsnog niet bekend hoeveel daarvan effectief werden verreden. Voor dezelfde ambtenaren werd door dienstverplaatsingen in 1989 tot op heden 33.444.922 frank uitgegeven, waarvan :

— vorderingen NMBS :	6.074.446 frank
— netabonnementen :	1.308.830 frank
— km-vergoeding auto :	25.711.208 frank
— divers (tram, bus, ...):	350.438 frank

Vraag nr. 37
van 31 januari 1990
van de heer J. ANSOMS

GESCO's — Diplomabijslag

De koninklijke besluiten van 18 januari 1974, 13 maart 1974 en 5 september 1979 bepalen de algemene voorwaarden betreffende de toekenning van een diplomabijslag aan sommige personeelsleden van provincies, gemeenten, agglomeraties en federaties van gemeenten.

Hoofdstuk 1 betreffende de toekenningsvoorwaarden en gerechtigden voorziet in artikel 1 dat de gemeenteraden gemachtigd zijn een diplomabijslag toe te kennen, zonder onderscheid van personeelscategorie, aan hun personeelsleden die een diploma, een brevet of een studiegetuigschrift voor kunnen leggen, dat niet vereist was voor de benoeming tot de graad overeenkomstig met het ambt, maar dat (rechtstreeks) dienstig is voor de uitoefening van het ambt.

Het koninklijk besluit 474 van 28 oktober 1986 voorziet in een stelsel van door de Staat gesubsidieerde contractuelen bij sommige plaatselijke besturen. Het artikel 5 van dit koninklijk besluit bepaalt dat de gesubsidieerde contractuelen werken onder de verantwoordelijkheid en het gezag van het plaatselijk bestuur dat ze tewerkstelt en betaalt. Zij ontvangen een bezoldiging die ten minste gelijk is aan de wedde die aan een lid van het rijkspersoneel wordt toegekend voor hetzelfde ambt, alsook de daaraan verbonden weddeschaalverhogingen.

Kan de geachte Minister mij antwoord verstrekken op de volgende vragen ?

1. Komen personen die tewerkgesteld zijn bij een gemeentebestuur onder het statuut van GESCO's in aanmerking voor toekenning van een diplomabijslag ?
2. Zo neen, vernam ik graag de reden van deze weigering en of de Minister overweegt deze diplomabijslag ook toekenbaar te maken aan de GESCO's ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer R. De Wulf, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat ik het niet aangeraden acht ook de gesubsidieerde contractuelen het voordeel van diplomabijslagen toe te kennen om de volgende redenen.

Vooreerst blijkt met de door het geachte lid aangehaalde koninklijke besluiten impliciet dat diplomabijslagen enkel aan statutaire ambtenaren toegekend kunnen worden. Deze koninklijke besluiten spreken immers over „benoeming” en „ambt”, termen die onmogelijk van toepassing kunnen zijn op contractuele personeelsleden.

Daarnaast is het ook zo dat het stelsel van de gesubsidieerde contractuelen in eerste instanties als een stelsel van vervangingstewerkstelling moet worden gezien, dat niet in de eerste plaats moet dienen om te voorzien in de personeelsbehoefte van de gemeenten. Een toekenning van bijvoorbeeld diplomabijslagen zou er enkel toe kunnen leiden dat de contingenten van gesubsidieerde contractuelen zich verder zouden ontwikkelen tot parallelle formaties waarbij ook de vastheid van betrekking zou worden gegarandeerd, hetgeen nooit de bedoeling was van de vervangingstewerkstelling.

Ten slotte wens ik duidelijk te stellen dat de niet-toekenning van diplomabijslagen geenszins strijdig is met het koninklijk besluit nummer 474 van 28 oktober 1986 aangezien de diplomabijslag aan het rijkspersoneel niet kan worden toegekend.

Vraag nr. 42
van 19 februari 1990
van mevrouw N. MAES

VZW's en dergelijke — Subsidiëring zonder decretale onderbouw

Graag vernam ik van de geachte Minister welke stichtingen, VZW's, instellingen of verenigingen door zijn departement worden gesubsidieerd, zonder dat hiervoor een decretale onderbouw aanwezig is.

Op welke manier worden zij vermeld in de begroting voor zijn departement ?

Worden zij allemaal vermeld ?

NB : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Het gecoördineerd antwoord op de vraag van het geachte lid zal worden verstrekt door de Voorzitter van de Vlaamse Executieve.

J. SAUWENS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN OPENBARE
WERKENENVERKEER

Vraag nr. 97
van 30 januari 1990
van de heer J. VALKENIERS

Dossier-Ninoofsesteenweg — Stand van zaken

Werd de koepelstuurgroep, in het vooruitzicht gesteld bij het bezoek van de geachte Minister aan de Ninoofsesteenweg, reeds opgericht ? Zo ja, wie maakt er deel van uit ? Zijn er sedert het bovenvermelde bezoek principiële beslissingen genomen in verband met het dossier-Ninoofsesteenweg (Brussel-Ninove) ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de eerste vergadering van de koepelstuurgroep is doorgegaan op 19 februari 1990.

Aan deze vergadering namen de Territoriale Eenheid Brabant van de Rijkswacht, de NMVB Vlaams Brabant, het Bestuur voor Elektriciteit en **Elektromechanica**, Opbouwwerk Pajottenland en de Wegendienst Vlaams Brabant deel.

Sinds mijn bezoek werd reeds besloten tot herinrichting van de kruispunten van de N 8 met de Poelbekestraat te Roosdaal en met de Luitenant Jacobsstraat, de Kleemstraat en de Frans Dewolfstraat te Lennik.

Vraag nr. 99
van 1 februari 1990
van mevrouw KESTELIJN-SIERENS

Wegwerken 1990 — Arrondissement Brugge

Mag ik van de geachte Gemeenschapsminister vernemen welke werken (wegenwerken) er dit jaar in het arrondissement Brugge worden uitgevoerd ?

Graag zou ik de kostenraming, de aanbestedingsdatum en begin- en einddatum van de werken vernemen.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid de **wegeninvesteringswerken** mede te delen die dit jaar in het arrondissement Brugge worden uitgevoerd.

— N 50 Brugge-Kortrijk. Bouwen nieuwe brug „De Rampe” te Oostkamp.
 Raming : 65 miljoen frank
 Aanbestedingsdatum : oktober 1990
 Aanvang der werken : 1.3.1991.
 Voltooiing der werken : 1.5.1993.

— N 50 — Doortocht Waardamme.
 Aanbestedingsbedrag : 6.750.275 frank.
 Deze werken zijn aanbesteed op 14.12.1989
 De aanvang der werken is afhankelijk van het al of niet ontvangen van een toelage wat het **gemeenteaandeel** voor de riolering betreft.

— N 50 — Brugge — Herinrichten Katelijnestraat
 Raming : 16 miljoen frank.
 Aanbestedingsdatum : mei 1990.
 Aanvang der werken : oktober 1990
 Voltooiing der werken : december 1990.

— Brugge — R 30 — Herinrichten Kruispoort
 Raming : 40 miljoen frank.
 Aanbestedingsdatum : oktober 1990
 Aanvang der werken : maart 1991
 Voltooiing der werken : eind 1992

— N 34 — Moderniseren aan de Kustlaan, vak New Yorklaan — Kapitein Fryattstraat te Zeebrugge
 Aanbestedingsbedrag : 27.880.569 frank.
 Aanbestedingsdatum : 31.8.1989
 Aanvang der werken : 1.2.1990
 Einde der werken : 30.6.1990.

— Herinrichten kruispunt N 34/N 371 Blankenberge, le fase, pilootproject.
 Aanbestedingsbedrag : 14.108.370 frank.
 Aanvang der werken : 15.9.1989
 Einde der werken : 30.6.1990.

— N 9 — Zuienkerke (Meetkerke) Aanleg fietspaden en herinrichting.
 Raming 26 miljoen frank.
 Aanbestedingsdatum : september 1990.
 De aanvang der werken is afhankelijk van het al dan niet ontvangen van een toelage wat het **gemeenteaandeel** van de riolering betreft.

— R 34 Torhout — Brug over de spoorlijn 66.
 Raming : 31 miljoen frank.
 Aanbestedingsdatum : september 1990.
 Aanvang der werken : voorjaar 1991.
 Voltooiing der werken : voorjaar 1992.

Vraag nr. '103
van 5 februari 1990
van de heer Leo Peeters

Wegenis regio Halle-Vilvoorde — Onderhoud en fietspaden

Kan de geachte Minister een overzicht geven van de voor 1990 geplande werken aan de geregionaliseerde Rijkswegen in de regio Halle-Vilvoorde ?

Tevens wordt de raming gevraagd van deze voorzienen werken of programma's en wordt een overzicht gevraagd van de voorzienen onderhoudswerken.

Kan er eveneens worden meegedeeld welk gedeelte van het budget wordt besteed voor het aanleggen van fietspaden in de regio Halle-Vilvoorde ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat volgende investeringswerken aan de geregionaliseerde Rijkswegen in 1990 gepland zijn in de regio Halle-Vilvoorde.

— RO Ring om Brussel — Viaduct R 7 te Vilvoorde.
 Vernieuwen uitzetvoegen en rijwegverhardingen.
 — 143 miljoen frank.

- RO Ring om Brussel — tunnel „4 Armen” te Tervuren.
Betonreparatie en buitenbekleding. — 51 miljoen frank.
- R 22 — Woluwelaan te Vilvoorde.
Aanleg van Houtemse Steenweg — Mechelsesteenweg (N 1). — 77 miljoen frank.
- N 278 — Schuifelaarstraat te Peutie (Vilvoorde).
Modernisering. — 7 miljoen frank.
- E 19 tussen Machelen-Zemst.
Herstellen spoorvorming. — 25 miljoen frank.
- E 40 tussen Groot-Bijgaarden en Affligem.
Herstellen spoorvorming — 44 miljoen frank.
- R 22 Woluwelaan te Vilvoorde en Machelen.
Kruispunten met Luchthavenlaan-Kerklaan-Vilvoordelaan. 33 miljoen frank.
- RO — A 10 Verkeerswisselaar Groot-Bijgaarden.
Stootbanden — 29 miljoen frank.
- N 9 te Asse : modernisering doortocht — 40 miljoen frank.
- N 47 te Opwijk : modernisering doortocht — 50 miljoen frank.
- R 22 — Woluwelaan te Vilvoorde-Zemst.
Doortrekking N 1 tot grens Grimbergen — 60 miljoen frank.
- N 277 — N 211 te Meise
Kruispunt met Kapellelaan en Boechtstraat — 3 miljoen frank.
- N 9 — te Asse.
Kruispunt met Vliegwezenlaan — 5 miljoen frank.
- N 272 — Modernisering Marktplaats Galmaarden — 8 miljoen frank.
- N 5 — Kruispunt met de Brassinelaan en de Viooltjeslaan te Sint-Genesius-Rode — 16 miljoen frank.
- N 7 te Halle — aanleg 1,782 km dubbelrichtingsfietspad + parkeerstroken + vernieuwen wegdek — 31 miljoen frank.

Als onderhoudswerken wordt het volgende voorzien.

- onderhoudspacht geregionaliseerde Rijkswegen district Halle. — 27 miljoen frank.
- onderhoudspacht autosnelwegen district Halle — 23 miljoen frank.
- onderhoudspacht geregionaliseerde Rijkswegen district Asse-Vilvoorde. 27 miljoen frank.
- onderhoudspacht autosnelwegen district Asse-Vilvoorde. 28 miljoen frank.
- onderhoudspacht autosnelwegen district Asse-Vilvoorde. — 28 miljoen frank.

- herstellen bruggen 19 miljoen frank.
- schilderen viaduct R 7 te Vilvoorde 12 miljoen frank.
- aanbrengen markeringen 15 miljoen frank.
- leveren markeringsprodukten 30 miljoen frank.
- leveren en plaatsen signalisatie 16 miljoen frank.
- onderhoud beplantingen en bezaaiingen — 10 miljoen frank.

Het gedeelte van het budget voor het aanleggen van fietspaden kan geraamd worden op 95 miljoen frank.

Vraag nr. 111
van 16 februari 1990
van de heer E. VANKEIRSBILCK

Rijksweg N 50 Brugge- Kortrijk — Uitvoering rioleringswerken

Uit het antwoord van de geachte Minister op mijn vraag nummer 70 van 12 januari 1990 blijkt dat het opdrachtgevend bestuur de VMZ is en de werken worden uitgevoerd in samenwerking met het stadsbestuur van Brugge. Niettemin worden deze riolen aangelegd langs een Rijksweg die onder de bevoegdheid van de Minister valt.

Mag ik de Minister verzoeken mij een antwoord te willen verstrekken op de volgende vragen ?

1. Werden door zijn Departement coördinatievergaderingen gehouden met de VMZ en met het stadsbestuur van Brugge met betrekking tot de organisatie en de planning van deze werken langs de Rijksweg ?
2. Is zijn Departement op de hoogte van de oorzaken van de opschorting van deze werken ? Zo ja, welke zijn deze ?
3. Over welke middelen beschikt zijn Departement om de uitvoering onverwijld te laten voortzetten ?

Antwoord

In antwoord op de vraag van het geachte lid kan ik hem het volgende melden.

1. Er werden coördinatievergaderingen gehouden om het Bestuur der Wegen te informeren over de voortgang der werken en om na te gaan of de voorwaarden die mijn Departement heeft gesteld en die opgenomen werden in het lastenboek werden nageleefd.
2. De werken werden door de aannemer eenzijdig stilgelegd en dus niet geschorst. Mijn Departement werd officieel niet van de reden van deze stillegging op de hoogte gesteld. Wel werd vernomen dat de opgelegde uitvoeringswijze en de inplanting van de riolering hebben geleid tot een juridische procedure tussen de aannemer en de opdrachtgever VMZ.

3. Het Bestuur der Wegen beschikt over geen enkel middel om de werken onverwijld verder te laten uitvoeren daar er voor dit werk geen contract bestaat tussen mijn Departement en de aannemer.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 74,5)

**L. WALTNIEL
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN
RUIMTELIJKE ORDENING EN HUISVESTING**

**Vraag nr. 67
van 10 januari 1990
van de heer L. VANHORENBEEK**

Verkaveling Sint-Jorisveld te Tielt- Winge — Vestiging van mammoetbedrijven

Het Sint-Jorisveld is een nieuwe verkaveling ingesloten tussen de Tiensesteenweg, de Aarschotsebaan en de Rijksweg Leuven-Diest. De residentiële verkaveling bestaat uit een drietal fasen. Volgens het ontwerp-BPA, dat aangenomen werd in de gemeenteraad van 30 december 1980, is gans het woonuitbreidingsgebied voor woningbouw bestemd. De NV All Round Company heeft echter een plan uitgewerkt om in dit woonuitbreidingsgebied 17 handelszaken en distributiebedrijven te vestigen, in plaats van 66 woningen.

Zij halen daarbij ook aan dat deze handelsvestigingen een bufferzone zouden vormen tussen de residentiële woningen en de druk bereden Rijkswegen !

De vestiging van deze mammoetbedrijven schaadt echter het residentiële karakter en de omgeving van het woonuitbreidingsgebied. De voorgestelde structuur is in tegenstrijd met de reeds goedgekeurde verkaveling.

Graag zou ik van de geachte Minister willen vernemen of het wel mogelijk is om zomaar mammoetbedrijven in een woonuitbreidingsgebied te vestigen. Is er geen nieuw beperkt plan van aanleg of herziening van het gewestplan noodzakelijk voor de uitvoering van deze plannen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat op 6 april 1989 door het gemeentebestuur van Tielt-Winge een vergadering werd belegd waarop het project in kwestie werd besproken. Het Bestuur voor Ruimtelijke Ordening was op de vergadering vertegenwoordigd.

Tot op heden is mij nog geen bouwaanvraag of aanvraag van stedenbouwkundig attest bekend.

Wat betreft de ordening van het gebied is het noodzakelijk een nieuwe gemeenteraadsbeslissing te nemen gezien wordt afgeweken van de structuur zoals voorzien in het ontwerp-BPA, principieel aangenomen door de gemeenteraad op 30 december 1980. Hierbij dient wel aangestipt dat een ontwerp-BPA geen bin-

dende kracht heeft en zeker niet aan derden tegenstelbaar is.

Wat betreft de inplanting van bedrijven dient vooreerst opgemerkt dat — onder de voorwaarden opgesomd in artikel 5 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de gewestplannen — handel, ambacht en kleinbedrijf kunnen worden toegelaten in een woonuitbreidingsgebied.

Bij de bespreking van de structuur van het nog resterend woonuitbreidingsgebied bleek alvast dat er geen sprake is van het vestigen van industriële bedrijven. Slechts handels- en distributiebedrijven zouden worden toegelaten. Het residentiële karakter van de bestaande verkavelingen wordt hierbij niet bedreigd. Er is immers geen toename van het verkeer in de verkaveling, integendeel. Bovendien worden de bedrijfsgebouwen omkaderd met groen, waardoor een echte bufferstrook ontstaat tussen het residentiële gedeelte en de rest van het terrein.

Ook na de eventuele beslissing door de bevoegde overheid tot goedkeuring van de nieuwe structuur (structuurplan), zal bij elke bouwaanvraag dienen te worden nagegaan of de bedrijven verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving.

**Vraag nr. 75
van 19 januari 1990
van de heer L. PEETERS**

Nationale Loterij — Parallel subsidiëringcircuit

Het Rekenhof heeft er de aandacht op gevestigd dat er een parallel financieringscircuit ontstaat inzake culturele en persoonsgebonden aangelegenheden via subsidiëring door de Nationale Loterij.

Kan de geachte Minister mij meedelen welke instellingen of verenigingen, die onder de culturele en persoonsgebonden aangelegenheden ressorteren en tot de bevoegdheidssfeer van zijn departement behoren, via dit circuit worden gesubsidieerd ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

In antwoord op zijn bovengenoemde vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

1. Ruimtelijke Ordening

Het Bestuur voor Ruimtelijke Ordening heeft geen kennis van instellingen of van verenigingen die via het parallel financieringscircuit gesubsidieerd worden.

2. Monumenten en Landschappen

a) Heraldiek : er zijn geen instellingen of verenigingen die via de Nationale Loterij worden gesubsidieerd ;

b) roerend cultureel patrimonium (in de zin van het decreet van 17 november 1982) : idem ;

- c) Monumenten en Landschappen : ressorteren niet onder de culturele en persoonsgebonden aangelegenheden in de zin van artikel 59bis van de Grondwet.

3. Huisvesting

Mijn bevoegdheidsdomein beperkt zich tot gewestelijke aangelegenheden, die niet het voorwerp van deze vraag uitmaken.

Vraag nr. 76

van 19 januari 1990

van de heer P. VAN GREMBERGEN

Groene Vallei te Gent — Wijziging Gewestplan

De zogenaamde Groene Vallei te Gent is een momenteel nog open ruimte, gelegen tussen de dichtbevolkte woonwijken van de Brugse Poort, het Rabot en Ekkergem. Het stadsbestuur van Gent zou nu plannen hebben om precies daar een mediacentrum of een gelijkaardig complex te bouwen. De omwonenden, verenigd in verscheidene buurtcomités, wensen echter dat deze beperkte open ruimte in de negentiende-eeuwse industriële gordel van Gent volledig een groenzone zou blijven.

Is het juist dat de stad Gent bij de geachte Minister een aanvraag heeft ingediend tot wijziging van het Gewestplan in die omgeving ?

Zo ja, is het juist dat deze aanvraag de bouw van een groot complex beoogt in de zogenaamde Groene Vallei ? Zo ja, acht de Minister een dergelijke vraag niet in strijd met een goede ruimtelijke ordening binnen de toch vrij groenarme stad Gent ?

Antwoord

In antwoord op zijn bovengenoemde vraag kan ik het geachte lid vooreerst verwijzen naar mijn antwoord op de mondelinge vraag in de Vlaamse Raad van 6 februari 1990 van de heer Van Durme, betreffende hetzelfde onderwerp. Daarbij wil ik het volgende herhalen en benadrukken.

Het project in kwestie is gelegen op braakliggende terreinen welke men ter plaatse Groene Vallei noemt, doch die volledig opgenomen zijn in de woonzone zoals voorzien op het Gewestplan Gent en Kanaalzone, vastgesteld bij koninklijk besluit van 14 september 1977.

De aanvraag is ook volledig verenigbaar met de bestemming van woonzone.

In tegenstelling met wat de vraag van het geachte lid laat vermoeden, is hier derhalve geen wijziging van het Gewestplan vereist. Evenmin bestaat er een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg (BPA) dat deze realisatie in de weg zou staan.

De stedenbouwkundige diensten van de stad Gent hebben wat de bestemming van het project betreft, een duidelijk positief advies gegeven, doch daarbij een aantal zeer strenge randvoorwaarden vooropgesteld.

Het College van Burgemeester en Schepenen heeft het volste recht zelf te beslissen over de aanleg van zijn

grondgebied en daarvoor de nodige opties en initiatieven te nemen.

In de richtnota inzake de beleidsopties betreffende het Gewestplan heeft de stad de optie genomen om via een eventuele gewestplanwijziging of via een op te stellen BPA dit gebied, dat op dit ogenblik volledig in de woonzone gelegen is en dus theoretisch zou kunnen worden volgebouwd, voor een derde als woonzone te behouden en de overige twee derde in groenzone om te zetten. In het gedeelte dat als woonzone zou overblijven zou dan het mediacentrum worden opgericht.

Er werd een aanvraag tot stedenbouwkundig attest nummer 2 ingediend door de stad Gent, waarover de gemachtigde ambtenaar eerstdaags advies zal uitbrengen, rekening houdende met hogervernoemde gegevens.

Vraag nr. 77

van 19 januari 1990

van de heer G. JANZEGERS

Plannen golfterrein te Korbeek-Lo — Verenigbaarheid met Gewestplan

In Korbeek-Lo (fusiegemeente Bierbeek) doen geruchten de ronde als zouden er plannen bestaan om een golfterrein aan te leggen in het domein Hottat, aan het uiteinde van de Kloosterstraat.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister of hij hiervan op de hoogte is, of er ter zake reeds plannen bestaan en of het aanleggen van een golfterrein op die plaats verenigbaar is met het Gewestplan (natuur- en parkgebied).

Antwoord

In antwoord op zijn bovengenoemde vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

De Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu heeft geen kennis van een initiatief om in Korbeek-Lo (fusiegemeente Bierbeek) een golfterrein aan te leggen in het domein Hottat.

In verband met het door het geachte lid gesignaleerde gerucht werd door bovengenoemde Administratie contact opgenomen met de desbetreffende gemeente, waar bij monde van de plaatsvervangende gemeentesecretaris werd medegedeeld dat : „Een niet nader te noemen commerciële groep, die overigens in Vlaanderen meerdere gemeentelijke en/of provinciale overheden contacteert in verband met hun diensten zowel voor het aanleggen van golfterreinen of het beheer ervan, zich is komen voorstellen te Korbeek-Lo.”

Wat betreft de vraag of de aanleg van een golfterrein in een natuurgebied en parkgebied verenigbaar is met de bestemming van het Gewestplan, verwijs ik naar de bijzondere publicatie „Beleidsnota Golfterreinen — Golf in Vlaanderen” (uitgegeven door mijn Kabinet) waarin de problematiek breedvoerig wordt behandeld.

Vraag nr. 80

van 24 januari 1990

van de heer M. DIDDEN

Studieopdrachten — Stand van zaken

Het is opvallend dat in de Regeerverklaring en in diver-

se voorstellen van de uitvoerende macht sprake is van allerhande studies, die zowel betrekking hebben op de interne werking van de overheid als op dossiers die eerder extern zijn, ten opzichte van de overheid, maar beogen maatschappelijke problemen te onderzoeken.

Graag had ik van de geachte Minister vernomen hoeveel studies door zijn departement werden goedgekeurd en in uitvoering gegeven.

Mag ik vragen of het mogelijk is een lijst van dergelijke studies te bekomen, alsmede een overzicht van de timing van elk van deze opdrachten? Tevens zou het mij benieuwen te weten wie uiteindelijk de studieopdracht heeft uitgevoerd en welk het doel is van de studieopdracht?

Verder zou ik gaarne vernemen welke middelen aan elk van de onderscheiden studies worden gespendeerd en zou ik gaarne de begrotingsposten kennen waarop in deze middelen is voorzien.

Het zou mij benieuwen te weten welke de eventuele resultaten zijn, voor de overheid of voor de maatschappij, van de ondernomen studieontwerpen.

Graag had ik desbetreffend een overzicht bekomen per departement dat onder de bevoegdheid van de geachte Minister ressorteert en zou ik de studies willen kennen die in uitzicht zijn gesteld voor het jaar 1990.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

In antwoord op zijn bovengenoemde vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Vooreerst moet ik verwijzen naar mijn antwoord op de vraag van 15 januari 1990 van de heer A. De Beul.

Voor studies zijn er op volgende begrotingsposten middelen voorzien inzake ruimtelijke ordening :

- Artikelnummer 12.20.03 : Allerhande uitgaven voor de stadskernvernieuwing met inbegrip van specifieke werkingskosten ingevolge studieopdrachten van de bevoegde Gemeenschapsminister.
- Artikelnummer 12.31.03 : Opmaken en verspreiden van wetenschappelijke documentatie en vulgariserende informatie betreffende de stedenbouw, de ruimtelijke ordening en de groenvoorziening, met inbegrip van de stads- en dorpsherwaardering, alsmede kosten voor het inrichten van of deelname aan tentoonstellingen, voordrachten en wedstrijden voor binnen- en buitenland.
- Artikelnummer 12.32.03 : Studiekosten betreffende de ordening van de streken, van de gewesten, alsmede kosten voor het opmaken der overeenkomstige ontwikkelings- en aanlegplannen. — Kosten voor de studie en experimenten inzake ruimtelijke ordening. — Kosten van publicatie van die studies alsmede kosten voor het voortdurend bijwerken van de onderzoeken en van de plannen voor ontwikkeling en ordening van de streken en gewesten. (Voorschotten mogen worden toegekend aan de ontwerpers door het Gewest belast met de studie

en het opmaken van plannen voor ontwikkeling en ordening van de streken en gewesten).

Voor 1990 zijn er nog geen studies in het vooruitzicht gesteld inzake ruimtelijke ordening.

Wat de sector Monumenten en Landschappen betreft werd geen enkele bijzondere studieopdracht gegeven noch in het vooruitzicht gesteld.

Op het vlak van de Huisvesting werd op 22 december 1989 een studieopdracht toegekend aan het Wetenschappelijk en Technisch Centrum van het Bouwbedrijf (WTCB), Aarlenstraat 53, 1040 Brussel, voor het ontwikkelen van een systeem voor kwaliteitsonderzoek van nieuwe woningen.

De studieopdracht bestaat erin een evaluatiesysteem te ontwikkelen dat de criteria aangeeft om de kwaliteiten van de woningen en de omgeving te evalueren. Deze kwaliteitsprofielen kunnen inzonderheid worden aangewend voor de bepaling van de huurprijs en de verkoopwaarde van de woningen.

Deze opdracht is toegewezen tegen een forfaitaire kostprijs van 2.200.000 frank, exclusief BTW en het eindverslag wordt ingewacht op 30 november 1990.

Vraag nr. 85
van 26 januari 1990
van mevrouw M. VOGELS

Ruilverkaveling te Nieuwmoer — Vergunningsplicht en bevoegdheid

In antwoord op vraag nummer 264 deelt de Gemeenschapsminister van Leefmilieu mij mede :

„het toezicht op de naleving van voornoemde beschermingsstatuten (gewestplan, vogelrichtlijn e.a.) valt onder de bevoegdheid van mijn Collega, de heer Waltiel”.

In het antwoord van Gemeenschapsminister van Ruimtelijke ordening op vraag nummer 214 lees ik :

„verder wens ik het geachte lid er op te wijzen dat de ruilverkaveling en de eventueel hiermee gepaard gaande beheersingswerken inzake opvatting, uitvoering en controle, tot de bevoegdheid behoren van de Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting”.

Op basis van volgend concreet voorbeeld kreeg ik graag enige duidelijkheid. Bij de ruilverkavelingswerken te Nieuwmoer is een afwateringskanaal gepland, binnen het ruilverkavelingsblok doorheen agrarisch gebied met ecologische waarde en verder buiten het ruilverkavelingsblok doorheen N-gebied en R-gebied. Gans het gebied is aangegeven als speciale beschermingszone bij besluit van de Vlaamse Executieve in de zin van artikel 4.1 van de richtlijn 79/409/EEG van de Raad der Europese Gemeenschap van 2 april 1979.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen ?

1. Zijn deze werken vergunningsplichtig ?

2. Welk is in dit geval de bevoegdheid van de Gemeenschapsminister van Leefmilieu en de Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening :

- bij de uitvoering van vergunningsplichtige werken ;
- bij de uitvoering van niet-vergunningsplichtige werken ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting

Antwoord

In antwoord op bovengenoemde vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen :

1. dat het graven van het afwateringskanaal te Nieuwmoer vergunningsplichtig is volgens de wet op de stedenbouw en dat het de bedoeling is van het Ruilverkavelingscomité om een bouwvergunning aan te vragen zodra het ontwerp definitief is ;
2. dat vanuit Ruimtelijke Ordening moet worden toegezien dat :
  - voor vergunningsplichtige werken, een bouwvergunning wordt bekomen en de werken overeenkomstig de vergunning worden uitgevoerd ;
  - door de niet vergunningsplichtige werken, de voorzieningen van de bestemmingsplannen en andere stedenbouwkundige reglementeringen niet in het gedrang worden gebracht.

Volledigheidshalve voeg ik hieraan toe dat mijn voorganger, de heer J. Pede, in dit verband twee richtlijnen heeft verspreid. Met name de richtlijn van 13 juni 1986 betreffende de vergunningsplicht voor Ruilverkavelingscomités van cultuurtechnische werken en de richtlijn van 15 januari 1988 betreffende de toepassing van de stedenbouwwet in agrarische ruilverkavelingen.

De afgevaardigde van de Administratie voor de Ruimtelijke Ordening, die op mijn voordracht deel uitmaakt van het Ruilverkavelingscomité, heeft als specifieke opdracht bij de beoordeling van ruilverkavelingswerken en handelingen toe te zien dat, overeenkomstig voormelde richtlijnen, bouwvergunningen worden bekomen en de bindende en verordenende stedenbouwkundige voorschriften worden gerespecteerd.

J. LENSSENS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN WELZIJN
EN GEZIN

Vraag nr. 19
van 19 januari 1990
van de heer G. ANNEMANS

V.z. w. De Grijs Kat — Subsidies

Kan de geachte Minister mededelen of de v.z.w. De Grijs Kat uit de Amsterdamstraat te Antwerpen wordt gesubsidieerd en zo neen, waarom niet ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat de vzw De Grijs Kat niet wordt gesubsidieerd binnen de Administratie voor Gezin en Maatschappelijk Welzijn van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

De vereniging in kwestie werd niet opgenomen binnen de nieuwe structuur van de sector Samenlevingsopbouw, die vanaf 1983 tot stand gekomen is, omdat zij niet aan de nieuwe criteria beantwoordde.

Vraag nr. 20
van 23 januari 1990
van de heer G. VERHOFSTADT

Ambulante welzijnszorg — Verhoging toelage

De geachte Gemeenschapsminister heeft in de begroting 1990 het krediet voor het reïntegratiewerk verhoogd tot 149.500.000 frank tegenover 97.300.000 frank in 1989. Als reden wordt opgegeven de te beperkte middelen — met een onderbezetting van het personeel als gevolg — en een niet meer aangepaste reglementering. Een en ander zou aldus afbreuk doen aan de kwaliteit van de dienstverlening.

Kan de geachte Minister mij een antwoord geven op de volgende vragen ?

1. Wordt het krediet van 149,5 miljoen frank gebruikt om de bestaande erkende Centra meer middelen te verschaffen inzake financiën, personeelsnorm en bezettingsvermogen ? Zo ja, welke zijn de inrichtende machten van deze initiatieven ?
2. In welke zin denkt de Minister de reglementering ter zake te wijzigen ?
3. Wat bedoelt hij met een „differentiëring” van de reglementering ?
4. Welke uitbreiding van de opnamecapaciteit denkt hij te realiseren ?

Antwoord

Vooreerst moet ik het geachte lid erop wijzen dat het op de begroting 1990 voorziene krediet van 149,5 miljoen frank betrekking heeft op de residentiële welzijnszorg en niet op de ambulante welzijnszorg.

In antwoord op de daaromtrent gestelde vragen kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

De bijkomende middelen zullen hoofdzakelijk gebruikt worden om de bestaande erkende Centra meer middelen te verschaffen inzake financiën, personeelsnorm en opvangcapaciteit. Er zullen daarnaast ook enkele reeds bestaande maar nog niet erkende initiatieven kunnen worden erkend, vooral wat betreft het beschut wonen. De aard van de inrichtende machten van deze initiatieven zal slechts bij onderzoek van het erkenningsdossier blijken.

Vraag nr. 23
 van 26 januari 1990
 van de heer H. CANDRIES

Erkende Centra ambulant welzijnswerk — Werking

Kan de geachte Minister mij met betrekking tot de werking van de erkende Centra voor ambulant welzijnswerk de volgende gegevens mededelen (situatie op 31 december 1988) ?

1. Met betrekking tot de zogenaamde „ingebouwde Centra voor maatschappelijk werk” (besluit van de Vlaamse Executieve van 28 juli 1983) :
  - nominatieve identificatielijst (benaming en adres) van de erkende Centra ;
  - per erkend Centrum : het aantal erkende beroepskrachten en het aantal tewerkgestelden, uitgedrukt in personeelseenheden en voltijdse equivalenten ;
  - het werkingsgebied van de respectieve Centra ;
  - per erkend Centrum : de eventuele aansluiting bij een federatie en/of koepel.
2. Met betrekking tot de zogenaamde „autonome Centra voor maatschappelijk werk” (besluit van de Vlaamse Executieve van 18 juli 1983, artikel 9bis) :
  - eenzelfde vraagstelling als onder 1.
3. Met betrekking tot de erkende Centra voor levens- en gezinsvragen (besluit van de Vlaamse Executieve van 11 september 1985) :
  - nominatieve identificatielijst (benaming en adres) van de erkende Centra ;
  - per erkend Centrum : het aantal gesubsidieerde consultatieuren, het daarmee overeenstemmende aantal personeelsleden met hun respectieve kwalificaties, uitgedrukt in aantal personeelseenheden ;
  - het werkingsgebied van de respectieve Centra ;
  - per erkend Centrum : de eventuele aansluiting bij een federatie en/of koepel.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat ik, gelet op de omvang van de gevraagde informatie, het antwoord op de gestelde vragen rechtstreeks aan het geachte lid zal laten worden.

R. DE WULF
 GEMEENSCHAPS MINISTER VAN
 TEWERKSTELLING

Vraag nr. 17
 van 19 januari 1990
 van de heer W. KUIJPERS

Instructiepersoneel VDAB — Statuut

Het instructiepersoneel bij de Vlaamse Dienst voor

Arbeidsbemiddeling (VDAB) wordt tewerkgesteld krachtens artikel 5, 3° van het koninklijk besluit van 1 maart 1976. Het is eveneens zo dat overeenkomstig artikel 9 van hetzelfde besluit personeelsleden slechts kunnen worden aangeworven met een contract van ten hoogste twee jaar en dat niettemin de wet op de arbeidsovereenkomsten van 3 juli 1978 van toepassing is. Artikel 10 zou zelfs van toepassing zijn bij opeenvolging van contracten van bepaalde duur.

Volgens mijn bron van informatie gebeurt dit echter in de praktijk niet. Mij is onder meer een geval bekend van iemand die, na het tweede achtereenvolgend contract, een voorbehoud formuleerde wanneer hij het derde contract kreeg aangeboden waarbij hij stelde dat er toepassing diende te worden gemaakt van het bewuste artikel 10. Hieropvolgend bepaalde de Administratie dat dit een onmogelijke eenzijdige wijziging van de arbeidsovereenkomst betrof en dat er dus geen wils-overeenstemming was. Als gevolg hiervan werd de betrokkene werkloos.

Kan de geachte Minister mij mededelen of de personeelsleden van de VDAB die met dergelijke opeenvolgende contracten werkten, momenteel effectief, overeenkomstig artikel 10 van de wet op de arbeidsovereenkomsten, worden geacht verbonden te zijn door arbeidsovereenkomsten van onbepaalde duur ?

Indien dit laatste niet het geval zou zijn, deelt de Minister dan mijn mening dat deze personeelsleden evenzeer recht hebben op het geheel van de sociale bescherming geboden door de wet op de arbeidsovereenkomsten ?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen heb ik de eer het geachte lid van volgende elementen ter kennis te brengen.

Ingevolge artikel 9 van het koninklijk besluit van 1 maart 1976 betreffende de werving van personeelsleden van sommige instellingen van openbaar nut, kunnen de bij een arbeidsovereenkomst aangenomen personeelsleden slechts voor ten hoogste twee jaar worden aangeworven. Derhalve is de VDAB verplicht telkens overeenkomsten voor ten hoogste twee jaar op te stellen.

De bepalingen van de wet op de arbeidsovereenkomsten van 3 juli 1978 zijn op deze personeelsleden van toepassing. Bij een opeenvolging van contracten voor bepaalde duur wordt artikel 10 van voormelde wet eveneens toegepast.

Vraag nr. 19
 van 25 januari 1990
 van de heer M. DESUTTER

Detachering en verlof van ambtenaren — Stand van zaken

Het zou mij genoegen doen te mogen vernemen hoeveel ambtenaren van de Administratie van de geachte Minister per niveau :

- gedetacheerd zijn bij een ministerieel kabinet ;
- verlof kregen voor internationale opdrachten ;

— verlof zonder wedde, disponibiteit wegens persoonlijke aangelegenheden of loopbaanonderbreking verkregen ;

— om andere redenen hun functie niet uitoefenen.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord :

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het gecoördineerd antwoord op bovengenoemde vraag zal verstrekt worden door de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt.

**T. KELCHTERMANS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU,
NATUURBEHOUD EN LANDINRICHTING**

**Vraag nr. 64
van 7 november 1989
van mevrouw F. BREPOELS**

Waterzuiveringsstation van de gemeente Bree — Lozingen in de Aabeek

In het recent verleden werd enkele malen vastgesteld dat de Aabeek zwaar verontreinigd werd door lozingen van het waterzuiveringsstation van de gemeente Bree. Op 27 augustus jongstleden werd eveneens een lozing vastgesteld. Het waterzuiveringsstation van Bree valt onder het beheer van de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij.

Graag vernam ik van de geachte Minister het volgende.

Waarom waren de bedoelde lozingen te wijten ?

Werd er een proces-verbaal opgesteld tegen de overtreders ?

Welke maatregelen werden genomen om genoemde lozingen in de toekomst te voorkomen ?

Antwoord

In antwoord op haar vragen kan ik het geachte lid meedelen dat uit het onderzoek ingesteld door de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering blijkt dat geen vervuilende lozing noch slibuitspoeling uit de rioolwaterzuiveringsinstallatie van Bree op genoemde datum is vastgesteld.

De vervuiling van de Aabeek is overigens niet noodzakelijk uitsluitend te wijten aan lozingen vanuit deze rioolwaterzuiveringsinstallatie. In de eerste plaats werden in het verleden reeds meermaals illegale lozingen van bedrijven rond Bree vastgesteld.

Een ernstige verontreiniging werd vastgesteld op 31 juli 1989. Het gevolg hiervan was een massale vissterfte. De verontreiniging van de Aabeek werd echter aangevoerd via de Zuurbeek. In deze waterloop komt de Breeërstadsbeek uit waarin op haar beurt de Soerbeek uitmondt.

De verontreiniging van de Breeërstadsbeek was te wijten aan een slechte kwaliteit van het effluent van de rioolwaterzuiveringsinstallatie van de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering gelegen in de Kuilenstraat. Op deze installatie worden de afvalwaters van de stad Bree en de gemeente Meeuwen-Gruitrode behandeld.

De goede werking van dergelijke zuiveringsinstallatie wordt uiteraard beïnvloed door de via de riolen naar de installatie aangevoerde te behandelen afvalwaters. In de periode 31 juli - 1 en 2 augustus 1989 blijkt de werking van de installatie ontregeld te zijn geworden ingevolge illegale lozingen van een wasserij. Deze wasserij heeft een vergunning voor normale wasserij-activiteiten. Daarnaast echter hield het bedrijf zich ook bezig met het wassen van industriële poetsdoeken afkomstig van drukkerijen, garages en andere bedrijven. De poetsdoeken werden vanuit het buitenland (vooral Nederland en Frankrijk) ingevoerd en waren sterk beladen met stoffen zoals zware metalen, solventen, gechloreerde koolwaterstoffen en oliën die samen met het waswater werden geloosd. Via de riolering en de collector kwam dit afvalwater in de biologische zuiveringsinstallatie te Bree terecht. Het biologisch proces werd hierdoor ontregeld met het gevolg dat het aangevoerde afvalwater bijna niet meer werd gezuiverd en in die toestand in de waterloop werd geloosd.

Lastens bedoelde wasserij werd proces-verbaal van overtreding opgesteld.

Sinds 11 augustus is de wasserij inmiddels definitief gestopt met het wassen van hogergenoemde industriële poetsdoeken.

**Vraag nr. 104
van 1 december 1989
van de heer M. DESUTTER**

Luchtverontreiniging — Lokale meetnetten

In opdracht van de Gemeenschapsminister voor Leefmilieu werden meetnetten opgericht in de omgeving van Tessenderlo, Willebroek, Zeebrugge en Vilvoorde.

In deze regio's is er risico van een verhoogde luchtverontreiniging.

Graag vernam ik wat de bevindingen en conclusies zijn in verband met deze lokale meetnetten en dit sedert hun installatie.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid de volgende meetresultaten mededelen.

Wat de regio Tessenderlo betreft blijkt uit de resultaten van het regionale meetnet dat de zwaveldioxide-immis­sie de laatste tien jaar fel is verbeterd, voornamelijk door de afname van de piekconcentraties.

Tien jaar terug lag de 98e percentiel te Genenbos nog boven de 900 microgram per kubieke meter, thans ligt hij onder de 200 microgram per kubieke meter. De wettelijke norm van 350 microgram per kubieke meter

als 98e percentiel wordt er nu overal nageleefd en de 830 microgram per kubieke meter als maximale uurwaarde wordt nog slechts zeer zelden overschreden.

De chloorwaterstofimmissie is er eveneens sterk verbeterd zodat de 98e percentielwaarde, die in 1982 nog boven de 100 microgram per kubieke meter lag, er thans lager ligt dan 20 microgram per kubieke meter en bladschade aan indicatorplanten nog slechts zeer sporadisch voorkomt.

De concentraties aan toxische koolwaterstoffen worden er gemeten sinds januari 1987. De meest toxische component, namelijk vinylchloridemonomeer komt voor in concentraties beneden de 1 microgram per kubieke meter als jaargemiddelde, wat voldoet aan de Nederlandse richtwaarde (1 microgram per kubieke meter in de algemene omgeving). Het 1,2-dichloorethaan, een specifieke verontreinigende stof te Tessenderlo, komt voor in concentraties van circa 20 microgram per kubieke meter als jaargemiddelde en circa 160 microgram per kubieke meter als maximaal 24-uurgemiddelde, de trend is eerder stijgend; er is nog geen absoluut uitsluitend wat betreft de kankerverwekkende eigenschappen van deze stof. De Wereld Gezondheidsorganisatie (WGO) heeft ze voorlopig als niet-kankerverwekkende eigenschappen geklasseerd met een richtwaarde van 700 microgram per kubieke meter als 24-uurgemiddelde.

Het stankprobleem te Tessenderlo is voornamelijk het gevolg van twee industrieën. De incidenten met mercaptaan- en/of organisch sulfideconcentraties boven de 5 ppb zijn de laatste twee jaar zeldzaam geworden.

Wat de regio Willebroek betreft, waar de luchtverontreiniging door stikstofdioxide (NO₂) hoofdzakelijk afkomstig is van een salpeterzuurproducerend bedrijf, zijn de piekconcentraties verminderd, de 98e percentiel van stikstofdioxide is er gedaald van circa 160 microgram per kubieke meter in 1985 tot ongeveer 80 microgram per kubieke meter in 1988. De 200 microgram per kubieke meter van de NO₂-norm (200 microgram per kubieke meter als 98e percentiel van de uurwaarde) wordt er nog slechts enkele uren per jaar overschreden.

Door het stopzetten van de NH₃-productie is er thans geen hinder meer tengevolge van ammonium in de omgevingslucht. Voor zwaveldioxide worden de bestaande normen ruimschoots gerespecteerd. Voor zwevend stof zijn de lokale concentraties nog steeds verhoogd, alhoewel ook hiervoor een verbetering waarneembaar is.

Te Zeebrugge is er voornamelijk verhoogde luchtverontreiniging ten gevolge van de emissies van een cokesbedrijf. Voor zwaveldioxide worden de normen er ruimschoots nageleefd. De aan het bedrijf opgelegde norm van 1.000 microgram per kubieke meter momentane concentratie voor zwevend stof wordt er frequent overschreden.

Wat de Vilvoordse regio betreft, zijn de concentraties aan zwaveldioxide, stikstofdioxide en zwevend stof, sedert 1979 gemeten, op jaarbasis niet hoger dan deze in de grote steden. De geldende normen voor de vermelde stoffen worden er gerespecteerd.

Ten noorden van Vilvoorde werden sedert het begin van de metingen (1979) hoge pieken (halfuurcon-

centraties tot boven 870 microgram per kubieke meter) aan SO₂ gemeten.

Na de sluiting van een cokesbedrijf in de zomer van 1986 is de stofhinder beduidend verminderd in de omgeving van dit bedrijf, gelegen vlakbij het centrum van Vilvoorde.

De sinds 1986 uitgevoerde chloorwaterstofmetingen zijn laag. Slechts zeer zelden werden concentraties van meer dan 10 microgram per kubieke meter als daggemiddelde vastgesteld. Volgens deze meetresultaten is deze verontreiniging geen werkelijk probleem meer te Vilvoorde.

In de onmiddellijke omgeving van het industrieel-complex (gelegen op het grondgebied van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest), worden hoge piekconcentraties aan zwaveldioxide en zwevend stof gemeten tijdens periode van intense rookontwikkeling. Alhoewel de emissie van deze bedrijven geen hoge concentraties meer veroorzaken in het centrum van Vilvoorde, kunnen ze aanleiding geven tot aanzienlijke verontreinigingspieken op kortere afstand en vormen ze bij zuidwestelijke windrichting een continue hinder voor het verkeer op de viaduct van de autosnelweg.

De concentraties aan vluchtige organische stoffen worden sinds juli 1987 te Vilvoorde gemeten. In de omgeving van het op het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest gelegen cokesbedrijf zijn deze merkbaar hoger dan de curale achtergrondconcentraties, maar vergelijkbaar met de normaal in de steden gemeten concentratieniveaus. Benzeen en naftaleen werden er als hoofdc componenten aangetroffen.

De verfverwerkende nijverheid emitteert er xyleen, alcoholen en vooral esters, deze laatste in concentraties die de geurdrempels ver overschrijden.

De concentraties aan polycyclische aromatische koolwaterstoffen in het centrum van Vilvoorde zijn te vergelijken met deze gemeten in het centrum van Brussel. Een bedrijf gevestigd in het nabijgelegen industrieel complex gelegen op het grondgebied van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest is er een belangrijke bron van deze stoffen.

**Vraag nr. 123
van 20 december 1989
van de heer R. DAEMS**

VMZ — Personeelsbezetting

De debatten naar aanleiding van het SOBEMAP-rapport hebben duidelijk gemaakt dat het gevoerde personeelsbeleid tot nog toe als één van de oorzaken kan worden aangeduid voor de slechte werking van de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering (VMZ).

Daarom had ik graag van de geachte Minister het volgende vernomen :

1. niveau, graad, rang, vroegere en huidige functie, diploma en gemeente van herkomst van alle personeelsleden ;
2. het aantal personeelsleden afkomstig uit het arrondissement Dendermonde ;

3. het totale aantal TWW-ers, DAC-ers, BTK-ers, GESCO's, tijdelijken en contractuelen en het aantal afkomstig uit het arrondissement Dendermonde.

Antwoord

In antwoord op zijn vragen kan ik het geachte lid meedelen dat er van de 516 personeelsleden van de VMZ 24 afkomstig zijn uit het arrondissement Dendermonde.

Het totaal aantal TWW-ers, DAC-ers, BTK-ers, GESCO's en tijdelijken bedraagt 108, onderverdeeld als volgt :

— contractuelen :	
personeelsrefer :	5
onderhoud :	21
conciërge :	1
exploitatie :	42
— statutaire tijdelijken :	1
— jongerenstagiairs :	15
— TWW-ers :	
loopbaanonderbreking :	11
ander :	9
— T-service :	3
Totaal :	108

Van deze 108 personeelsleden zijn er 16 afkomstig uit het arrondissement Dendermonde.

Vraag nr. 125 van 20 december 1989 van de heer R. DAEMS

VMZ — Privatisering

Het SOBEMAP-rapport heeft duidelijk gemaakt dat het thans geldende takenpakket van de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering (VMZ) niet kan gehandhaafd blijven indien men de gestelde waterkwaliteitsobjectieven, wil bereiken.

Daarom had ik graag van de geachte Minister willen vernemen of hij ermee akkoord gaat dat privatisering van de waterzuivering de aangewezen weg is en welke concrete en exacte voorstellen hij ter zake reeds heeft gedaan ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen dat ik in mijn recent gepubliceerd MINA-beleidsplan 1990-1995 een concreet actieplan heb voorgesteld met het oog op het bereiken tegen 1 juli 1995 van de bij besluit van de Vlaamse Executieve van 21 oktober 1987 vastgestelde waterkwaliteitsnormen. In dit plan stel ik — mede steunend op de resultaten van de studie gedaan door het op 1 juni 1989 opgerichte studiesyndicaat ad hoc — een herschikking van een aantal taken van de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering voorop. Concreet voorstellen om deze opties te realiseren zullen zo spoedig mogelijk aan de Vlaamse Executieve worden voorgelegd.

Vraag nr. 128 van 20 december 1989 van de heer G. JANZEGERS

Lozingsvergunningen — Procedure inzake toekenning

Naar aanleiding van de moeilijkheden rond de vetsmelterij en beenmaaldery in Rillaar (fusiegemeente Aarschot) is mij het volgende opgevallen. Op 23 september 1987 kreeg dit bedrijf een lozingsvergunning van de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij. Om te kunnen voldoen aan de normen van die lozingsvergunning moest de exploitant een waterzuiveringsstation bouwen. Uit een brief van de geachte voorganger van de Minister, gedateerd op 18 juli 1988, blijkt dat dit station er toen nog niet was, maar dat het eind augustus 1988 operationeel zou zijn . . . Heden is het zo dat er aan de bouw van dit zuiveringsstation nog geen vinger is uitgestoken en dat het bedrijf verder werkt, zonder enige vergunning.

In de exploitatievergunning nummer 12/52643/43243 van 28 maart 1985 (!), uitgereikt door de Bestendige Deputatie van Brabant staat in artikel 1, B, 3° dat de volgende voorwaarde moet worden nageleefd : „De afvalwaters, afkomstig van het produktieproces en van het reinigen van wagens, vaten enzovoort dienen opgevangen, behandeld en gestockeerd te worden op zodanige wijze dat zij geen reukhinder veroorzaken voor de buurt. De geloosde afvalwaters dienen te beantwoorden aan de voorschriften van de lozingsvergunning, die naargelang de omstandigheden en noodwendigheden kunnen aangepast worden.”

Als men verder nog rekening houdt met het feit dat de exploitatievergunning verstrekt op 24 november 1988, dan wordt het duidelijk dat er wat scheelt aan het systeem.

Mijn vraag aan de geachte Gemeenschapsminister is of het niet beter zou zijn lozingsvergunningen pas dan uit te reiken, als aan de voorwaarden, voorzien in de exploitatievergunning, daadwerkelijk is voldaan en na controle door de overheid op de effectiviteit van de infrastructuur ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen dat de beoogde coördinatie tussen de lozingsvergunning enerzijds en de exploitatievergunning anderzijds, zal worden bewerkstelligd door de inwerkingtreding van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning. Door dit decreet worden beide vergunningen immers geïntegreerd in één enkele vergunning.

Op dit ogenblik wordt nog steeds het op 4 juli 1986 gevraagde advies van de Raad van State ingewacht met betrekking tot het ontwerp van besluit van de Vlaamse Executieve dat deze inwerkingtreding moet regelen.

Vraag nr. 143 van 10 januari 1990 van mevrouw T. MERCKX-VAN GOEY

Bezinkings- en septische putten — Belasting

Het landelijk gebied is in vergelijking met het verstedede-

lijkt gebied verhoudingsgewijs het minst voorzien van riolerings- en waterzuiveringsinfrastructuur. Het is derhalve niet alleen van groot belang dat zoveel mogelijk septische en bezinkingsputten worden voorzien maar ook en vooral dat de bestaande putten efficiënt werken.

Kan de geachte Minister mij het aantal aansluitingen van landelijke woningen op septische en bezinkingsputten mededelen ?

Ervan uitgaande dat deze putten in hoofddeorde een zuiverende en dus „leefmilieufunctie” hebben, vernam ik graag van de geachte Minister of er een specifieke reglementering bestaat die de minimumwerking, de minimumefficiëntie van deze putten vaststelt, welke deze eventuele minimumnormen zijn en wie hierop controle uitoefent ?

De overheid verleent steun voor de aanleg van rioleringswerken en waterzuiveringsinstallaties. Hiervoor betaalt de burger nu meer „milieubelasting” dan vroeger. Acht de Minister het dan ook niet aangewezen dat de overheid de gebruikers van septische en bezinkingsputten minder belast dan diegene die rechtstreeks lozen op het rioleringsnet zonder enige voorzuivering of bezinking ?

Kan de belastingheffende overheid dergelijke differentiatie voorzien voor de heffing van de milieubelasting bestemd voor de waterzuivering ?

Antwoord

In antwoord op haar vragen kan ik het geachte lid meedelen dat het aantal aansluitingen van landelijke woningen op septische- en bezinkingsputten door de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering (VMZ) wordt geverifieerd aan de hand van de gegevens in de Totale Rioleringsplannen (TRP). Deze rioleringsplannen worden opgemaakt in opdracht van de gemeenten. Er is evenwel geen statistiek bekend van het aantal van dit soort van aansluitingen.

De lozing van afvalwater — ook van huishoudelijk afvalwater — is onderworpen aan een lozingsvergunning. Overeenkomstig artikel 5 § 1 van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging wordt de vergunning voor het lozen van normaal huisafvalwater in de openbare riolen verleend door het College van Burgemeester en Schepenen.

Voor lozing in oppervlaktewater wordt de vergunning verleend door de Directeur van de Waterzuiveringsmaatschappij. De geloosde afvalwaters dienen te voldoen aan de voorwaarden vastgesteld in het bij koninklijk besluit van 3 augustus 1976 vastgestelde algemeen reglement. De overheid bevoegd voor de aflevering van de lozingsvergunning kan hiervoor bijkomende bijzondere voorwaarden bepalen. De voorwaarden waaraan eventuele private zuiveringsinstallaties moeten voldoen worden derhalve bepaald in deze vergunningen.

In mijn recent voorgelegd MINA-beleidsplan 1990-1995 wordt voorgesteld het EG-beginsel „de vervuiler betaalt” vanaf 1991 meer verrijnd toe te passen. Met betrekking tot de huishoudelijke afvalwaters wordt in eerste instantie voorzien de heffing voor waterveront-

reiniging vast te stellen in functie van het watergebruik. De suggestie van het geachte lid om dit verder te differentiëren naar het al of niet operationeel hebben van een goed werkende private zuiveringsinstallatie wordt in dat kader nader onderzocht.

Vraag nr. 146
van 11 januari 1990
van de heer J. CUYVERS

Industrieterrein te Lokeren — Naleving exploitatievoorwaarden

Langsheen de spoorweglijn Gent-Antwerpen op het industrieterrein aan de Toekomstlaan te Lokeren is een overslagbedrijf voor chemische stoffen gevestigd. Het bedrijf is in volle expansie en stoort zich niet aan de beperkingen en voorwaarden opgelegd door de exploitatietoelating. Zo heeft het meer opslagcapaciteit dan toegestaan en slaat het ook meer licht ontvlambare stoffen op, die meestal zeer giftig of kankerverwekkend zijn.

Buren klagen vooral over geur- en lawaaihinder bij het vullen en ontluchten van de grote opslagtanks.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister het volgende.

1. Mag het bedrijf bij het ontluchten het gasmengsel dat onder andere xyleen en toluen bevat, zo maar in de omgeving laten ontsnappen ?
2. Welke voorwaarden worden aan het bedrijf opgelegd om de emissie in de lucht tot een absoluut minimum te beperken ? Tegen welke datum moet aan deze voorwaarden door het bedrijf zijn voldaan ?
3. Mag het regenwater en het afvalwater van een dergelijk bedrijf zo maar naar de riool worden afgevoerd ?
4. Voor welke stoffen beschikt het bedrijf over de nodige lozingsvergunningen ? In welke mate worden die lozingsvergunningen gecontroleerd ?
5. Welke sanctie gaat de geachte Minister nemen tegen het feit dat het bedrijf zich nog altijd niet heeft afgesloten met een groenblijvend plantenscherm, hoewel dit uitdrukkelijk in de exploitatievergunning staat ?
6. Welke sanctie gaat hij nemen tegen het feit dat het bedrijf de toegelaten hoeveelheid licht ontvlambare stoffen en de maximaal toegelaten opslagcapaciteit gevoelig overschrijdt, met alle risico's vandien voor de bevolking ?

Antwoord

Het bedrijf dat het geachte lid vermoedelijk bedoeld, beschikt over een exploitatievergunning afgeleverd door de Bestendige Deputatie van Oost-Vlaanderen op 8 juni 1984 voor een opslag- en overslagplaats van chemicaliën. In het vergunningsbesluit werden algemene voorwaarden inzake het voorkomen van luchtverontreiniging opgelegd, naast enkele specifieke emissienormen. Zo is bepaald dat de afzuiging van dampen

zodanig dient te geschieden dat de emissieconcentratie van alle organische stoffen samen niet meer bedraagt dan 300 milligram per normaal-kubieke meter lucht. Ontluchtingen die aan deze norm voldoen zijn dus toegelaten. Wat de aanleg van een groenscherm betreft dient opgemerkt te worden dat de daartoe vereiste bouwtoelating door het Schepencollege van Lokeren in eerste instantie werd geweigerd.

Door het bedrijf werd een omvormings- en uitbreidingsvraag bij de Bestendige Deputatie ingediend. Deze vraag heeft onder meer tot doel een aantal opslagtanks zo ver mogelijk van de nabijgelegen woningen te plaatsen. Deze vergunningsaanvraag is nog in onderzoek bij de ter zake bevoegde diensten. Op verzoek van deze diensten wordt momenteel een **omgevingsrapport** door een externe deskundige opgemaakt. Op basis van dat rapport zal de bevoegde dienst advies uitbrengen over de omvormings- en uitbreidingsvraag, waarna de Bestendige Deputatie met volledige kennis van zaken autonoom over deze vraag kan beslissen. Slechts ingeval van beroep wordt mijn ambt voor dit dossier gevat.

De bevoegde inspectiedienst kreeg inmiddels de opdracht ter plaatse een strenge controle over de vergunningstoestand van het bedrijf in te stellen en eventueel de wettelijke voorziene dwangmaatregelen te nemen.

Vraag nr. 147
van 11 januari 1990
van de heer J. CUYVERS

Milieuhinder te Lokeren — Productie van harsen voor drukinkten

Vanaf 1971 regent het reeds klachten over de **stankoverlast** door een Amerikaans chemisch bedrijf dat harsen voor drukinkten produceert. Gedeeltelijke saneringsmaatregelen hebben het probleem voor de buurt niet echt opgelost. Het bedrijf beloofde in november dat de reukhinder begin 1990 definitief tot het verleden zou behoren.

Gaarne verneem ik van de geachte Minister het antwoord op de volgende vragen.

1. Welke gassen komen in welke hoeveelheden nog altijd vrij in de omgevingslucht? Welk is hun eventueel nadelig effect op de gezondheid van de omwonenden?
2. Welke maatregelen heeft de Minister genomen om er voor te zorgen dat het bedrijf vanaf 1 januari 1990 zal produceren zonder hinder voor de omgeving?
3. Welke saneringsmaatregelen werden aan het bedrijf opgelegd? Tegen welke datum moet het bedrijf aan die normen voldoen?
4. Welke sanctie maatregelen heeft de Minister voorzien en aan het bedrijf bekend gemaakt in geval van niet-uitvoering van de saneringsplannen?
5. Beschikt het bedrijf over een lozingsvergunning voor afvalwater?
6. Het bedrijf schijnt vooral 's nachts te lozen. Welke

maatregelen heeft de Minister genomen om de lozingen van het bedrijf regelmatig te doen controleren en de normen hieromtrent beter te doen naleven?

7. Beschikt het bedrijf momenteel wel over een exploitatievergunning?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen kan ik het geachte lid mededelen dat het bedrijf in kwestie over' een exploitatievergunning beschikt die op 16 april 1965 door de Bestendige Deputatie van Oost-Vlaanderen werd verleend. Op latere data werden meerdere uitbreidingen toegestaan. Deze vergunningen zijn geldig tot 16 april 1995.

Deze laatste uitbreidingsaanvraag werd geweigerd op 15 september 1988. Tegen deze weigeringsbeslissing is nog een beroep aanhangig. Bij het laatste weigeringsbesluit werden eveneens bijkomende **exploitatievoorwaarden** voor de vroeger vergunde installaties opgelegd. In uitvoering van deze opgelegde voorwaarde werden emissiemetingen uitgevoerd.

Bij deze metingen bleek de aanwezigheid van een relatief groot aantal organische componenten: **olifatische** verbindingen (met als voornaamste de alkenen), aromatische verbindingen (met onder andere xyleen), chloorverbindingen (met onder andere **perchloorethyleen**), sulfideverbindingen en terpenen. De gemeten emissiewaarden vallen evenwel beneden de Duitse **TA-Luft** limietwaarden, zodat voor wat de toxiciteit van de geëmitteerde stoffen betreft voldoende garanties worden geboden. Wel worden de geurdrempels overschreden, zodat geurhinder optreedt.

Bijkomende testen en analyses zijn momenteel nog in uitvoering waarna een definitieve beslissing zal worden genomen met betrekking tot de meest aangewezen nog te nemen emissie beperkende maatregelen.

Om verdere emissies te controleren, wordt het doen plaatsen van registreertoestellen overwogen. Bij **niet-uitvoering** van het opgelegde saneringsplan zullen de reglementair voorziene vaststellingen worden gedaan en de zich opdringende maatregelen worden getroffen.

Ten slotte kan ik het geachte lid nog mededelen dat bedoeld bedrijf tevens beschikt over een **lozingsvergunning** van 30 augustus 1989 voor lozing van industrieel afvalwater in de openbare riool (algemene normen).

Vraag nr. 148
van 12 januari 1990
van de heer G. CARDOEN

Sanering van de Markrivier — Stand van zaken

Tijdens een kort bezoek gebracht door Eerste Minister Martens aan de gemeente Galmaarden heeft de Premier tijdens een korte toespraak medegedeeld dat het dossier inzake sanering van de Markrivier opnieuw ter tafel ligt.

Het zou mij bijzonder interesseren de stand van het dossier te vernemen en welke desbetreffend de planning is.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen dat de sanering van de oppervlaktewateren en inzonderheid van de Markrivier, kadert in het MINA-beleidsplan 1990-1995 uitgewerkte actieplan met het oog op het bereiken van de in het besluit van de Vlaamse Executieve van 21 oktober 1987 vastgestelde kwaliteitsdoelstellingen.

Basis voor deze sanering blijft het Algemeen Waterzuiveringsprogramma (AWP). Ik kan het geachte lid meedelen dat de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering de „AWP-niveau 3”-studie inmiddels heeft afgevoerd en besproken met de vier betrokken gemeenten (Herne, Galmaarden, Bever en Geraardsbergen).

Volgens dit plan zijn de volgende projecten te realiseren voor een globale zuivering van het bekken :

- aanleg van collector en oprichting van zuiveringsinstallatie langs Odru (Waals Gewest) ;
- aanleg van een collector langs de Mark ;
- de bouw van een rioolwaterzuiveringsinstallatie afwaarts Galmaarden ;
- pompstation en persleiding.

Daarnaast dienen ook nog prioritaire rioleringen in de betrokken gemeenten aangelegd.

Vraag nr. 149

van 12 januari 1990
van de heer J. CAUDRON

Giflozingen uit Wallonië in de Dender — Besprekingen met het Waalse Gewest

De Dender en het centrum van Geraardsbergen zaten op 9 januari 1990 onder een dikke en kleverige schuimlaag. Het is niet de eerste keer dat Vlaanderen wordt bezoedeld via giflozingen in de Dender komende van Wallonië. Vissterfte, stank en andere ongemakken zijn daar het gevolg van.

Op mijn talrijke interpellaties daarover kreeg ik geruststellende antwoorden van de toenmalige Leefmilieuministers die beweerden dat besprekingen met het Waalse Gewest over dit probleem goed opschoten en reeds resultaten hadden opgeleverd.

- Hoever staat het met de bouw van het waterzuiveringsstation in Ath ? Wanneer wordt het operationeel ?
- Welke zijn de resultaten van de intergemeentelijke gesprekken ?
- Welke maatregelen neemt de geachte Minister om van zijn Waalse ambtgenoot sluitende garanties te krijgen om dergelijke grensoverschrijdende milieuproblemen te voorkomen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen kan ik het geachte lid bevestigen dat de schuimvorming die zich begin januari

op het Denderwater te Geraardsbergen heeft voorgedaan, volgens het door de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering gedane onderzoek, te wijten was aan industriële verontreiniging in de Dender ingebracht in het Waalse Gewest.

Een sanering van deze situatie is inderdaad slechts mogelijk in de mate dat ook het Waalse Gewest maatregelen treft ter beperking van deze oppervlaktewaterverontreiniging. In antwoord op een schrijven ter zake mocht ik van de bevoegde Waalse Gewestminister vernemen dat zijn bevoegde Administratie dit probleem onderzoekt. Hij signaleert dat hij in het kader van het decreet houdende invoering van een heffing op de lozing van industriële en huishoudelijke afvalwaters hiertoe over meer middelen zal beschikken. Ten slotte kan ik het geachte lid meedelen dat onder meer voor een bespreking van dergelijke gewestgrensoverschrijdende milieuproblemen sedert vorig jaar op initiatief van Eerste Minister Martens een Interministeriële Conferentie voor Leefmilieu operationeel is gemaakt. Deze Conferentie waarin al de inzake leefmilieu bevoegde gewestelijke en nationale Ministers zetelen, vergadert maandelijks onder voorzitterschap van de Eerste Minister zelf. In de schoot van deze Conferentie werd de algemene problematiek van een gecoördineerde sanering der oppervlaktewateren in alle Gewesten reeds besproken.

Vraag nr. 162

van 17 januari 1990
van de heer J. GEYSELS

Vervuiling van het Laakske — Procedure slibuiming

In maart 1989 werd door de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor Vlaanderen (OVAM) vastgesteld dat het slib van het Laakske (zijriviertje van de Grote Nete) een hoge hoeveelheid zware metalen (arsen, cadmium.. .) bevat.

Kan de geachte Minister mij antwoord verstrekken op de volgende vragen ?

1. Waarom zal dit ruimingsslib toch op het klasse I-stort van Tessenderlo Chemie worden gestort, niettegenstaande de OVAM in een brief aan het gemeentebestuur (3 maart 1989) melding maakte van het feit dat het hier ging om „giftig afval dat via een erkend verwerver moet worden verwijderd” ? Waarom werd die verwijdering niet uitgevoerd ? Om welke redenen heeft de OVAM haar eerder genomen standpunt gewijzigd ?
2. Is er nagegaan welke de oorzaak (de bron) is van de vastgestelde verontreiniging ? Zo ja, wie is verantwoordelijk voor deze vervuiling ?
3. Is het feit dat de gemeente Westerlo opdraait voor de kosten van die ruiming conform met het principe van „de vervuiler betaalt” ?

Antwoord

In antwoord op de schriftelijke vraag met betrekking tot de slibuiming van het Laakske kan ik het geachte lid meedelen wat volgt.

1. Op basis van de resultaten van de analyses die door het SCK werden uitgevoerd en rekening houdend met de uitloogbaarheid van het ruimingsslib, waardoor artikel 2 van het koninklijk besluit van 9 februari 1976 houdende algemeen reglement op de giftige afval hier niet van toepassing is, werd door OVAM de afvoer naar een klasse 1-stortplaats of een monostortplaats geëxploiteerd onder klasse I-voorwaarden aanvaard. De monostortplaats voor waterzuiveringsslib van de NV Tessenderlo komt hiervoor in aanmerking.
2. Het Laakske is een bijrivier van de Laak. De verontreiniging ervan is vergelijkbaar met die van de Laak en in belangrijke mate afkomstig van Tessenderlo Chemie.
3. Het Laakske is gerangschikt als onbevaarbare waterloop van 3e categorie waarvoor het beheer en de ruiming een verantwoordelijkheid van de gemeente is. De gemeente kan de verwijderingskosten verhalen op de vervuiler.

Vraag nr. 164
van 18 januari 1990
van de heer J. CUYVERS

Ethyleenuitstoot — Tegemoetkoming getroffen bedrijven

Gedurende de maand december 1989 hebben de Vlaamse orchideeënkwekers enorme financiële schade geleden ten gevolge van de luchtverontreiniging. De boosdoener blijkt ethyleen te zijn. Sterk beoedelde lucht, een temperatuurinversie en windstil weer brachten een verhoogde concentratie van dit gas te wege in de serres als gevolg van de verhoogde concentratie in de buitenlucht. De gekweekte orchideeën in het bijzonder calanthe, cattleya phalaenopsis en paphidelum zijn hypergevoelig aan ethyleen. Volgens de orchideeënkwekers verergert de situatie van jaar tot jaar.

Graag verneem ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Zijn de bedrijven die ethyleen uitstoten in de buurt van de orchideeënkwekers bekend ?
2. Dringen er zich strengere normen op voor de emissie van ethyleen in de buitenlucht, vooral bij windstille en temperatuurinversie ?
3. Kunnen de getroffen bedrijven genieten van een of andere tegemoetkoming voor de geleden schade vanuit de begroting van de geachte Minister ?

Zo ja, hoeveel bedraagt die tegemoetkoming en aan welke formaliteiten moeten de bedrijven hieromtrent voldoen ?

Zo nee, kunnen de bedrijven op de diensten van de Minister beroep doen om in het kader van het door hem gehuldigde principe „de vervuiler betaalt”, schadevergoeding te vorderen via de rechter van de bedrijven die teveel ethyleen lozen in de lucht ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de

oorzaak van de ethyleenverspreiding niet zomaar eenduidig te bepalen is : enerzijds zijn er de lozingen van ethyleen in de atmosfeer door de ethyleenproducenten en -gebruikers (in het Antwerpse zijn een viertal bedrijven gekend), anderzijds gebruikt de tuinbouwindustrie zelf ethyleen voor kunstmatig versnelde rijping van vruchten. Bovendien wordt ethyleen door bloemen onder meer de orchideeën zelf geproduceerd.

Hoewel een verband lijkt te bestaan tussen de temperatuurinversies en het ethyleenprobleem, is het verband met luchtverontreiniging, afkomstig van diverse bronnen, helemaal niet duidelijk. De getroffen bedrijven kunnen steeds beroep doen op schadevergoeding overeenkomstig de aansprakelijkheidsregelen van het Burgerlijk Wetboek.

Vraag nr. 166
van 19 januari 1990
van de heer L. PEETERS

Nationale Loterij — Parallel subsidiëringcircuit

Het Rekenhof heeft er de aandacht op gevestigd dat er een parallel financieringscircuit ontstaat inzake culturele en persoonsgebonden aangelegenheden via subsidiëring door de Nationale Loterij.

Kan de geachte Minister mij meedelen welke instellingen of verenigingen, die onder de culturele en persoonsgebonden aangelegenheden ressorteren en tot de bevoegdheidsfeer van zijn Departement behoren, via dit circuit worden gesubsidieerd ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat bij mijn weten geen enkele vereniging, welke voor haar algemene werking een toelage ontvangt lastens mijn begrotingskredieten voor dezelfde grondslag, toelagen ontvangt van de Nationale Loterij.

Voor het overige wens ik er de aandacht op te vestigen van het geachte lid dat mijn begrotingskredieten geen middelen omvatten inzake culturele en/of persoonsgebonden aangelegenheden vermits mijn bevoegdheden zich situeren binnen het bedoelde in artikel 107quater van de Grondwet.

P. DEWAELE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 19
van 30 november 1989
van de heer G. CARDOEN

Kasteel van Gaasbeek — Personeelstekort en toegangsprijs

Sinds geruime tijd worstelt het beheer van het Kasteel van Gaasbeek met een tekort aan personeel.

Deze tekortkoming heeft zijn gevolgen, aangezien een efficiënt toezicht uitgesloten is. De jongste maanden hebben sommige personeelsleden het „Staats“-domein verlaten en in hun vervanging is nog steeds niet voorzien. Ook de werkvoorwaarden van toezichters of bewakers laten te wensen over, aangezien tijdens de maanden dat het Kasteel toegankelijk is voor het publiek, het aangestelde personeel slechts één zondag per maand vrij heeft.

Ook voor het wetenschappelijk en educatieve werk is er behoefte aan geschoold personeel.

Wanneer meent de geachte Minister het Kasteel van Gaasbeek te voorzien van het zo noodzakelijke personeel en met welke personeelsformatie ?

Er rijst veelvuldig de vraag welke nu de officiële toegangsprijs zal zijn. Is hier reeds enige beslissing gevallen ?

Antwoord

Ingevolge zijn voormelde vraag betreffende de personeelstoestand in het Kasteel van Gaasbeek mag ik het geachte lid hierna de toestand inzake het huidige personeelskader en de totale bezetting van het Kasteel van Gaasbeek verstrekken.

Kader Effectief Vacatures

Conservator	1	1	0
Bibliothecaris	1	1	0
Klerk-stenotypist/ eerste klerk-stenotypist	1	1	0
Beheerder-secretaris	1	1	0
Opzichter suppoost/ e. a. bode-kamerbe- waarder	1	0	1
Eerste vakman A	3	1	2
Hulparbeider B/ge- schoold werkman A	6	7	* -1

* 6 vaste hulparbeiders, 1 contractueel.

Bovendien zijn er drie schoonmaaksters aangesteld voor het onderhoud in het Kasteel van Gaasbeek.

In het Aanvullend Wervingsplan 1989 is de aanwerving voorzien van één opzichter-suppoost. Eerstdaags zal aan het Vast Wervingssecretariaat om een kandidaat voor genoemde betrekking worden verzocht.

Gedurende de sluitingsperiode (van 1 november tot Pasen = 5 maanden) wordt dezelfde personeelsbezetting aangehouden, voornamelijk om eventuele administratieve achterstand weg te werken en voor het onderhoud van het domein, wat betekent dat — althans gedurende de sluitingsperiode — er voldoende personeelsleden zijn. Zo zijn er ook geen vragen om de personeelsformatie uit te breiden.

Gedurende de weekends van de openingsperiode 1989 werden er drie gelegenheidsmedewerkers bij de Administratie voor Kunst — Kasteel van Gaasbeek tewerkgesteld. De Algemene Administratieve Diensten hebben aan de Directeur-generaal van de Administratie voor Kunst gevraagd of er ook voor de openingsperiode van 1990 opnieuw beroep dient te worden gedaan op gelegenheidsmedewerkers voor het Kasteel van Gaasbeek.

Wat de toegangsprijs betreft, kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

Het entreegeld voor de permanente collectie werd met ingang van 1 april 1977 afgeschaft. Voor de tijdelijke tentoonstellingen of manifestaties werd de mogelijkheid om entreegeld te innen opengelaten. Tot op heden is de inkom echter nog altijd gratis.

De bevoegde Administratie heeft evenwel de volgende tarieven voorgesteld :

- individuele volwassen bezoekers 50 frank
- groepen (minimum 15 personen) 25 frank
- houders van een paspoort of legitimatiekaart (CJP, student, minder-valide, milicien of gewetensbe-zwaarde, openbaar kunstbezit, 55+pas) 25 frank
- museumkaart op naam (één jaar) 300 frank
- parking van het Kasteel van Gaasbeek 20 frank

Worden vrijgesteld van entreegeld :

- jongeren tot 17 jaar
- houders van een Icomkaart.

Entreegeld voor manifestaties kan worden geïnd op voorstel van het instellingshoofd, mits voorafgaandelijk akkoord van de Directeur-generaal van de Administratie voor Kunst.

Een definitieve beslissing omtrent de datum waarop deze tarieven zullen doorgevoerd worden, werd nog niet genomen.

**Vraag nr. 32
van 18 januari 1990
van de heer A. LARIDON**

Archeologie — Reddingsploegen

Het gebeurt regelmatig dat wanneer bulldozers de grondvesten van gebouwen omwoelen of in de diepte graven bij het aanleggen van autowegen, archeologische overblijfselen worden vernietigd. Dit is meestal het gevolg van het feit dat bij de uitvoering van bovenvermelde werken de dringende tussenkomst van archeologische reddingsploegen niet wordt gevraagd of althans ontbreekt.

Mag ik van de geachte Minister het volgende vernemen ?

Welke zijn in deze materie — op basis van de bestaande wetten en decreten — de verplichtingen van aannemers die op hun bouwerven dergelijke overblijfselen van ons verleden aantreffen ?

Over welke financiële middelen (openbare en/of privé) beschikken deze archeologen ?

Acht de Minister het niet noodzakelijk een openbare instelling te creëren met als specifieke opdracht „ de archeologische redding” ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mede-

delen dat het archeologisch patrimonium tot de bevoegdheden behoort van de heer L. Waltmiel, **Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting**.

Vraag nr. 33
van 19 januari 1990
van de heer L. PEETERS

Nationale Loterij — Parallel subsidiëringscircuit

Het Rekenhof heeft er de aandacht op gevestigd dat een parallel financieringscircuit ontstaat inzake culturele en persoonsgebonden aangelegenheden via subsidiëring door de Nationale Loterij.

Kan de geachte Minister mij meedelen welke instellingen of verenigingen, die onder de culturele en persoonsgebonden aangelegenheden ressorteren en tot de bevoegdheidsfeer van zijn Departement behoren, via dit circuit worden gesubsidieerd ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle **Gemeenschapsministers** gesteld.

Antwoord

Het is mij niet mogelijk een volledig antwoord te verstrekken vermits ik niet beschik over deze gegevens.

De vraag dient gesteld aan de Minister van Financiën.

Wel geef ik advies aan de Nationale Loterij over de bestemming van de gelden voorzien voor culturele initiatieven als bepaald in het koninklijk besluit van 23 februari 1982 tot bepaling van de doelstellingen van openbaar nut waarvoor een gedeelte van de **netto-winsten** van de Nationale Loterij bestemd is, gewijzigd bij koninklijk besluit van 24 april 1984. De beslissing ter zake van het Comité van de Nationale Loterij wordt uiteindelijk bekrachtigd bij ministerieel besluit van de Minister van Financiën.

Vraag nr. 34
van 19 januari 1990
van de heer L. PEETERS

Nationale Loterij — Parallel subsidiëringscircuit

Het Rekenhof heeft de aandacht gevestigd op de wijze waarop de nationale Overheid uitvoering geeft aan de laatste zinsnede van het tweede lid van artikel 1 van de wet van 6 juli 1964 betreffende de Nationale Loterij, namelijk door het begrip „doelstellingen van openbaar nut te bepalen door een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit” te verruimen tot aangelegenheden die door de achtereenvolgende staatshervormingen overgedragen zijn aan de Gemeenschappen, hetgeen in tegenspraak lijkt te zijn met de regels die in verband met de bevoegdheid van de Staat respectievelijk de Gemeenschappen zijn ingevoerd.

Zodoende ontstaat er een parallel financieringscircuit — lees subsidiëring door de Nationale Loterij — inzake culturele en persoonsgebonden aangelegenheden. Naast de traditionele gevaren verbonden aan de **multi-subsidiëring** (controle) geldt hier nog een bijkomend bevoegdheidsbezwaar (beleidscriteria, cultuurpactwet enzovoort).

1. Kan de geachte Minister mij meedelen welke initiatieven reeds genomen zijn of worden genomen om aan deze toestand een einde te stellen teneinde een parallel financieringscircuit te vermijden en aldus het soeverein en exclusief gezag van de Gemeenschappen te ondermijnen ?
2. Werd de Minister of zijn Departement geraadpleegd in verband met de keuze van de gesubsidieerde instellingen of verenigingen ?
3. Zijn er opmerkingen geformuleerd met betrekking tot deze lijst ?
4. Is er al dan niet eenvormigheid met het normale subsidiëringscircuit van zijn Departement ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, **Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting** en aan de heer J. Lenssens, **Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin**.

Antwoord

Het lijkt geen twijfel dat de culturele aangelegenheden uitsluitend tot de bevoegdheid van de Gemeenschappen behoren. Elke afwijking van deze toewijzing van bevoegdheden dient te worden vermeden en voorkomen, zowel bij de directe behandeling als bij de onrechtstreekse subsidiëring, ondersteuning of promotie.

De subsidiëring of ondersteuning door de nationale Departementen, de Nationale Loterij als exponent van het Ministerie van Financiën inclusief, dient in dezelfde lijn te worden gezien en derhalve toevertrouwd aan de instantie die door de Grondwet werd aangewezen, met name de Gemeenschap.

Deze rechtlijnigheid heeft als eerste consequentie dat de steun aan de culturele initiatieven volwaardig zou worden gecoördineerd. Bij gebrek aan ruime middelen binnen de gewone gemeenschapsbegroting zou deze coördinatie een duidelijk besparend effect hebben en de veelheid aan activiteiten op de meest logische en doeltreffende wijze begeleiden.

Reeds op 23 maart 1988 keurde de Vlaamse Executieve een tekst goed betreffende „de verdere uitvoering van de Staatshervorming van 1980” waarin, wat de Nationale Loterij betreft, de volgende zinsnede werd vermeld :

„Een deel van de netto-winsten van de Nationale Loterij is bestemd voor culturele en wetenschapsdoelinden. Deze aangelegenheden kaderen volledig in de bevoegdheden van de Gemeenschappen”.

Op 19 september 1989, mede op basis van de besprekingen over de begroting in de Vlaamse Raad, heb ik de Minister en Staatssecretaris van Financiën, geschreven met het verzoek de gelden die door de Nationale Loterij, ingevolge het koninklijk besluit van 23 augustus 1982 tot bepaling van de doelstellingen van openbaar nut waarvoor een gedeelte van de winsten van de Nationale Loterij is bestemd zoals gewijzigd bij koninklijk besluit van 24 april 1984, bestemd worden voor cultuur, in globo aan de Gemeenschappen over te maken.

De Minister en de Staatssecretaris van Financiën antwoordden mij dat mijn voorstel „**moelijk** verzoenbaar was met enkele basisbeginselen in verband met de Nationale Loterij”.

Naar aanleiding van de recente opmerkingen van het Rekenhof heb ik mij opnieuw gewend tot mijn collega's van Financiën teneinde hen erop te wijzen dat de huidige werkwijze niet in overeenstemming is met „**enkele** basisbeginselen van onze staats Hervorming”.

Wat het tweede punt van de vraag betreft kan ik het geachte lid meedelen dat, wat het hierboven geciteerde koninklijk besluit betreft, mijn advies wordt gevraagd. Gelet op het feit dat met mijn advies rekening wordt gehouden, werden geen opmerkingen geformuleerd (3de punt).

Tot slot kan ik meedelen dat ik in mijn advies rekening houdt met :

- a) de aanvraag bij de Nationale Loterij
- b) het project dat wordt voorgesteld
- c) het normale subsidiëringvolume via mijn begroting.

Er is dus geen volledige eenvormigheid met het normale subsidiëringcircuit van mijn Departement.

Vraag nr. 36
van 24 januari 1990
van de heer M. DIDDEN

Studieopdrachten — Stand van zaken

Het is opvallend dat in de Regeerverklaring en in diverse voorstellen van de uitvoerende macht sprake is van allerhande studies, die zowel betrekking hebben op de interne werking van de overheid als op dossiers die eerder extern zijn, ten opzichte van de overheid, maar beogen maatschappelijke problemen te onderzoeken.

Graag had ik van de geachte Minister vernomen hoeveel studies door zijn departement werden goedgekeurd en in uitvoering gegeven.

Mag ik vragen of het mogelijk is een lijst van dergelijke studies te bekomen, alsmede een overzicht van de timing van elk van deze opdrachten ? Tevens zou het mij benieuwen te weten wie uiteindelijk de studieopdracht heeft uitgevoerd en welk het doel is van de studieopdracht ?

Verder zou ik gaarne vernemen welke middelen aan elk van de onderscheiden studies worden gespendeerd en zou ik gaarne de begrotingsposten kennen waarop in deze middelen is voorzien.

Het zou mij benieuwen te weten welke de eventuele resultaten zijn, voor de overheid of voor de maatschappij, van de ondernomen studieontwerpen.

Graag had ik desbetreffend een overzicht bekomen per departement dat onder de bevoegdheid van de geachte Minister ressorteert en zou ik de studies willen kennen die in uitzicht zijn gesteld voor het jaar 1990.

N.B. : Deze vraag werd aan alle **Gemeenschapsministers** gesteld.

Antwoord :

1. Kunst

Aan het Studiebureau PVBA Luscinia Investments te Drogen wordt een studieopdracht over het sociaal statuut van de kunstenaars toevertrouwd.

Deze opdracht heeft als doel :

- het in kaart brengen van de diverse disparate regelingen die de sociaal-economische situatie van de kunstenaars beïnvloeden en bepalen ;
- op basis van deze resultaten voorstellen tot een wetgevend initiatief formuleren tot verbetering en vereenvoudiging van deze regelingen.

Dit initiatief zal door realisatie van bovenvermelde doelstellingen een gecoördineerde nationale zowel als regionale actie vanwege de Minister van Cultuur ten bate van de kunstenaars mogelijk maken.

Deze opdracht ten bedrage van 2.281.230 frank valt ten laste van de kredieten ingeschreven op artikel 12.20.49, Sectie 49 van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1990.

De resultaten van deze opdracht worden verwacht tegen 1 april 1990.

2. Sport

Ik kan het geachte lid meedelen dat de Administratie voor Sport- en Openlucht recreatie geen specifieke studieopdrachten uitbesteedt, maar enkel door de universiteiten gezamenlijk ingediende onderzoeksprojecten subsidieert. Deze onderzoeksprojecten betreffen uitsluitend de sportproblematiek, onder meer Dimensies van leiderschap in het beheer van gemeentelijke sport- en recreatiediensten in Vlaanderen, Didactische software in de sport, Fysieke fitheid en sportbeoefening van de Vlaamse jeugd . . .

Eventuele maatschappelijke **consequenties** zijn niet het hoofddoel van deze onderzoeksprojecten, maar kunnen soms voortvloeien uit de aard van het fenomeen sport zelf.

3 Sociaal-cultureel

Ik kan het geachte lid meedelen dat het Bestuur Sociaal-Cultureel Werk van de Administratie Onderwijs en Permanente Vorming volgende opdrachten toekende op Sectie 24, artikel 12.20.02 „Enquêtes en Studies” van de begroting 1989.

- Rijksuniversiteit Gent, Blandijnberg 2 — 9000 Gent.

Thema : Verrichten van onderzoek en publiceren van boekenreeks over de cartografie en de iconografie van de Vlaamse steden.

Doel : Aan historici, geografen, stedenbouwkundigen, onderwijsmensen, beleidsvoerders en politieke verantwoordelijken, een werkinstrument verschaffen, waarin de topografische evolutie van de steden in een bepaald land op nauwkeurige en overzichtelijke wijze wordt geschetst.

Promotor : Professor A. Verhulst.

Bedrag : 1,5 miljoen frank.

Eindverslag : wordt verwacht op 1.9.1991.

- Katholieke Universiteit Leuven, Blijde Inkomstraat 5, 3000 Leuven.

Thema : Fan Coaching Experimenten als uitlopers van het onderzoek naar voetbalgeweld aan de KU Leuven.

Doel : Preventieve aanpak van voetbalavonden.

Promotor : Professor L. Walgrave.

Bedrag : 1,5 miljoen frank.

Eindverslag : wordt verwacht tegen 31.3.1990.

- Centrum voor Andragogisch Onderzoek, Liedtsstraat 27-29 — 1210 Brussel

Thema : Onderzoeks- en ontwikkelingsproject sociaal-cultureel werk in de Vlaamse Gemeenschap.

Doel : Het overheidsbeleid op het vlak van het sociaal-cultureel werk optimaliseren en bijsturen.

Promotor : Centrum voor Andragogisch Onderzoek.

Bedrag : 22,5 miljoen frank.

Eindverslag : wordt verwacht tegen 1.2.1994.

Ter ondersteuning van deze opdracht werden in de loop van 1989 vijf enquêtes uitgevoerd met betrekking tot de situatie van het sociaal-cultureel werk, het jeugdwerk en het openbaar bibliotheekwerk in de gemeentelijke context.

Bedrag : 190.000 frank Sectie 39 art. 12.01.
195.000 frank Sectie 40 art. 12.01.

Eindverslag : wordt verwacht begin 1990.

- Studiegroep voor Cultuurbevordering

Thema : Inventaris van culturele ruimten in een ontwikkelingsgebied in Vlaanderen — Antwerpse Kempen — : Aanwezigheid, toegankelijkheid en werking van de voorzieningen in deze gebied e n .

Doel : Het maken van prognoses van de te voorziene toelagen en de planning van accommodaties in de toekomst.

Promotor : Professor U. Claeys.

Bedrag : 1,3 miljoen frank.

Eindverslag : werd verwacht 31.12.1989.

Op de begroting 1988 werd op Sectie 24 artikel 12.20.02.27 volgende opdracht toegekend die nog in de eindfase verkeert.

- Rijksuniversiteit Gent, Studiecentrum voor Vrijtijdsagogie — Louis Pasteurlaan 2 — 9000 Gent.

Thema : Publikatie van de onderzoeksresultaten van het wetenschappelijk werk inzake „Ontwerpen van handelingsalternatieven voor Jeugdhuiswerkers”.

Doel : Verspreiding van de onderzoeksresultaten op een manier dat ze een inspiratiebron zouden betekenen voor beroepskrachten en vrijwilligers voor de verbetering en innovatie van hun praktijk.

Promotor : Professor W. Fache.

Bedrag : 825.000 frank.

Eindverslag : werd verwacht 31.5.1989, maar werd nog niet afgeleverd.

In bovenstaande overeenkomsten werden ook telkens tussentijdse verslagen gestipuleerd.

Daarnaast werd in 1989 ook aan volgende instellingen een globale toelage gegeven voor het door hen verrichte wetenschappelijk onderzoek dat echter niet projectmatig werd ingediend :

- Studiegroep voor Cultuurbevordering, Katholieke Universiteit Leuven
Departement Sociologie, Sociologisch Onderzoeksinstituut,
E. Van Evenstraat 2c
3000 Leuven

Bedrag : 1.300.000 frank aan te rekenen op Sectie 24 art. 33.01.02.

- Centrum voor Andragogisch Onderzoek
Leidsstraat 27-29
1210 Brussel

Bedrag : 2.500.000 frank aan te rekenen op Sectie 24 art. 33.02.02.

Voor 1990 werd door Studiegroep voor Cultuurbevordering volgend voorstel van wetenschappelijk onderzoek ingediend :

Thema : Houding van het verenigingsleven ten aanzien van de Culturele centra.

Doel : bijdragen tot een eventuele nieuwe oriëntering van het overheidsbeleid ten aanzien van de culturele centra.

H. WECKX GEMEENSCHAPSMINISTER VAN VOLKSGEZONDHEID EN BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 19
van 25 januari 1990
van de heer M. DESUTTER

Detachering en verlof van ambtenaren — Stand van zaken

Het zou mij genoegen doen te mogen vernemen hoeveel ambtenaren van de Administratie van de geachte Minister per niveau :

- gedetacheerd zijn bij een ministerieel kabinet ;
- verlof kregen voor internationale opdrachten ;
- verlof zonder wedde, disponibiliteit wegens persoonlijke aangelegenheden of loopbaanonderbreking verkregen ;
- om andere redenen hun functie niet uitoefenen.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord :

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het gecoördineerd antwoord op bovengenoemde vraag zal verstrekt worden door de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt.

**D. COENS
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN ONDERWIJS**

**Vraag nr. 49
van 9 januari 1990
van de heer Jos BOSMANS**

Islamonderwijs — Onderricht in een voor de leerlingen vreemde taal

Volgens onze informatie worden in de Gemeenschapsmiddenschool II te Diest de lessen in de islamitische godsdienst gegeven door een lerares van Turkse nationaliteit, die geen Nederlands en slechts enkele woorden Frans kent. Dit heeft als gevolg dat de Marokkaanse kinderen haar niet begrijpen en automatisch worden overgeheveld naar de lessen zedenleer.

Kan de geachte Minister mij daarom antwoorden op de volgende vragen ?

1. Is het juridisch aanvaardbaar dat in een Nederlandstalige Gemeenschapsschool lessen in een erkende godsdienst in een voor de leerlingen vreemde taal worden gegeven ?
2. Door welke instantie werd deze leerkracht aangesteld en wordt zij betaald ?
3. Welke inspectie is ter zake bevoegd ?
4. Welke maatregelen worden getroffen om hieraan een einde te maken, indien zou blijken dat dit een juridisch niet-houdbare situatie is ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid het volgende mee :

- 1 en 4 : Overeenkomstig de wet van 30 juli 1963 houdende de taalregeling in het onderwijs dient het onderwijs in Nederlandstalige scholen te worden verstrekt in het Nederlands (artikel 13 en 14).

Artikel 16 van dezelfde wet bepaalt dat : „Zo een inrichting moeilijkheden ondervindt om een kandidaat aan te werven die de vereiste taalbekwaamheid bezit, mag de Minister een tijdelijke afwijking toestaan op de bepalingen van de artikel 13 en 14. Die afwijking geldt slechts voor de duur van één jaar en kan slechts tweemaal worden hernieuwd.” Aangezien in het specifieke geval waarop het geachte lid doelt het betrokken personeelslid slechts aangesteld werd vanaf 7 november 1988 voldoet het momenteel aan de vigerende taalwetgeving.

2. In het Gemeenschapsonderwijs worden de leerkrachten Islamitische godsdienst aangesteld door de inrichtende macht van dit net, namelijk de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs (ARGO) en bekostigd door het Ministerie van Onderwijs, mits goedkeuring van het betrokken personeelsdossier. De voordracht van de kandidaten geschiedt door de Imam-directeur van het Islamitisch Cultureel Centrum, bij ontstentenis van een erkend hoofd van de eredienst.
3. Bij ontstentenis van een door de overheid aangestelde Inspectie voor de islamitische godsdienst, ressorteren vooralsnog de gebruikelijke inspectieopdrachten onder de bevoegdheid van het hoofd van deze eredienst, namelijk — zoals reeds aangehaald — de Imam.

In antwoord op zijn vraag, punt 2, deelt de Voorzitter van de Argo het geachte lid het volgende mee :

2. De leerkrachten islamitische godsdienst worden aangesteld door de Centrale Raad van de ARGO, welke ter zake delegatie toekende aan de Voorzitter.

De aanstelling gebeurt op voorstel van het Secretariaat van het Islamitisch Onderwijs bij het Islamitisch en Cultureel Centrum van België, Jubelpark te Brussel.

Overeenkomstig artikel 55 § 2 van het bijzonder decreet betreffende de ARGO van 19 december 1988 betaalt de Vlaamse Gemeenschap rechtstreeks de wedde uit van de krachtens de geldende wetten en reglementen in dienst genomen personeelsleden.

**Vraag nr. 51
van 11 januari 1990
van de heer Jos BOSMANS**

Bestuursraden en Basisoverlegcomités — Reglementen van orde

In het Gemeenschapsonderwijs kennen we onder andere de Bestuursraden in de Scholengemeenschappen en de Basisoverlegcomités (COC) in de SABMO's. Voor de Bestuursraden zegt het koninklijk besluit van 30 maart 1982 dat de Minister én de bevoegdheden én het reglement van inwendige orde zal vastleggen. Voor de Overlegcomités zijn de bevoegdheden wettelijk vastgelegd en een koninklijk besluit legt het opstellen van een reglement van orde op. Momenteel zijn er nog steeds Overlegcomités waar het opmaken van het reglement van orde voor het BOC ofwel nog steeds

niet daadwerkelijk en concreet op de dagorde stond, ofwel reeds op de dagorde stond, maar nog niet werd afgehandeld omdat bepaalde organisaties via bepaalde individuen — zowel uit de vakbonds- als uit de overheidsafvaardiging — hun geprepareerd reglement elders dan tijdens de vergadering van het BOC willen doordrukken en doen aanvaarden.

Kan de geachte Minister mij daarom meedelen welke maatregelen voorzien zijn ter realisering van datgene wat het koninklijk besluit ter zake oplegt ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid mee dat artikel 32, eerste lid van het koninklijk besluit van 28 september 1984 tot uitvoering van de wet van 19 december 1974 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel het volgende bepaalt : „Het reglement van orde van elk comité regelt de gevallen waarin dit besluit niet voorziet”.

Het verslag aan de Koning dat het koninklijk besluit van 28 september 1984 voorafgaat, vermeldt dienaangaande onder meer „Bijkomende regelen, alsook alle bij het besluit niet voorziene gevallen, kunnen de comités zelf bij huishoudelijk reglement regelen”.

In mijn omzendbrief van 11 maart 1988, kenmerk 0/14.10/Omz. 1/CV/BD/SH/JS, betreffende Syndicaal statuut — Onderhandelingen en overleg. — Oprichting, samenstelling en werking van de basisoverlegcomités in de rijksonderwijsinrichtingen”, werd gewezen op de bepaling van voormeld artikel 32, eerste lid. Bij deze omzendbrief was een document gevoegd dat als reglement van orde door een nationaal Onderhandelingscomité werd aangenomen en dat als model zou kunnen dienen voor het opstellen van het reglement van inwendige orde van de Basisoverlegcomités. Het diende uiteraard aangepast te worden aan de procedure inzake het overleg.

Uit het voorgaande blijkt dat het tot de bevoegdheid behoort van de Basisoverlegcomités om een reglement van orde op te maken en de inhoud ervan vast te stellen, zonder uiteraard af te wijken van de bestaande reglementaire bepalingen.

Vraag nr. 52
van 11 januari 1990
van de heer Jos BOSMANS

Bestuursraden en Basisoverlegcomités — Werking

In het Gemeenschapsonderwijs kennen we onder andere de Bestuursraden in de scholengemeenschappen en de Basisoverlegcomités (BOC) in de SABMO's. Er dient te worden vastgesteld dat er Bestuursraden zijn, die meestal, zoniet uitsluitend in een „onder-onsje” alle materies inzake personeelsbeleid en -beheer regelen en tevens beslissingen nemen. Dergelijke houding is in tegenspraak met én een overtreding van de wettelijke bepalingen en zou dus bepaalde consequenties moeten inhouden voor diegenen die de inbreuk plegen.

Kan de geachte Minister mij daarom meedelen :

1. welke sancties worden genomen tegen de overtreders ;
2. welke controle voorzien is op de bepaling dat „de beslissingen inzake personeelsaangelegenheden dienen te worden overgemaakt aan de vakbonden” ;
3. welke zijn houding is ten overstaan van het standpunt dat het logischer lijkt in het kader van de huidige wetgeving de bestuursraden inzake personeelsbeleid en -beheer een voorbereidende bevoegdheid te geven ten aanzien van de basisoverlegcomités in plaats van de huidige beslissingsbevoegdheid, die overigens de institutionalisering der BOC's negeert ;
4. welke concrete maatregelen worden genomen om de vakbonden of hun afgevaardigden te informeren, indien mag worden gesteld dat de Bestuursraden inzake de aangehaalde materies slechts een voorbereidende bevoegdheid hebben ?

Antwoord

Hierbij deel ik het geachte lid mee dat de door hem bedoelde Bestuursraden en de door hem bedoelde Basisoverlegcomités zijn opgericht op grond van onderscheiden reglementaire bepalingen.

De Bestuursraden werden opgericht ingevolge het koninklijk besluit van 30 maart 1982 betreffende de Scholengemeenschappen voor secundair onderwijs en houdende het rationalisatie- en programmatieplan van het secundair onderwijs met volledig leerplan. De Basisoverlegcomités daarentegen worden opgericht in uitvoering van de wet van 19 december 1974 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel en het koninklijk besluit van 28 september 1984 tot uitvoering van deze wet.

De wet van 19 december 1974 en haar uitvoeringsbesluiten voorzien in een stelsel van onderhandeling en een stelsel van overleg tussen de overheid en de representatieve vakorganisaties.

In beginsel dient de overheid over elke maatregel die zij wenst te nemen inzake de door de Wetgever en de Koning aangewezen materies over personeelsbeleid en -beheer, voorafgaandelijk met de representatieve vakorganisaties te onderhandelen of te overleggen, naargelang van de aard en het belang van de maatregel en wel binnen een welbepaalde structuur en volgens welbepaalde procedures.

De onderhandelingen en het overleg zijn substantiële vormvereisten : indien zij niet worden nageleefd zijn de in deze omstandigheden genomen maatregelen voor vernietiging vatbaar.

Om redenen van rechtszekerheid dient de naleving van deze substantiële vormvereisten te blijken uit de genomen maatregelen door de datum van het protocol of van het met redenen omkleed advies erin te vermelden,

Gelet op het voorgaande kan het geachte lid op zijn eerste vraag worden medegedeeld dat een maatregel die wordt getroffen zonder naleving van de vereiste overlegprocedure voor vernietiging vatbaar is.

Op zijn derde en vierde vraag kan niet worden inge-

gaan daar het hier gaat om Raden en Comités die zijn opgericht op grond van wel onderscheiden reglementaire bepalingen. Wat ten slotte zijn tweede vraag betreft, deze kadert niet in de bepalingen met betrekking tot de Overlegcomités.

Verder kan er nog op worden gewezen dat op dit ogenblik op algemeen vlak een onderzoek wordt gewijd aan de overlegmateries.

Vraag nr. 60
van 18 januari 1990
van mevrouw N. MAES

Muzikale, plastische en geschiedkundige opvoeding — Gevolgen afbouw

In het huidige onderwijssysteem worden vooral de muzikale, plastische en geschiedkundige vakken afgebouwd. Dit is het geval in zowel het secundair onderwijs als in de gespecialiseerde kwalificatierichtingen.

Hierover zou ik de geachte Minister het volgende willen vragen.

Welke gevolgen zijn er, volgens hem, te verwachten voor de leraars muziek, tekenen en geschiedenis ?

Werden er reeds maatregelen genomen om de te verwachten problemen op te vangen ?

Antwoord

Overeenkomstig het besluit van de Vlaamse Executieve van 5 april 1989 betreffende de organisatie van het secundair onderwijs behoort het vak Geschiedenis of Maatschappelijke Vorming tot het verplichte vakkenpakket van elk leerjaar van het secundair onderwijs, de zevende leerjaren uitgezonderd. De vakken Muzikale en/of Plastische opvoeding dienen eveneens verplichtend te worden onderwezen in de eerste twee leerjaren.

Het aantal lessen dat aan elk van de hiervoor bedoelde vakken, evenals aan de overige vakken, dient te worden besteed is welbewust niet van overheidswege opgelegd. Het behoort immers tot de pedagogische vrijheid van elke inrichtende macht haar lessentabellen uit te werken en te bepalen hoeveel lessen aan een bepaald vak, al of niet behorend tot het verplichte pakket, zullen worden toegekend. Uiteraard kan deze vrijheid tot gevolg hebben dat aan een bepaald vak minder — maar ook meer — lessen worden toegekend dan het schooljaar voordien. Deze vrijheid van handelen brengt in voorkomend geval een verschuiving van de lesopdrachten van de betrokken leerkrachten met zich. Afhankelijk van hun bekwaamheidsbewijzen leidt een dergelijke herschikking in hoofdte van de personeelsleden, ofwel tot een qua volume ongewijzigde opdracht, ofwel tot een vermindering van de opdracht.

De opvang van de hierboven vermelde situaties behoort evenwel tot de toepassingsfeer van de reglementering inzake terbeschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking. Overigens kadert in voormelde reglementering ook de reffectatieregeling die kan worden beschouwd als een maatregel die de door het geachte lid verwachte problemen grotendeels kan opvangen.

Vraag nr. 62
van 19 januari 1990
van de heer A. LARIDON

Middagpauze onderwijs — Vrijwillige en onbezoldigde diensten

Ouders of sympathisanten van een school wensen vrijwillig en onbezoldigd kleuters te helpen tussen de middag.

Kan de geachte Minister een antwoord verstrekken op de volgende vragen ?

Welke houding moet de schooldirectie hier aannemen ?

Kan dit zowel worden geweigerd als toegestaan bij personeelsschaarste en op welke gronden ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid mee dat het aan de inrichtende macht van een onderwijsinstelling toekomt vrijwillige en onbezoldigde diensten van ouders of sympathisanten van een school al dan niet te aanvaarden.

De inrichtende macht moet er zich evenwel over vergewissen dat de betrokken ouders of sympathisanten in het bezit zijn van hun burgerrechten en in een zodanige gezondheidstoestand verkeren, dat zij de gezondheid van de kinderen waarmee zij in contact komen, niet in gevaar brengen. Daartoe kan een medisch attest worden voorgelegd dat niet langer dan zes maanden te voren werd afgeleverd. Bovendien dienen de betrokken personen voldoende te zijn verzekerd tegen burgerlijke aansprakelijkheid en ongevallen.

Vraag nr. 63
van 19 januari 1990
van de heer A. LARIDON

Middagpauze kinderverzorgsters — Vrijwillige en onbezoldigde diensten

Kinderverzorgsters werken, bijvoorbeeld als lid van het meesters-, vak- en dienstpersoneel, met een bezoldigde gedeeltelijke opdracht ten laste van de dotaties van de Gemeenschapsschool. Zij genieten bovendien een aanvullende werkloosheidsvergoeding. Zij verzoeken het schoolhoofd om vrijwillig en onbezoldigd kleuters 's middags te mogen helpen buiten hun normale opdracht en zonder enig sociaal voordeel. Bovendien hebben ze zelf geen kinderen op de school.

Kan de geachte Minister mij antwoord verstrekken op de volgende vragen ?

Welke houding moet de schooldirectie hier aannemen ?

Kan dit zowel worden geweigerd als toegestaan bij personeelsschaarste en op welke gronden ?

Is er verschil volgens het onderwijsnet ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid, in samenspraak met de Voorzitter van de ARGO, mee dat in een Gemeenschapsschool de Ordonnateur of het Bestuurscollege de vrijwillige en onbezoldigde hulp om kleuters 's middag te mogen helpen, kan aanvaarden van kinderverzorgsters die bijvoorbeeld als lid van het meesters-, vak- en dienstponeel aan de school verbonden zijn en daar slechts een bezoldigde gedeeltelijke opdracht uitoefenen. Wat de gevolgen daarvan zijn voor de aanvullende werkloosheidsvergoeding valt onder de bevoegdheid van de RVA. Bovendien dienen de betrokken kinderverzorgsters, ook voor hun onbezoldigde prestatie, voldoende te zijn verzekerd tegen burgerlijke aansprakelijkheid en ongevallen.

Wat de onbezoldigde en vrijwillige prestaties in de andere netten betreft, verwijs ik het geachte lid naar mijn antwoord op zijn vraag nummer 62 van 19 januari 1990 waarin de kinderverzorgsters in de categorie symphathisanten kunnen worden ondergebracht.

Vraag nr. 66
van 22 januari 1990
van de heer F. SARENS

ARGO — Tuchtmaatregelen

Recentelijk heeft de Raad van State tuchtmaatregelen vernietigd die door de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs (ARGO) waren genomen.

Hierbij ontstaat meer en meer de indruk dat er in het Gemeenschapsonderwijs een parallel rechtscircuit bestaat dat juridisch onaanvaardbare beslissingen neemt.

Hiermede verzoeken wij de geachte Minister het volgende te melden betreffende de periode sinds het ontstaan van de ARGO.

1. Welke tuchtmaatregelen werden genomen ten aanzien van personeelsleden die de beoordeling „goed” kregen van hun directie ?
2. Welke tuchtmaatregelen werden genomen ten aanzien van personeelsleden die de beoordeling „goed” kregen van hun inspectie ?
3. Welke tuchtmaatregelen werden genomen ten aanzien van personeelsleden die de beoordeling „onvoldoende” kregen van hun directie ?
4. Welke tuchtmaatregelen werden genomen ten aanzien van personeelsleden die de beoordeling „onvoldoende” kregen van hun inspectie ?
5. Hoeveel personeelsleden die een tuchtmaatregel opliepen hebben een beroep gedaan op de Raad van State ?
6. In hoeveel gevallen heeft de Raad van State de tuchtmaatregel verbroken ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid het volgende mee.

1 en 2 : Het toekennen van de beoordeling „goed”, zowel door het instellingshoofd als door de inspectie, geeft geen aanleiding tot tuchtmaatregelen. Indien het betrokken personeelslid evenwel met de toegekende beoordeling „goed” niet akkoord gaat dan kan het, volgens de statutaire voorschriften, een bezwaarschrift indienen bij de Raad van Beroep.

3 en 4 : Het toekennen van de beoordeling „onvoldoende”, zowel door het instellingshoofd als door de inspectie, geeft in principe evenmin aanleiding tot tuchtmaatregelen. Ook hier kan het betrokken personeelslid een bezwaarschrift indienen bij de Raad van Beroep, indien het niet akkoord gaat met de toegekende beoordeling.

Luidens artikel 169 van het koninklijk besluit van 22 maart 1969 geeft de definitief vastgestelde beroepsongeschiktheid aanleiding tot definitieve ambtsneerlegging. Deze beroepsongeschiktheid wordt vastgesteld, voor de personeelsleden die aan een beoordeling zijn onderworpen, door de beoordeling „onvoldoende”, behouden over twee achtereenvolgende jaren sedert de toekenning ervan. De maatregel tot definitieve ambtsneerlegging kan door één terugzetting in rang worden voorafgegaan. Deze terugzetting is geen tuchtstraf.

Voor wat betreft zijn vijfde vraag kan ik het geachte lid mededelen dat tot op heden de ARGO in kennis gesteld is van één verzoekschrift dat werd ingediend bij de Raad van State en dat de vernietiging beoogt van een tuchtmaatregel die werd genomen door de voormalige Staatssecretaris, maar die weliswaar werd geformaliseerd bij besluit van de ARGO. Verder werden er twee verzoekschriften aanhangig gemaakt bij de Raad van State tegen een ordemaatregel die door de ARGO werd getroffen.

Ten slotte kan ik bevestigen dat de Raad van State tot op heden nog geen tuchtmaatregel uitgaande van de ARGO heeft verbroken.

Vraag nr. 70
van 23 januari 1990
van de heer J. CUYVERS

Westvlaamse milieuspakketten voor het lager onderwijs — Verspreiding

Het provinciebestuur van West-Vlaanderen heeft in 1989 een brede milieucampagne gehouden met als doel het zwerfvuil in te dijken en de mentaliteit van de bevolking en de toeristen te beïnvloeden. De actie wordt opengetrokken over de hele provincie en toegepast op het kind en zijn nabije omgeving door middel van een lespakket per graad voor het lager onderwijs.

Deze lespakketten voldoen een behoefte aan modern uitgewerkt materiaal voor het lager onderwijs van alle netten inzake de milieuproblematiek. Een ruime verspreiding, over de provinciegrenzen heen, zou het onderwijs in Vlaanderen ten goede komen.

Graag verneem ik van de geachte Minister welke maatregelen hij heeft genomen om aan die knap uitgewerkte

lespakketten de gewenste ruimere verspreiding te bezorgen.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid mee dat er tot nog toe geen maatregelen werden genomen om aan de Westvlaamse milieupakketten voor het lager onderwijs een ruimere verspreiding — over de provinciegrenzen — te bezorgen.

Ik heb grote waardering voor dit initiatief dat beoogt de hele bevolking attent te maken op de nefaste invloed van zwerfvuil. De inspectie, directies en leerkrachten van alle onderwijsnetten hebben eraan meegewerkt en dit zowel wat het inhoudelijk aspect betreft als op het gebied van promotie.

Vorig en dit schooljaar ging het grensoverschrijdend „L'Yser — Yzer” door. Er ontstond een samenwerkingsverband tussen de inspectie basisonderwijs Noord-Frankrijk en de Westhoek. Ook hier is milieueducatie het onmiddellijk doel.

De Koning Boudewijnstichting-Fonds Leefmilieu in samenwerking met het Wereldnatuurfonds realiseert in de loop van dit schooljaar een groot milieueducatief project in vele basisscholen. Ik heb dit initiatief gesteund en aanbevolen.

Ik kan het geachte lid meedelen dat dergelijke initiatieven met grote aandacht worden gevolgd en dat, telkens een project positief wordt beoordeeld, de inspecties en de onderwijsbegeleiders meewerken. Wat de verspreiding van de lessenspakketten buiten de oorspronkelijke regio betreft, behoort het initiatief daartoe aan de projectleiders zelf. Ik blijf bereid om alle goede initiatieven te coördineren, waar dit zinvol is.

Vraag nr. 71
van 24 januari 1990
van de heer M. DIDDEN

Studieopdrachten — Stand van zaken

Het is opvallend dat in de Regeerverklaring en in diverse voorstellen van de uitvoerende macht sprake is van allerhande studies, die zowel betrekking hebben op de interne werking van de overheid als op dossiers die eerder extern zijn, ten opzichte van de overheid, maar beogen maatschappelijke problemen te onderzoeken.

Graag had ik van de geachte Minister vernomen hoeveel studies door zijn departement werden goedgekeurd en in uitvoering gegeven.

Mag ik vragen of het mogelijk is een lijst van dergelijke studies te bekomen, alsmede een overzicht van de timing van elk van deze opdrachten? Tevens zou het mij benieuwen te weten wie uiteindelijk de studieopdracht heeft uitgevoerd en welk het doel is van de studieopdracht?

Verder zou ik gaarne vernemen welke middelen aan elk van de onderscheiden studies worden gespendeerd en zou ik gaarne de begrotingsposten kennen waarop in deze middelen is voorzien.

Het zou mij benieuwen te weten welke de eventuele resultaten zijn, voor de overheid of voor de maatschappij, van de ondernomen studieontwerpen.

Graag had ik desbetreffend een overzicht bekomen per departement dat onder de bevoegdheid van de geachte Minister ressorteert en zou ik de studies willen kennen die in uitzicht zijn gesteld voor het jaar 1990.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid mee dat er in 1989 een studieopdracht werd toevertrouwd aan de CV Arthur Anderson & Co, in verband met het opstellen van een informatieplan ten behoeve van het Ministerie van Onderwijs.

Dit gebeurde in uitvoering van de beslissing van de Vlaamse Executieve van 29 juli 1989 en in opdracht van het Ministerie van Binnenlandse aangelegenheden en Openbaar Ambt.

Hierbij worden twee doelstellingen nagestreefd: enerzijds het vastleggen van de beleidsopties in verband met de verdere uitbouw van de informatica en buretica binnen het Ministerie van Onderwijs; anderzijds de ontwikkeling van een informatieplan dat een onderdeel zal vormen van het RITA-plan, meer specifiek gericht op de eigen behoeften van het departement.

Het vastgelegde bedrag uit de begroting 1989 op artikel 12.38.04.45 (Sector 32, Sectie 40) bedroeg 17.017.000 frank. De studie ving aan in september 1989 en zal een einde nemen in de loop van april 1990. Daardoor zijn thans nog geen definitieve resultaten beschikbaar. Wel heeft de Stuurgroep van het project reeds drie tussentijdse rapporten besproken.

J. SAUWENS GEMEENSCHAPSMINISTER VAN OPENBARE WERKENENVERKEER

Vraag nr. 257
(zitting 1988-1989)
van 27 september 1989
van de heer W. CORTOIS

Verkeersveiligheid — Maatregelen tegen geluidsoverlast en aanpassing wegdek in woongebieden Vilvoorde en Grimbergen

De Rijksweg Brusselsesteenweg, maakt de verbinding uit tussen de BUDA-brug aan de grens van het Hoofdstedelijke Gebied Brussel en de Verbrande Brug op het grondgebied Grimbergen. Voor een stuk loopt hij doorheen woongebieden van Vilvoorde en Grimbergen. Hij wordt hoe langer hoe meer gebruikt, vooral door zware vrachtwagens, die vanaf de Ring rond Brussel hun weg zoeken naar de industriezones langsheen het kanaal en de nijverheidsgebieden omheen Mechelen. Dit zwaar verkeer zorgt voor heel wat lawaai en gevaar. Op zijn minst dringt zich dus een drastische snelheidsbeperking op terwijl het wegdek zelf voor verbetering vatbaar is.

De bezorgdheid van de heer Gemeenschapsminister kennende voor de bescherming van de woongebieden dring ik aan op concrete maatregelen vooraleer zich ernstige ongelukken voordoen. Graag vernam ik van de heer Gemeenschapsminister welke maatregelen hij

zal nemen. Hij kan ongetwijfeld op de volle medewerking van het Vilvoords Stadsbestuur rekenen.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de administratieve procedure voor het opleggen van een snelheidsbeperking tot 60 kilometer per uur, op het vak vanaf de grens met de hoofdstad Brussel tot de Verbrande Brug van de Gewestweg N 260 aan de gang is. In verband met deze aangelegenheid werd advies aan de stad Vilvoorde gevraagd.

Van zodra men over dit advies beschikt kan in een eerste fase overgegaan worden tot deze snelheidsbeperking.

Er zal ook contact worden opgenomen met de NV Zeekanaal — eigenaar van de Vaardijk en de Westvaardijk — en met de betrokken gemeentebesturen om een verkeerscirculatieplan op te stellen ter ontsluiting van de industriegebieden gelegen langsheen het kanaal.

Vraag nr. 58
van 9 januari 1990
van de heer M. DIDDEN

Planning — Stand van zaken

In het kader van het beleid van de geachte Minister is het opvallend dat er geregeld sprake is van allerhande jaarplanningen en zelfs meerjarenplanningen.

In dit verband had ik gaarne vernomen welke plannen momenteel in uitvoering zijn en welke plannen in de eerstvolgende jaren in uitvoering zullen komen. Voor welke plannen werd opdracht gegeven aan externe diensten om deze plannen op te stellen? Tevens zou het mij benieuwen te weten welke de doelstellingen zijn van deze plannen, alsmede welke middelen er aan worden gependend.

Ten slotte zou ik gaarne over het tijdschema en de resultaten van elk van deze plannen concrete informatie bekomen.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Als antwoord op de door het geachte lid gestelde vraag kan ik mededelen dat ik verwijs naar het gecoördineerd antwoord dat verstrekt zal worden door de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve.

Vraag nr. 69
van 12 januari 1990
van de heer G. CARDOEN

Stuurgroep „Verkeer en Vervoer Vlaams Brabant” — Samenstelling

Via de kranten heb ik met voldoening kennis genomen van de installatie van de stuurgroep „Verkeer en Vervoer Vlaams Brabant”.

Met evenveel voldoening heb ik kunnen vaststellen dat velen deel uitmaken van deze stuurgroep.

Hoewel de geachte Minister beweert, dat liefst alle beleidsbeslissingen met betrekking op de veiligheid in overleg en samenspraak met de gemeentebesturen tot stand dienen gebracht, betreur ik samen met vele lokale beleidsverantwoordelijken dat deze geen aanduiding kregen in de stuurgroep. Het zijn toch de Burgemeesters die op hun territorium het administratieve hoofd van de politie zijn en uiteraard in de meeste omstandigheden de eerste verantwoordelijken inzake beveiliging en bescherming van de burger in het algemeen.

Waarom werden zij uit de stuurgroepen geweerd? Hoe ziet men thans en in de huidige constellatie het overleg met de lokale bestuurders tot stand komen?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende antwoord te verstrekken.

Het is inderdaad zo dat de gemeentebesturen niet werden uitgenodigd op de installatievergadering van de stuurgroep Verkeer en Vervoer Vlaams Brabant. Dit gebeurde enkel omwille van praktische redenen. Indien alle Burgemeesters uit Vlaams Brabant op elke vergadering van de stuurgroep zouden worden uitgenodigd, zou het aantal deelnemers aan de vergaderingen veel te uitgebreid worden om nog een degelijk overleg te kunnen laten plaats vinden.

Het overleg met de plaatselijke besturen zal zo worden georganiseerd dat contact zal worden opgenomen met de gemeentebesturen indien zij bij een te behandelen onderwerp betrokken partij zijn. Op die manier kan een degelijk overleg worden georganiseerd zonder op elke vergadering met te veel en niet-rechtstreeks betrokken deelnemers rond de tafel te zitten.

Vraag nr. 73
van 12 januari 1990
van de heer H. SUYKERBUYK

Kalmthout-Essen (Rijksweg 222) — Tellingen fietsverkeer

Reeds in 1984 — toen men reeds voorbereidende werkzaamheden deed in verband met de aanleg van fietspaden — heb ik, in het kader van het fietspadenplan ten noorden van Antwerpen, gepleit om de prioriteit te wijzigen ten nadele van het vak Achterbroek-Kalmthout-Essen (rijksweg 217) en ten voordele van het vak Kalmthout-Essen (rijksweg 222). Dit was gebaseerd op het veel omvangrijker fietsverkeer (vooral studenten) langsheen Rijksweg 222. Ik heb toen tellingen gesuggereerd en de toenmalige nationale Minister heeft toegezegd deze tellingen te zullen uitvoeren.

Na zes jaar stel ik vast dat in de omgeving tussen Brasschaat, Kalmthout en Essen nog niet veel anders is gebeurd dan opmetingen.

Daarom lijkt het niet te laat mijn vraag van 1984 te herhalen en te vragen of de tellingen zijn uitgevoerd en wat daarvan het resultaat is.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid hierna de gevraagde inlichtingen te verstrekken.

Op basis van een steekproeftelling wordt het aantal fietsers langsheen de Gewestweg 222 tussen 6 uur en 22 uur geraamd op 516.

Voor bedoeld wegvak bestaat een ontwerp voor het vak Wildert-Essen tussen de afstandspunten 13K680 en 14K380. Er is evenwel nog geen onteigeningsplan.

Vraag nr. 74
 van 15 januari 1990
 van de heer A. DE BEUL

Studieopdrachten van de Executieve — Universitaire onderzoeksteams en particuliere studie bureaus

Door de Vlaamse Gemeenschapsministers worden geregeld studieopdrachten gegeven aan universitaire onderzoeksteams, particuliere studie bureaus en dergelijke.

Kan de geachte Minister mij meedelen welke van dergelijke opdrachten hij heeft gegeven, aan wie hij deze opdrachten heeft toegewezen, welk het onderwerp was en de kostprijs van elk van deze opdrachten en tegen welke datum het onderzoeksresultaat werd en wordt ingewacht ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

1. Met betrekking tot de regionale luchthavens en vliegvelden :

* Doorlichtingsstudie van de Vlaamse regionale luchthavens. Toegekend aan de firma Airports UK Ltd.
 Kostprijs : 2.740.000 frank (inclusief BTW).
 Einde studie : 22 januari 1990.

* Ruimte- en milieustudie met betrekking tot de Vlaamse regionale luchthavens. Toegekend aan het samenwerkingsverband tussen de firma's TC Team Consult NV en Mens en Ruimte VZW.
 Kostprijs : 2.100.000 frank (inclusief BTW).
 Einde studie : 27 februari 1990.

2. Met betrekking tot het Verkeers- en Vervoersplan Vlaanderen :

DHV :

Studieopdracht 1ste fase van het Verkeers- en Vervoersplan Vlaanderen. Indicatief meerjarenprogramma voor het Vlaamse Gewest. Onderhandse overeenkomst — Uitvoeringstermijn 6 maanden (vanaf 25.10.1989).
 Kostprijs : 6.961.500 frank (inclusief BTW).

3. Met betrekking tot het stads- en streekvervoer :

RJS & Partners Consultants :

Kustramlijn. Tram- en busstation Oostende — Brandariskaai. Onderhandse overeenkomst reizigersbegeleiding. Uitvoering in gemeen overleg.
 Kostprijs : 485.550 frank (inclusief BTW).

Hay Management Consultants :

Nieuw Vlaams openbaar vervoerbedrijf. Herstructurering van het openbaar stads- en streekvervoer in Vlaanderen. Onderhandse overeenkomst. Uitvoeringstermijn 24 weken.
 Kostprijs : 6.996.000 frank (inclusief BTW).

VZW Langzaam Verkeer :

Voor- en natransport planning van stationsomgevingen.
 Overeenkomst : 12 maanden.
 Kostprijs : 3.451.000 frank (inclusief BTW).

Vraag nr. 75
 van 16 januari 1990
 van de heer A. SCHELLENS

A 2 te Bekkevoort — Geluidsoverlast

In verband met de problemen rond de geluidshinder afkomstig van de autosnelweg A 2 blijven de buurtbewoners van Bekkevoort protesteren tegen de ongemakken van geluidsoverlast. De bewoners beweren trouwens meer en meer hinder te ondervinden van de lawaaiëriëge autosnelweg A 2. Ter hoogte van de gemeente Bekkevoort is het wegdek bijzonder ruw. Al jaren wordt gesproken van het aanbrengen van een geluidsdempende laag op het wegdek, maar tot op heden zonder enig passend gevolg.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Wanneer zijn de laatste metingen inzake geluid doorgedaan op het grondgebied van Bekkevoort ?
2. Wat zijn de resultaten van deze metingen ?
3. Welke zijn de maatregelen die door het Departement van Openbare Werken en Verkeer worden genomen ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de laatste geluidsmetingen uitgevoerd op de Veugelberg, Hertstraat en Steenstraat te Bekkevoort gebeurden op 16 oktober 1989. Volgende resultaten werden hierbij op de volgende 11 meetpunten genoteerd :

1. ten noorden van de A 2 autosnelweg

	Leq in dB(A)
Links van de woning Veugelberg 2 op de de grond	82
Voor de woning Veugelberg 7 op het toegangswegje tot de woning	66
Rechts van de woning Veugelberg 16 op de betonverharding ter hoogte van de achtergevel	60

- Rechts van de woning Veugelberg 8 op het grind 67
- Rechts van de woning Veugelberg 19 op de oprit, ter hoogte van de voorgevel 60
- Achteraan de woning Veugelberg 19 ter hoogte van een slaapkamervenster 57
- Links van de woning Herstraat 7 A op het grind 69
- Voor de woning Hertstraat 7 op de tegels ter hoogte van de voordeur 64
- Voor de woning Steenberg 69 op het gras ter hoogte van de voordeur 71
- Voor de woning Steenberg 98 op het grind 72
2. Ten zuiden van de A 2 autosnelweg rechts van de woning Steenberg 94 op de betonverharding, ter hoogte van een slaapkamervenster 77
- Hierbij bedroeg de microfoonhoogte telkens 5 meter.
- Daar slechts een gering aantal woningen kort bij de autosnelweg zijn ingepland, zou de gebeurlijke plaatsing van geluidwerende schermen een ongunstig kosten-baten verhouding vertonen.
- Als maatregel zou het overlagen van de dwarsgeribde betonverharding met een open asfaltverharding kunnen worden overwogen.

Vraag nr. 76
van 16 januari 1990
van de heer L. PEETERS

Verkeersproblematiek van Oost-Brabant — N 21 en nieuwe autoweg

De diensten van Openbare Werken geven blijk van enige interesse voor de plannen van Professor Mortelmans (KUL) met betrekking tot een nieuwe autosnelweg in Oost-Brabant.

Deze nieuwe plannen zouden een nieuwe aanslag betekenen op het nog landelijke Noord-Oost-Brabant en de reeds oververzadigde rand rond Brussel. Een verbetering van het binnenlandse spoornet via het TGV-project zou, gekoppeld aan een aantal maatregelen ter verbetering van het openbaar vervoer een afdoend antwoord geven op het verkeersprobleem op de as Brussel-Leuven; probleem dat er in hoofdzaak één is van dagelijks pendelverkeer tussen beide steden en hun verstedelijkte omgeving. Voor het vrachtverkeer loopt op dit ogenblik het project „Zaventem 2000”. Ook hierbij moet men duidelijke keuzes maken. Een volgebouwde regio, die nog amper leefbaar is, kan niet én een mastodont-luchthavenproject én een extra spoortracé én ook nog een bijkomend autowegennet Brussel-Leuven verwerken. In dat verband zou ik willen aandringen op een totale afwijzing van een dergelijke optie.

Daar het hele plan in feite het gevolg is van een door het Kampenhoutse gemeentebestuur gevraagde studie ter verbetering van de lokale verkeerssituatie op de Haachtsesteenweg (N21) lijkt het mij veel zinvoller hieraan de nodige aandacht te besteden.

In dat kader zou ik de geachte Minister willen vragen :

1. of hij de bevoegde diensten opdracht zal geven de plannen voor een nieuwe autoweg in Oost-Brabant bijkomend te onderzoeken ;
2. of er binnen afzienbare tijd een verbetering mogelijk is van de verkeerssituatie op de N 21 tussen Steenokkerzeel en de kruising met de N 26 (Mechelen-Leuven) ;
3. of hij zou overwegen om de problematiek rond de N 21 (Brussel-Haacht) prioritair te behandelen in samenspraak met de lokale besturen ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het onderzoek naar gebeurlijk nieuwe weginfrastructuur plaats grijpt in het kader van het Verkeers- en Vervoersplan Vlaanderen dat thans ter studie is.

Het investeringsprogramma 1990 voorziet de herinrichting van de N 21 op het grondgebied van Kampenhout tussen de grens met Steenokkerzeel en het kruispunt met de Zijpe- en Dorpelstraat. Hierbij zijn vrijliggende fietspaden, rioleringswerken ten laste van de gemeente Kampenhout, verkeerslichten op het kruispunt met de Warandestraat-van Bellingenlaan, stroken voor linksafslaand verkeer op zekere kruispunten voorzien, waarbij de N 2 globaal op 2 rijstroken wordt behouden.

De herinrichting van het volgend vak tot aan de N 26 Mechelen-Leuven wordt voor de volgende jaren voorzien.

Vraag nr. 78
van 16 januari 1990
van de heer A. SCHELLENS

Verkeersveiligheid te Aarschot — Verlichting aan de N 223 en de R 2.5

Op mijn vraag nummer 29 van 24 januari 1989 antwoordde de geachte Minister dat wat betreft de eventuele plaatsing van verlichting op de rijkswegen N 223 en R 25 te Aarschot de Bijzondere Commissie voor Verkeersveiligheid een nieuw advies zou geven op basis van een verkeerstelling. Deze verkeerstelling werd uitgevoerd, maar tot op heden werd geen verder nieuws ontvangen omtrent het uitgebracht rapport.

Mag ik de geachte Minister vragen :

1. welke de resultaten zijn van de tellingen op het vlak van de verkeersdichtheid ;
2. welk advies gegeven werd door de Bijzondere Commissie voor Verkeersveiligheid ;
3. of de uitvoering van de verlichting van deze rijkswegen N 223 en R 23 werd opgenomen in het programma 1990 van het departement van de geachte Minister ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid antwoord te verstrekken op de gestelde vragen.

1. Zoals reeds medegedeeld in het antwoord op uw vraag nummer 29 van 24 januari 1988 werd tijdens de periode van 16 februari tot 14 maart 1988 een weekdaggemiddelde van 10.707 voertuigen per dag (6 - 22 uur) vastgesteld op de R 25 Terheidelaan te Aarschot. Sindsdien werd een telling uitgevoerd op 29 juni 1989 waarbij 10.367 voertuigen werden getoet.
2. De Bijzondere Commissie voor de Verkeersveiligheid heeft voorgesteld de openbare verlichting van de R 25 op te nemen op het algemeen programma van wegverlichting, waarbij voorrang zou dienen gegeven te worden aan het noordelijk vak van de R 25.
3. De mogelijkheid wordt onderzocht om deze verlichting op te nemen op het programma 1990 van openbare verlichting.

Vraag nr. 79
van 16 januari 1990
van de heer A. SCHELLENS

Verkeersveiligheid te Aarschot — Verkeerslichten aan de N 10 en N 19

Op mijn vraag nummer 28 van 24 januari 1989 antwoordde de geachte Minister dat de plaatsing van een driekleurige lichtsignalisatie aan het kruispunt van de Oude Mechelsebaan met de Herseltsesteenweg (N 19) door de Bijzondere Commissie voor Verkeersveiligheid gunstig werd geadviseerd. Het betrokken uitvoeringsplan zou zijn opgesteld, maar tot op heden werd niet begonnen met de uitvoering van de werken. Wat betreft het kruispunt met de Lierssesteenweg (N 10) zou worden rekening gehouden met de eventuele plaatsing van verkeerslichten aan het kruispunt van de N 10 met de Ter Heidelaan.

Mag ik de geachte Minister vragen :

1. wanneer de werken zullen aanvangen voor de plaatsing van de driekleurige lichtsignalisatie aan het kruispunt van de Oude Mechelsebaan met de Herseltsesteenweg (N 19) en welke de uitvoeringstermijn is ;
2. wat de Bijzondere Commissie voor Verkeersveiligheid heeft beslist voor de kruispunten van de Lierssesteenweg (N 10) met de Oude Mechelsebaan en de Ter Heidelaan ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid antwoord te verstrekken op de gestelde vragen.

1. De vastlegging der kredieten voor de plaatsing van verkeerslichten op het kruispunt van de N 19 Herseltsesteenweg met de Oude Mechelsebaan te Aarschot mag eerstdaags worden verwacht. Hierna dient rekening te worden gehouden met een uitvoeringstermijn van 2 à 3 maanden.
2. De Bijzondere Commissie voor de Verkeersveiligheid heeft de plaatsing van verkeerslichten op het kruispunt van de R 25 Ter Heidebaan met de N 10 Lierssesteenweg te Aarschot gunstig geadviseerd.

De plaatsing van deze verkeerslichten dient gepaard te gaan met aanpassingswerken aan het kruispunt en deze werken zijn voorzien op het investeringsprogramma 1990.

Zoals reeds medegedeeld in het antwoord op uw vraag nummer 28 is de Bijzondere Commissie voor de Verkeersveiligheid van oordeel dat eerst de evaluatie zou dienen te worden afgewacht, na de plaatsing van de geplande verkeerslichten aan het kruispunt R 25 — N 10 alvorens een beslissing te treffen nopens de plaatsing van verkeerslichten op het circa 250 meter verder gelegen kruispunt van de N 10 Lierssesteenweg met de Oude Mechelsebaan.

Vraag nr. 80
van 17 januari 1990
van de heer J. VAN LOOY

Openbaar vervoer in het arrondissement Turnhout — Afschaffing trein- en buslijnen

In meerdere krant artikelen lees ik dat in 1990 verschillende trein- en buslijnen in het arrondissement Turnhout worden afgeschaft.

Mag ik van de geachte Minister vernemen :

1. welke lijnen reeds werden afgeschaft in het arrondissement Turnhout ;
2. welke lijnen er nu worden afgeschaft en welke in de toekomst ;
3. wat de reden was en is voor deze afschaffing ?

Antwoord

1. Sinds 1980 gebeurden volgende belangrijke wijzigingen aan het dienstenaanbod :

* 1980 : start van de sneldiensten via E 3 op lijn 41.

* 1984 : belangrijke dienstenaanbodverhoging op lijn 41 en lijn 29a (Turnhout-Herentals-Aarschot) in het kader van het IC-IR plan. Kandansering van lijn 43 (Turnhout-Hoogstraten/Rijkevorsel).

* 1987 : afschaffing van ongeveer 450.000 kilometer per jaar (van 1,4 miljoen naar 0,95 miljoen) op lijn 29a en de diensten van Turnhout Stad.

* 1988 : verdere besparingen op de diensten van Turnhout Stad.

* 1989 : start lijn 74 Antwerpen-Turnhout-Eindhoven.

2. Er worden geen lijnen afgeschaft, maar er geschieden zondagsbesparingen op de volgende lijnen in functie van de vraag :

29 a1 Turnhout-Herentals-Lichtaart
Het deel Herentals-Lichtaart wordt afgeschaft.

29a2 Turnhout-Herentals-Aarschot
Het deel Herentals-Aarschot wordt afgeschaft.
45 reizigers betrokken.

- 43 Turnhout-Hoogstraten-Meerle
Het deel Hoogstraten-Meerle wordt
afgeschaft.
10 reizigers betrokken.
- 2 Stadslijn Turnhout
Alles afgeschaft.
17 reizigers betrokken.
- 54 Herentals-Westerlo
Alles afgeschaft.
31 reizigers betrokken.
- 49 Turnhout-Geel-Aarschot
Het deel Geel-Aarschot wordt afgeschaft
Dit wordt opgevangen door de lijn
Leuven-Hamont.
54 reizigers met alternatief.
- 46 Turnhout-Baarle-Hertog
Alles afgeschaft.
30 reizigers betrokken.

Lijn	Verminder- ing kilo- meter per jaar	kostprijs van deze zondag- diensten op jaarbasis (x 1.000)	ontvangst (x 1.000)
29 al + a 2	23.851	1.700	60
43	22.631	1.400	20
2	5.368	400	20
54	10.126	800	50
49	35.929	2.700	0
46	8.845	700	50

3. Zeer laag gebruik van deze lijnen door de reizigers
waardoor de inkomsten niet meer in verhouding
staan tot de kosten.

Vraag nr. 86
van 18 januari 1990
van de heer H. VAN DIENDEREN

Integratie lijnen NMVB, MIVG en MIVA — Werkgroepen

Bij de bespreking van de begroting 1990 heeft de
geachte Minister gezegd dat werkgroepen de integratie
van lijnen van de NMVB met die van MIVG en van
MIVA uitwerken.

Kan de Minister mij antwoord verstrekken op de vol-
gende vragen ?

1. Hoe zijn de werkgroepen samengesteld ? Zijn bus-
en tramgebruikers (Komino) en milieugroepen ver-
tegenwoordigd ?
2. Welke inspraak hebben gemeente- en provinciebe-
sturen ?
3. Volgens welke principes gebeurt die integratie ?
4. Is er al een kalender voor de integratie ? Zo ja, van
welke lijnen ?

Antwoord

1. In het kader van de oprichting van één Vlaamse
vervoermaatschappij, hebben twee werkgroepen de

opdracht gekregen de gemeenschappelijk bediende
sectoren tussen MIVA en NMVB in Antwerpen en
tussen MIVG en NMVB te Gent te herstructureren.

Deze werkgroepen zijn samengesteld uit vertegen-
woordigers van de vervoermaatschappijen en van
mijn Kabinet.

2. Indien de integratie gebeurt voordat de drie maat-
schappijen door één nieuwe worden vervangen, dan
worden alle wijzigingen besproken en beslist in de
respectieve Raden van Bestuur, waarin vertegen-
woordigers van de betrokken provincie en gemeente
zetelen, die aldus mee inspraak hebben.
3. Het principe volgens hetwelke deze eerste fase van
integratie gebeurt, is dat de drie betrokken vervoer-
maatschappijen in de toekomst slechts een vervoer-
maatschappij zullen vormen en de beschikbare mid-
delen van de huidige maatschappijen zo efficiënt
mogelijk dienen te worden ingezet, hetgeen dient
te leiden tot lagere uitgaven voor een dienstverle-
ning, die minstens gelijkwaardig is.
4. Een kalender voor deze integratie kan in de huidige
stand van onderzoeken nog niet worden opgemaakt.
Voor Antwerpen wordt evenwel verwacht dat in
september, wanneer de tramverbinding naar de
Antwerpse Linkeroever zal in dienst worden geno-
men, er een eerste coördinatieresultaat zal zijn tus-
sen de MIVA-lijnen 2, 15, 36 en 38 en de NMVB-lij-
nen 291, 292, 293 en 690 (lijnfilmen 81 tot en met
86 en 99).

Vraag nr. 90
van 22 januari 1990
van de heer H. DE CROO

RW 60 (Gent-Oudenaarde-Ronse) — Verkeersveiligheid

Rijksweg nummer 60 (Gent-Oudenaarde-Ronse) is een
druk bereden en gevaarlijke weg.

Smalle middenbermen, vele doorsteken en gevaarlijke
verkeerspunten maken deze weg stilaan zo berucht als
de „dodenweg Ninove-Dilbeek”.

Bijzonder gevaarlijk zijn onder meer de kruispunten
van de N 60 met de Minderbroederstraat (N 453) en
met het industrieterrein „De Bruwaan” ter hoogte van
het bedrijf NV Samsonite.

De te smalle doorsteken in de middenberm moeten
dringend worden aangepast. Het is ook hoogstnoodza-
kelijk uitwijkstroken aan te leggen opdat het afslaande
verkeer verwerkbaar wordt.

Kan de geachte Minister mij melden welke dringende
maatregelen hij overweegt om de bovenvermelde pro-
blemen te verhelpen ?

Zal hij uit- of inrijstroken laten aanleggen ? Momen-
teel zijn deze er enkel ter hoogte van het warenhuis
„Makro”.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat zo de
N 60 Gent-Oudenaarde qua verkeersvolume vergelijk-

baar is met de N 8 Brussel-Ninove, dit niet het geval is voor de inrichting. De N 60 heeft een dwarsprofiel van 2 x 2 rijstroken met middenberm, terwijl de N 8 4 rijstroken omvat zonder middenberm.

Met het oog op het verhogen van de verkeersveiligheid langsheen de N 60 dient mijns inziens eerder het aantal middenbermdoorsteken te worden beperkt. Aan de respectieve gemeentebesturen werd reeds advies gevraagd inzake het verder behoud van de middenbermdoorsteken gelegen op het grondgebied van hun gemeente.

Aan de hand van de bekomen gegevens zullen per geval de materiële aanpassingen, hetzij aanleg van afzonderlijke stroken voor het linksafslaand verkeer, hetzij het sluiten van de doorsteken gebeuren.

Bij nazicht van de laatste ongevallenstatistieken van de Rijkswacht (derde kwartaal 1989) blijkt dat de kruispunten van de N 60 met de N 453 Minderbroederstraat en met de industriezone „De Bruwaan” niet voorkomen op de lijst der zwarte punten.

II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 74, 5)

L. WALTNIEL GEMEENSCHAPSMINISTER VAN RUIMTELIJKE ORDENING EN HUISVESTING

Vraag nr. 83
van 26 januari 1990
van de heer M. DESUTTER

Bouwvergunningen — Uitreiking vóór definitieve goedkeuring ontwerp

Vastgesteld wordt dat na goedkeuring in de gemeenteraad van een voorontwerp van BPA, reeds bouwvergunningen worden uitgereikt op basis van de voorschriften van het voorontwerp.

Het onderzoek *commodo* en *incommodo* is desgevallend niet uitgevoerd en het gemeentebestuur gaat niet over tot de fase van de goedkeuring van een bijzonder plan van aanleg.

Dit betekent uiteraard dat bouwvergunningen worden uitgereikt die afwijken van het bij koninklijk besluit goedgekeurd BPA en vóór de definitieve goedkeuring door de gemeenteraad.

Deze werkwijze heeft reeds verscheidene juridische betwistingen tot gevolg gehad.

Vindt de geachte Minister het uitreiken van bouwvergunningen vóór de goedkeuring van het definitief ontwerp aanvaardbaar ?

Vraag nr. 86
van 29 januari 1990
van de heer L. VANHORENBEEK

SST-dossier — Procedure

Om de SST door Vlaanderen te laten flitsen is een

bouwvergunning nodig. Een aanpassing van de gewestplannen is vereist van zodra een nieuw tracé buiten de gewone spoorbedding valt.

De volgende procedure zou voorgeschreven zijn.

1. Een MER over de SST, conform de Vlaamse MER-reglementering van 23 maart 1989.
2. Het bouwvergunningsaanvraagdossier voor het SST-project dient een door het Bestuur van Leefmilieu voor conform verklaard MER te bevatten.
3. Zodra het milieueffectrapport wordt ontvangen door de Gemeenschapsminister van Leefmilieu wordt er een kopie ter kennisgeving overgemaakt aan de leden van de Vlaamse Executieve, de Voorzitter van de Vlaamse Raad en de leden van de Commissie Leefmilieu en de Commissie Ruimtelijke Ordening van de Vlaamse Raad.
4. Bespreking van het milieueffectrapport en evaluatie van het dossier door de werkgroep ad hoc, samengesteld uit vertegenwoordigers van alle leden van de Vlaamse Executieve.
5. Administratieve behandeling, met inbegrip van de organisatie van het voorgeschreven openbaar onderzoek.
6. Zodra de administratieve behandeling is afgehandeld, zal de Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, na bespreking in de werkgroep ad hoc, de beslissing voorleggen aan de Vlaamse Executieve.

Graag zou ik van de geachte Minister het volgende vernemen.

1. Is de bovenvermelde te volgen procedure of worden er nog andere stappen ondernomen ?
2. Worden het milieueffectrapport en de bespreking ervan openbaar gemaakt op het ogenblik dat de MER-besluiten getrokken zijn ?
3. Wat is de bevoegdheid van de werkgroep ad hoc, heeft hij een dwingende inspraak ?
4. Hoe wordt het openbaar onderzoek gehouden ?
5. Zijn er data vooropgesteld voor de onderscheiden stappen en zo ja, welke ?

Vraag nr. 90
van 2 februari 1990
van de heer J. TIMMERMANS

Militaire domeinen — Vigerende stedenbouwkundige voorschriften

Op de gewestplannen zijn militaire terreinen wit gelaten. Er bestaan dus geen stedenbouwkundige voorschriften voor deze in planologisch-juridisch opzicht niet bestaande gronden. In de officiële toelichting bij het koninklijk besluit inzake de toepassing en de inrichting van de gewestplannen is dan ook niets terug te vinden over militaire terreinen.

Omzendbrief nummer 24-9 van 16 oktober 1967 onderscheidt de volgende werken :

- geheime constructies : louter de ligging zal worden medegedeeld aan Stedebouw ;
- andere werken : de Administratie van Ruimtelijke Ordening zal op de hoogte worden gesteld, gevelplans en een technische nota zullen worden voorgelegd.

Dus nergens wordt er gesproken van een bouwvergunning.

Graag formuleerde ik hieromtrent de volgende opmerkingen en vragen.

- Zelfs indien er geen zoneringsvoorschriften bestaan dan is, volgens de gevestigde rechtspraak van de Raad van State, de gemachtigde ambtenaar nog steeds verplicht om zich uit te spreken over de goede ruimtelijke ordening. In welke mate is deze omzendbrief niet in tegenspraak met deze verplichting ?
- Is deze omzendbrief nog van toepassing voor het Vlaamse Gewest ?
- In deze omzendbrief is er nergens sprake van het verlenen van een vergunning. Is dit niet in tegenspraak met het artikel 44 van de organieke wet ?
- In functie van de besluiten inzake de MER is het koninklijk besluit inzake de samenstelling van het bouwdoossier gewijzigd. In deze besluiten is er geen uitzondering gemaakt voor MER-plichtige handelingen of werken die door het leger zouden worden uitgevoerd. Kan een negatief MER leiden tot het weigeren van een vergunning, die in de praktijk schijnbaar niet is vereist ?
- Hoe is de regeling inzake exploitatievergunningen die door het leger worden aangevraagd ? Is het leger ook om redenen van geheimhouding vrijgesteld van verplichtingen in het kader van het ARAB ?
- Een mogelijke — tamelijk geforceerde — denkpiste is dat het uitzonderingsartikel 20 inzake de toepassing en inrichting van de gewestplannen voorziet dat zelfs werken van algemeen belang landschappelijk en architectonisch in het betrokken gebied moeten inpasbaar zijn. Tevens vermeldt de toelichting dat het moet handelen om werken die omwille van hun plaatsgebonden karakter of andere dwingende redenen een welbepaalde vestigingsplaats vereisen.

Wat is de visie van de geachte Gemeenschapsminister op dit alles ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting.

T. KELCHTERMANS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU,
NATUURBEHOUD EN LANDINRICHTING

Vraag nr. 168
van 23 januari 1990
van de heer G. JANZEGERS

Hinderlijke bedrijven — Bufferzone en herlokalisatie

Bedrijven die willen uitbreiden moeten een aanvraag tot bouwvergunning indienen. Afhankelijk van de aard van hun bedrijfsactiviteiten moeten ze ook nog een exploitatievergunning aanvragen bij de provinciale overheid.

Nu blijken er vooral moeilijkheden te zijn met bedrijven waarvan men pas de laatste jaren is gaan beseffen dat zij hinderlijk zijn voor het leefmilieu, omdat hun milieuhinder (bijvoorbeeld zware metalen) niet onmiddellijk waarneembaar is. Dit in tegenstelling tot bedrijven waarvan de hinder goed waarneembaar is (lawaai en stankhinder, watervervuiling, . . .). Een uitbreiding van het betrokken bedrijf betekent meestal ook een toename van de milieuhinder. Gecontesteerde bedrijven liggen veelal vaak naast of tussen woongebieden.

Planologisch is het meestal zo dat wanneer deze bedrijven uitbreiden, dit gebeurt ten koste van bijvoorbeeld een woon-, landbouw- of parkzone.

In deze discussie is er vaak sprake van een „bufferzone”. De vorm van die „bufferzone” — al dan niet verplicht — zou naar verluidt afhankelijk zijn van de provinciale voorschriften.

Ten slotte is er het probleem van de „herlokalisatie” van bedrijven, waarvan de bestaande vestigingsplaats niet in overeenstemming is met de planologische voorschriften. Hierbij valt het op dat bepaalde bedrijven er wel in slaagden (geluk ? relaties ?) hun activiteit (al dan niet milieuhinderlijk) planologisch vast te leggen en andere bedrijven niet. Deze laatste categorie kreeg een verhuistermijn opgelegd van 10 jaar. Een termijn die vaak niet wordt gerespecteerd, ofschoon de Raad van State ter zake heel duidelijk is.

Na deze beschouwingen, had ik graag een antwoord van de geachte Gemeenschapsminister op de volgende vragen.

1. Zou het niet wenselijk zijn de bouw- en exploitatievergunning als één geheel te behandelen ?
2. Mag een bedrijf uitbreiden indien dit gebeurt ten koste van een gebied dat planologisch een andere bestemming kreeg ?

3. Wat is de betekenis van een „bufferzone” ? Hoe breed moet zij zijn ? Is zij overal verplicht ? Valt zij onder de bevoegdheid van de provincie ? Zo ja, wat zijn dan de voorschriften per provincie ? Is een bufferzone planologisch verbonden aan een industriezone of mag zij ook andere gebieden omvatten ?
4. Kan „herlokalisatie” niet aangewezen zijn voor bedrijven die planologisch niet meer kunnen uitbreiden en die milieuhinderlijk zijn (bijvoorbeeld gelegen te midden van een woonzone) ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer L. Waltniel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting.

Vraag nr. 177
van 29 januari 1990
van de heer L. VANHORENBEEK

Huisvuil — Recuperatie

Om de recuperatie van huisvuil te verhogen wordt gescheiden inzamelen aangemoedigd. Men wil de recuperatievoeten tot 30 ten honderd optrekken in 1995 ; tegen 2000 wil men een recuperatievoet van 60 ten honderd of meer bereiken.

Graag zou ik van de geachte Minister vernemen hoe dit concreet zal gebeuren.

1. Welke acties worden er opgestart en welke specifieke maatregelen worden er genomen om deze recuperatievoeten te bereiken ?
2. Op basis van welke studies werden deze streefpercentages berekend ?

Vraag nr. 178
van 29 januari 1990
van de heer L. VANHORENBEEK

SST-dossier — MER-procedure

Overeenkomstig de EG-richtlijn van 27 juni 1985 zullen alle nieuwe projecten die een aanzienlijk milieueffect kunnen hebben, aan een milieueffectbeoordeling moeten worden onderworpen, vooraleer zij kunnen worden vergund.

Bij besluit van de Vlaamse Executieve van 23 maart 1989 is er een milieueffectrapport vereist voor de volledigheid van de aanvraag om bouwvergunning voor onder meer de aanleg en ingrijpende wijziging van lange spoorwegtrajecten, dus ook voor de SST-lijn. Het betekent eveneens dat dit rapport moet worden gebruikt bij de besluitvorming door de overheid inzake het al dan niet toelaten of vergunnen van het MER-plichtig SST-project. Tot nog toe werd er geen enkel MER-besluit in verband met de SST bekendgemaakt. De initiatiefnemer, de NMBS, moet de samenstelling van het College van Deskundigen voorleggen aan het Bestuur voor Leefmilieu, dat binnen de 30 dagen zijn instemming moet meedelen. Daarna wordt het milieueffectrapport voorgelegd aan het Bestuur voor een conformiteitsonderzoek.

Zodra het milieueffectrapport door de Gemeenschaps-

minister van Leefmilieu wordt ontvangen moet een copie ervan overgemaakt worden aan onder andere de leden van de Commissie van Leefmilieu van de Vlaamse Raad.

Graag zou ik van de geachte Minister vernemen :

1. hoe de MER-procedure precies zal verlopen ;
2. wat het conformiteitsonderzoek inhoudt ;
3. of het milieueffectrapport openbaar wordt gemaakt zodra de Minister de besluiten heeft ontvangen en indien niet, waarom niet ;
4. of de bevolking inspraak heeft in dit belangrijke rapport ;
5. of er een datum is vooropgesteld voor de eindbesluiten van het milieueffectrapport ;
6. wat er moet gebeuren indien het milieueffectrapport negatief uitvalt voor de bouwvergunning ;
7. wat de bevoegdheid is van de Commissie van Leefmilieu, heeft zij een adviserende of beslissende bevoegdheid ?

Vraag nr. 181
van 30 januari 1990
van mevrouw T. MERCKX-VAN GOEY

Verontreinigde tuinen te Overpelt en Tienen — Sanering

Inwoners uit Bost-Tienen melden mij dat de overheid begonnen zou zijn met het afgraven van zwaar verontreinigde tuintjes in de gemeente Overpelt. Zo dit juist is, verdient dit navolging.

Kan de geachte Minister mij dit bevestigen en mij tevens melden welke dienst of welke overheid tot deze actie liet overgaan ? Worden van de eigenaars van de tuintjes bijdragen gevraagd voor deze werken ? Wie betaalt de werken te Overpelt ? Wordt in een tussenkomst voorzien met overheids gelden ? Welke officiële diensten volgen de werkzaamheden ? In welke andere gemeenten worden in de toekomst soortgelijke acties voorzien ?

Het is de geachte Minister bekend dat ook in de Tiense deelgemeente Bost een aantal tuinen thans niet meer in aanmerking komen voor onder meer groentewinning omdat de bodem ernstig werd vervuild door onder meer zware metalen.

Zijn bij de Minister of zijn diensten initiatieven bekend of worden zij genomen om ook deze Tiense bewoners terug het volle genot van hun tuinen te verlenen ?

Tot wie kunnen de mensen zich wenden om een concrete oplossing te bewerkstelligen van hun probleem ?

Het pure feit dat de bedoelde tuinen zeer ernstig vervuild zijn, betekent niet alleen geen eigen groentewinning, maar betekent ook een ernstige ontwaarding van de eigendom bij eventuele verkoop.

Een aangepast initiatief van de overheid om eindelijk resultaat te bekomen zoals in Overpelt is ook in Bost-Tienen dringend gewenst.

Vraag nr. 185
van 1 februari 1990
van G. CARDOEN

Waterbeleid — Sanering Markrivier

Bij herhaling werd mij in het verleden door de verschillende verantwoordelijke Ministers bevestigd dat de Markrivier binnen haar status van viswater, inzake sanering prioritair diende te worden aangepakt.

In een recente toespraak te Galmaarden verklaarde de Eerste Minister dat het dossier met betrekking tot de sanering van de Markrivier opnieuw ter tafel ligt.

We zijn bijzonder bezorgd omtrent deze aangelegenheid en zouden de geachte Minister dank weten het volgende te mogen vernemen.

1. Hoever staat het met het dossier-Markrivier ?
2. Welke werken zijn voorzien, wat is hun uitvoeringsdatum en hoeveel kosten ze ?
3. Is een afdoende oplossing gevonden voor de bevuilding van de Markrivier door L'Odru, een Waalse waterloop ?

P. DEWAELE
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 38
van 26 januari 1990
van de heer M. DESUTTER

Toeristische promotie in het buitenland — Werking

Onder de auspiciën van de Internationale Associatie voor Professionele Congresorganisatoren (IACPO) verrichte Conference Exhibitions and Incentive Travels (CEI) voor het zesde opeenvolgende jaar een onderzoek naar de reisgewoonten van groepen over de gehele wereld.

Vijftig landen werden ter zake aangeschreven.

België en Nederland behoorden tot de geselecteerden, naast Cyprus, Denemarken, Ierland, Malta, Monaco, Schotland en andere landen die qua oppervlakte of inwonersaantal ons land niet overtreffen.

België blonk echter uit door het niet-insturen van de vragenlijst.

Ik neem zeer goed aan dat in ons geregionaliseerd land het moeilijk is om algemene statistieken ter beschikking te stellen, die niet alleen voor de Vlaamse regio maar voor geheel het land gelden.

Graag vernam ik van de geachte Minister welke maatregelen er worden genomen om dergelijke feiten in de toekomst te vermijden.

Dient geen overkoepelend orgaan te worden gecreëerd om ons land te promoten in het buitenland ? Is het niet aangewezen de, op papier beloofde, samenwerking in Beneluxverband te activeren ? Welke maatregelen neemt de geachte Minister ter zake ?

Ter aanvulling wil ik hem wel het resultaat mededelen van bovenvermeld onderzoek. Hieruit blijkt dat de landen die bij groepsreizen het meest succes kenden in volgorde zijn : Hong Kong, Ierland, Groot-Brittannië, Thailand, Singapore, Brazilië, Cyprus, Egypte, Malaysia en Tunesië.

Dat Ierland op de tweede plaats staat van de wereldranglijst, bewijst dat men niet steeds zonnig moet hebben om toeristisch aantrekkelijk te zijn.

Dat het kleine eiland Cyprus op de zevende plaats terecht komt bewijst dat een goede promotie vruchten afwerpt.

Hopelijk komt ook België en meer bepaald Vlaanderen eens in de top 10 terecht.

Eerste voorwaarde is weliswaar dat statistieken worden bijgehouden en vragenlijsten beantwoord. Hiervoor moet men eerst de financiële middelen ter beschikking stellen om het nodige personeel aan te stellen, dat daadwerkelijke promotie kan voeren.

Vandaar ook mijn vraag wanneer het kader van het VCGT zal worden aangevuld ?

Vraag nr. 39
van 29 januari 1990
van mevrouw F. BREPOELS

Landcommanderij Alden Biesen — Regionaal karakter

Allereerst houd ik eraan de geachte Minister te danken voor zijn antwoord op mijn vraag nummer 16 van 28 november 1989 met betrekking tot de organisatie van evenementen op de landcommanderij Alden-Biesen te Rij khoven-Bilzen.

In verband met diezelfde aangelegenheid heb ik vernomen dat de originele bestemmingsnota, die bij de opstelling van de landcommanderij Alden Biesen als Cultureel Centrum werd opgemaakt en waarbij aan Alden Biesen een regionale functie werd opgedragen, momenteel aan herziening toe zou zijn.

Wat onderneemt de geachte heer Minister opdat de regionale functies en het regionaal karakter van Alden Biesen worden gehandhaafd ?

Vraag nr. 40
van 2 februari 1990
van de heer A. DE BEUL

Stichting voor Vertalingen — Deficit

Bij de bespreking van de begroting in de Commissie zegde de Gemeenschapsminister bevreesd te zijn voor het uiteindelijk deficit op de begroting-1988 van de Stichting voor Vertalingen. De regeling van dit deficit zou pas kunnen worden onderzocht nadat alle lopende betwistingen van de inspectieverslagen geklaard zijn (eind november — begin december).

Mag ik van de geachte Minister vernemen :

1. of alle bedoelde betwistingen thans zijn geklaard ;
2. tot welke conclusies hij ter zake is gekomen ?

Vraag nr. 41
van 2 februari 1990
van de heer F. BOSMANS

Culturele en sportinfrastructuurwerken — Subsidiëring

Het koninklijk besluit van 22 februari 1974 voorziet in een subsidiëeringsregeling voor culturele en sportinfrastructuurwerken uitgevoerd op initiatief van provincies, gemeenten, agglomeraties, federaties en verenigingen van gemeenten en door de Commissie van Cultuur van de Brusselse Agglomeratie.

De lokale besturen die subsidies aanvragen ervaren zeer vlug dat de normen vrij hoog liggen, maar vooral dat de administratieve procedure omslachtig is en zeer veel tijd in beslag neemt. Zelden bestaat er bovendien enige zekerheid aangaande de uiteindelijke goedkeuring en subsidiëring van de ingediende dossiers, zodat er dikwijls zeer veel tijd verloren gaat.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister :

- hoeveel dossiers voor culturele infrastructuur en hoeveel voor sportinfrastructuur er einde 1989 door lokale besturen waren ingediend en nog niet afgehandeld ;
- welke de globale uitgavenraming is voor deze hangende dossiers ?

Vraag nr. 42
van 2 februari 1990
van de heer A. DE BEUL

Stichting voor vertalingen — Onduidelijke termen begroting

Tijdens de behandeling van de begroting-1990 in de Commissie deelde de Gemeenschapsminister een aantal gegevens mede in verband met de Stichting voor Vertalingen (Verslag van de heer F. Bosmans, Stuk 8-B (1988-1989) — Nr. 7-B, blz. 14).

Hierbij wordt genoteerd dat de Stichting voor de toekomst „verbeteringen” voorstelt en dat voor 1990 wordt gepland (toezeggingen) : „59.000 gulden voor Nederlandse auteurs en 41.200 gulden voor Vlaamse”.

Mag ik vernemen wat precies bedoeld wordt met „verbeteringen” en wat de term „toezeggingen” betekent en om welke Vlaamse auteurs het gaat ?

Vraag nr. 43
van 2 februari 1990
van de heer A. DE BEUL

Stichting voor vertalingen — Structurele tekorten

In het verslag over de bespreking van de cultuurbegroting van collega F. Bosmans (Stuk 8-B (1988-1989) — Nr. 7-B, blz. 14) lees ik dat de resterende 40.000 gulden van een deficit van 120.000 gulden op de begroting-1988 van de Stichting voor Vertalingen gezamenlijk gedragen worden door Vlaanderen en Nederland, „indien het om structurele tekorten gaat”.

Graag zou ik vernemen wat hier wordt bedoeld met „structurele tekorten”.

H. WECKX
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
VOLKSGEZONDHEID EN BRUSSELSE
AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 18
van 24 januari 1990
van de heer M. DIDDEN

Studieopdrachten — Stand van zaken

Het is opvallend dat in de Regeerverklaring en in diverse voorstellen van de uitvoerende macht sprake is van allerhande studies, die zowel betrekking hebben op de interne werking van de overheid als op dossiers die eerder extern zijn, ten opzichte van de overheid, maar beogen maatschappelijke problemen te onderzoeken.

Graag had ik van de geachte Minister vernomen hoeveel studies door zijn departement werden goedgekeurd en in uitvoering gegeven.

Mag ik vragen of het mogelijk is een lijst van dergelijke studies te bekomen, alsmede een overzicht van de timing van elk van deze opdrachten ? Tevens zou het mij benieuwen te weten wie uiteindelijk de studieopdracht heeft uitgevoerd en welk het doel is van de studieopdracht ? Verder zou ik gaarne vernemen welke middelen aan elk van de onderscheiden studies worden gependend en zou ik gaarne de begrotingsposten kennen waarop in deze middelen is voorzien.

Het zou mij benieuwen te weten welke de eventuele resultaten zijn, voor de overheid of voor de maatschappij, van de ondernomen studieontwerpen.

Graag had ik desbetreffend een overzicht bekomen per departement dat onder de bevoegdheid van de geachte Minister ressorteert en zou ik de studies willen kennen die in uitzicht zijn gesteld voor het jaar 1990.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

D. COENS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ONDERWIJS

Vraag nr. 65
van 22 januari 1990
van de heer E. BEYSEN

Overheveling personeel naar Gemeenschap — Verzekeringscontracten

De verplichte personeelsverzekering voor onderwijzend personeel werd indertijd bij de Onderlinge Maatschappij voor Openbare Besturen (OMOB) afgesloten door de nationale Regering.

Door de overheveling van het onderwijs naar de Gemeenschappen en door het feit dat deze verzekering een overeenkomst is tussen verzekeringsmaatschappijen en de nationale Regering, bestaat er onzekerheid betreffende de toepassing van deze verzekering op het personeel dat werd overgeheveld naar de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs (ARGO).

Verwijzend naar het antwoord in het Bulletin van Vragen en Antwoorden van de Kamer van Volksvertegenwoordigers nummer 9, bladzijde 7076, van de Minister belast met de herstructurering van het Ministerie van Onderwijs, kreeg ik graag antwoord op de volgende vragen.

1. Zijn de oude verzekeringscontracten, afgesloten op nationaal niveau, automatisch van toepassing op het niveau van de Gemeenschappen, na de overheveling van de bevoegdheden ?
2. Worden nieuwe afspraken gemaakt met de verzekeringsmaatschappij (in dit geval OMOB) en zo ja, welke ?
3. Zijn er ministeriële initiatieven noodzakelijk om deze problematiek op te lossen ?

Vraag nr. 67
van 23 januari 1990
van de heer G. JANZEGERS

Schaarste interimarissen lager onderwijs — Inschakeling dienstplichtigen

Via een open brief stelt een groep schoolhoofden van het kanton Arendonk het probleem van het niet-vinden van een interimaris aan de orde. Men stipt aan dat het op bepaalde momenten onmogelijk is een personeelslid, afwezig voor tien of meer werkdagen, door een geschikte en beschikbare leerkracht te vervangen. Noch de diensten van de VDAB uit de eigen regio of de aanpalende, noch de plaatselijke „werkbeurs” van hun vakbond, het COV kunnen helpen.

Uiteindelijk ziet de school zich verplicht tot het nemen van maatregelen als het samenzetten van klassen, het inschakelen van taakleerkrachten, het presteren op vrijwillige basis door duo-partners of het in de klas gaan van het schoolhoofd. Door deze improvisaties komt de goede werking van de school wel in het gedrang. Hetzelfde verschijnsel zou zich ook voordoen in andere kantons.

Als oplossing suggereert men het inschakelen van dienstplichtigen-onderwijzers naar analogie met andere extra-verloven (dienstplichtigen-jeugdleiders, -landbouwers en -postboden). Persoonlijk betwijfel ik of dit een ideale oplossing is. Zowel de legeroverheid als dienstplichtigenorganisaties staan niet achter de uitbreiding van het systeem van extra-verloven (de achterblijvende dienstplichtigen draaien op hun beurt dan op voor het werk van de afwezigen).

Een betere oplossing is te vinden in de wet van 22 december 1989 betreffende het statuut van de dienstplichtige en verschenen in het Belgisch Staatsblad van 19 januari 1990. Deze wet voorziet de mogelijkheid van een tijdelijke ambtsontheffing op eigen verzoek waarbij men van rechtswege op non-activiteit is (artikelen 19, 20 en 26). Men kan dan tijdens deze dagen, die niet als werkelijke dienst tellen, een betaalde betrekking uitoefenen. Probleem is de tijdrovende procedure. De dienstplichtige in kwestie zou moeten kunnen gebruik maken van de procedure voorzien in artikel 28, paragraaf 1, 1°, dat handelt over de spoedverloven om gewichtige redenen. Maar een spoedverlof om gewichtige redenen telt wel als werkelijke dienst...

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij laten weten of er maatregelen worden genomen om op korte termijn een uitkomst te bieden aan het gestelde probleem, eventueel in overleg met de Minister van Landsverdediging, indien er geen andere oplossingen kunnen worden gevonden ?

Vraag nr. 68
van 23 januari 1990
van de heer W. VAN DURME

Werkmeesters en werkplaatsleiders — Nieuwe weddeschaal en achterstallig loon

Op 28 november werd tussen Regering en vakbonden een akkoord afgesloten, waarbij werd overeengekomen een hogere weddeschaal voor werkmeester en werkplaatsleiders in te voeren met terugwerkende kracht tot 1 september 1975. De hogere weddeschaal wordt nog steeds niet toegepast.

Kan de geachte Minister mij meedelen wanneer de overeengekomen weddeschaal integraal zal worden toegepast en wanneer de achterstallige wedde zal worden verrekend ?

Vraag nr. 73
van 29 januari 1990
van mevrouw N. MAES

Hulpopvoedend personeel — Herwaardering ambt

De functie van studiemeester-opvoeder, huismeester of directiesecretaris is een betrekking met zowel pedagogische en administratieve taken, zoals verantwoordelijkheid op het vlak van het toezicht en allerlei klussen.

Het hulpopvoedend personeel heeft minder arbeidsvreugde dan het onderwijzend personeel. Zij ondervinden een gebrek aan waardering vanwege een groot gedeelte van de leerkrachten en van de overheid. Omdat zij hun werk zelden kunnen organiseren (opdrachten van directies, leerkrachten, . . .) zijn zij ook moeilijker in staat om zelf voor die beroepswaardering te zorgen.

Hierover zou ik de geachte Minister het volgende willen vragen.

Bestaan er cijfergegevens over het aantal studiemeester-opvoeders die momenteel tewerkgesteld zijn in het Nederlandstalig onderwijs ?

Bestaat er een wettelijke functie-omschrijving voor de studiemeester-opvoeder ?

Begin de jaren zeventig verkreeg het onderwijzend personeel een weddeverhoging. Waarom werd van deze gelegenheid geen gebruik gemaakt om ook de wedden van de studiemeesters-opvoeders te verhogen ? Werden er recentelijk nog initiatieven genomen om hun wedden te verhogen ?

Welke andere maatregelen werden er overwogen om het beroep van het hulpopvoedend personeel te herwaarderen ?

Vraag nr. 74
van 30 januari 1990
van de heer J. GEYSELS

Vervanging leerkrachten — Moelijkheden

Uit persberichten blijkt dat meer en meer scholen en scholengemeenschappen worden geconfronteerd met de moeilijkheid en soms onmogelijkheid om leerkrachten, afwezig voor tien of meer werkdagen, te vervangen.

Kan de geachte Minister mij het volgende meedelen ?

1. Wat is de omvang (cijfers) van dit probleem per scholengemeenschap in Vlaanderen ?
2. Welke maatregelen zijn er genomen om deze problemen te verhelpen ?

Vraag nr. 78
van 1 februari 1990
van de heer M. OLIVIER

Praktijkleraren — Statuut eenheidstype

In het Executievebesluit van 14 juni 1989 is voorzien dat praktijkleerkrachten uit het type 2 dertig lestijden moeten geven in het eenheidstype voor een volledige betrekking, terwijl leerkrachten die uit het type 1 komen slechts 22 uren moeten geven.

Graag had ik van de geachte Minister het volgende vernomen.

1. Hoe is een dergelijke onrechtmatige regeling mogelijk ?
2. Hoe zal de Minister aan deze ongelijkheid tussen praktijkleraars een einde stellen ?

Vraag nr. 79
van 2 februari 1990
van mevrouw N. MAES

Onderwijs Sociale Promotie (OSP) — Achterstelling

De totale schoolbevolking van het katholiek OSP bestaat uit een heterogeen publiek, zowel qua leeftijd, vooropleiding en ervaring als qua milieu en beroepsactiviteit.

Door de spreiding van de vestigingspunten ontstond een relatief dicht net van volwassenvorming.

Ondanks discriminaties ten opzichte van parallelle opleidingsvormen, ondanks een remmende wetgeving en reglementering kent het OSP een groeiend kwantitatief succes.

Er wordt gemiddeld 14 ten honderd van het aantal ingerichte uren niet gesubsidieerd. Naargelang het opleidingsniveau stijgt, stijgt ook het percentage van niet-subsidiëring.

Meent de geachte Minister niet dat deze subsidiëring-begrenzing moet worden afgeschaft ?

De bezoldiging van het personeel veroorzaakt tal van

moelijkheden. Werd reeds overwogen om een eenvoudige bezoldigingsregeling vast te leggen voor alle prestaties, zowel die in het volledig leerplan als die in het OSP als hoofdambt ?

Waarom wordt er een onderscheid gemaakt in de dienstanciënniteit ? Door het toenemend secretariaatswerk is er een tekort aan administratief personeel. De normen voor het hulpvoedend personeel zijn ongewijzigd sinds 1966. Werden er reeds maatregelen getroffen om die normen aan te passen ? Zo ja, welke ?

Wanneer zullen de betrokken instellingen op de hoogte worden gebracht van het nieuwe ontwerp van decreet ?

J. SAUWENS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN OPENBARE
WERKEN EN VERKEER

Vraag nr. 91
van 23 januari 1990
van de heer F. VERMEIREN

Besparingen NMVB — Afschaffing weekendbusdiensten te Zaventem

Ingevolge de door het Vlaamse Gewest opgelegde besparingen zal de NMVB overgaan tot het afschaffen van een groot aantal autobusdiensten op zaterdag en zondag.

Deze weinig sociale maatregel treft inzonderheid de economisch zwakkere gebruikers, die niet over een eigen voertuig beschikken.

Bij de betrokken gemeenten bevindt zich ook Zaventem, met op haar grondgebied de belangrijkste luchthaven van ons land. De beslissing werd dan ook genomen zonder voorafgaand overleg met de betrokken gemeentelijke overheid.

In dit verband vernam ik graag van de geachte Minister welke besparing de NMVB zal verwezenlijken door het afschaffen van de busdiensten naar Zaventem op zaterdag en zondag. Beschikt de NMVB over gegevens in verband met het aantal passagiers, die op deze dagen van de bussen gebruik maken ? Kunnen deze gegevens worden meegedeeld ?

Vraag nr. 92
van 23 januari 1990
van de heer W. VAN DURME

Metalen veiligheidsbanden van autowegen — Verkoop door overheid

De laatste tijd stelt men vast dat meer en meer landbouwers metalen veiligheidsbanden, afkomstig van autowegen, als weideafsluitingen gebruiken.

Kan de geachte Minister mij meedelen :

1. of deze veiligheidsbanden worden verkocht door het Ministerie van Openbare Werken en welke de criteria zijn om deze af te danken ;
2. hoe groot de hoeveelheid verkochte veiligheidsbanden was in 1988 en 1989 ;

3. tegen welke prijs ze werden verkocht ?

Vraag nr. 93
van 24 januari 1990
van de heer M. DIDDEN

Studieopdrachten — Stand van zaken

Het is opvallend dat in de Regeerverklaring en in diverse voorstellen van de uitvoerende macht sprake is van allerhande studies, die zowel betrekking hebben op de interne werking van de overheid als op dossiers die eerder extern zijn, ten opzichte van de overheid, maar beoogen maatschappelijke problemen te onderzoeken.

Graag had ik van de geachte Minister vernomen hoeveel studies door zijn departement werden goedgekeurd en in uitvoering gegeven.

Mag ik vragen of het mogelijk is een lijst van dergelijke studies te bekomen, alsmede een overzicht van de timing van elk van deze opdrachten ? Tevens zou het mij benieuwen te weten wie uiteindelijk de studieopdracht heeft uitgevoerd en welk het doel is van de studieopdracht ?

Verder zou ik gaarne vernemen welke middelen aan elk van de onderscheiden studies worden gependeed en zou ik gaarne de begrotingsposten kennen waarop in deze middelen is voorzien.

Het zou mij benieuwen te weten welke de eventuele resultaten zijn, voor de overheid of voor de maatschappij, van de ondernomen studieontwerpen.

Graag had ik desbetreffend een overzicht bekomen per departement dat onder de bevoegdheid van de geachte Minister ressorteert en zou ik de studies willen kennen die in uitzicht zijn gesteld voor het jaar 1990.

NB : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Vraag nr. 94
van 25 januari 1990
van de heer M. DESUTTER

Detachering en verlof van ambtenaren — Stand van zaken

Het zou mij genoeg doen te mogen vernemen hoeveel ambtenaren van de Administratie van de geachte Minister per niveau :

- gedetacheerd zijn bij een ministereel kabinet ;
- verlof kregen voor internationale opdrachten ;
- verlof zonder wedde, disponibiliteit wegens persoonlijke aangelegenheden of loopbaanonderbreking verkregen ;
- om andere redenen hun functie niet uitoefenen.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Vraag nr. 95
van 30 januari 1990
van de heer M. DIDDEN

Herstructurering openbaar vervoer — Kosten-baten-analyse

In het kader van de herstructurering der openbare vervoerdiensten en zeer in het bijzonder de vermindering van activiteiten tengevolge oplopende kosten had ik gaarne vernomen welke de verhouding is tussen de opbrengsten- en kostencijfers per provincie in miljoenen frank.

Het is duidelijk dat in het verleden de verliezen per inwoner in de diverse provincies erg verschillend waren. Hierbij was het voor mij opvallend dat Oost-Vlaanderen en Limburg relatief de laagste verliescijfers hadden. Nochtans stel ik vast dat bij de herstructurering en de vermindering van activiteiten bij de Buurtspoorwegen — een plan waartegen trouwens vanwege de werknemers groot verzet is gerezen — de Limburgse afdeling van de Buurtspoorwegen een relatief groot deel van haar activiteiten inlevert. Dit is in elk geval groter dan hetgeen voorzien was in andere provincies. Het zou me dan ook benieuwen te vernemen in welke mate de verliescijfers per inwoner en per provincie geëvolueerd zijn. Ik had derhalve graag de opbrengst-, alsmede de kostencijfers per provincie ontvangen.

Mag ik tevens vernemen welke uw uiteindelijke beslissing zal zijn met betrekking tot de vermindering van activiteiten bij de Buurtspoorwegen in de loop van dit jaar ?

Vraag nr. 96
van 30 januari 1990
van de heer M. DIDDEN

Autosnelweg Brussel-Luik — Wegwijzer naar Aken via A2

Langs de autosnelweg Antwerpen-Hasselt is er een verkeersbord aangebracht met vermelding van de richting Aken via de autosnelweg Lummen-Maasmechelen.

Het lijkt aangewezen om een soortgelijke wegwijzer aan te brengen langs de autosnelweg Brussel-Luik, vermits de afstand van Leuven tot Aken langsheen de A 2 korter is dan langs Luik. Bovendien verloopt het verkeer langs de autosnelweg Brussel-Luik, vooral in perioden van winterweer, merkkelijk moeilijker .

Het zou me dan ook verheugen te mogen vernemen welke inspanningen de geachte Minister doet om dit richtingbord met vermelding Aken via de A 2 aan te brengen ter hoogte van het klaverblad te Bertem.

Vraag nr. 98
van 31 januari 1990
van de heer R. VAN HOOLAND

Oude-Leiearm te Astene — Erfdienstbaarheid

Na een aantal gerechtelijke acties met betrekking tot

de toegankelijkheid van de rivieroever van de Oude Leie te Astene en in verband met de erfdiensbaarheid van het jaag- en voetpad blijkt onduidelijkheid te bestaan over het al dan niet toepasselijk zijn van de wet van 1 juli 1954.

Ten aanzien van de erfdiensbaarheden op het jaag- en voetpad zou de Leie niet bevaarbaar en niet vlotbaar zijn, terwijl ze ten aanzien van de visserijwet dit wel zou zijn.

Ik zou het zeer op prijs stellen van de geachte Minister het volgende te mogen vernemen.

1. Aan welke normen moet een waterloop voldoen om als bevaarbaar of vlotbaar te worden beschouwd ?
2. Wat is het verschil tussen bevaarbaar en vlotbaar ?
3. Bestaan er aan de Oude-Leiearm te Astene erfdiensbaarheden op het jaag- en voetpad ?
4. Is de visserijwet er van toepassing ?
5. Welke procedure dient te worden gevolgd teneinde de oevers vrij te houden voor vissers en wandelaars ?

Vraag nr. 100
van 1 februari 1990
van de heer **H. VAN DIENDEREN**

Openbaar vervoer in groot Antwerpen — Tarieven

De inwoners van Berendrecht, Zandvliet en Lillo-Fort ondervinden een aantal nadelen van de fusie met Antwerpen, onder meer hoge belastingen. Voor andere zaken zijn ze blijkbaar geen echte Antwerpenaars. Zij moeten het openbaar vervoer van het duurdere NMVB-tarief betalen.

Kan de geachte Minister mij meedelen wanneer deze mensen op dit gebied worden gelijkgeschakeld en ook voor hen het MIVA-tarief zal gelden ? Kan de Minister mij maand en jaar noemen voor de gelijkschakeling ?

Vraag nr. 101
van 1 februari 1990
van de heer **H. VAN DIENDEREN**

Huisvestingdiensten Vlaamse Executieve — Stand van zaken

1. Kan de geachte Minister mij een overzicht geven van alle gebouwen in de verschillende gemeenten die de Vlaamse overheid gebruikt voor haar ambtenaren ?

2. Voor hoeveel ambtenaren zijn die gebouwen telkens geschikt ? Wat zijn de leenkosten en de huren van de verschillende gebouwen ? Kan per gebouw worden aangegeven wanneer het is gebouwd, in welke mate het geïsoleerd is tegen warmteverlies, door middel van welke energiebron het wordt verwarmd, of er al dan niet gebruik wordt gemaakt van spaarlampen ?
3. Is bij de vestiging rekening gehouden met de bereikbaarheid via het openbaar vervoer ? Met de fiets ?
4. Is er hieromtrent in één of andere vorm een mobiliteitsrapport gemaakt ?

Vraag nr. 102
van 2 februari 1990
van **M. DIDDEN**

Dijkversterkingen langs de Maas — Uitvoering meerjarenplan

In 1985 werd door de nationale voorganger van de geachte Minister een plan gemaakt om op het grondgebied tussen Maastricht en Maaseik dijkversterkingen uit te voeren ten bedrage van circa 500 miljoen frank. Deze werkzaamheden zouden gespreid worden over diverse jaren, zodat ze ten laatste in 1995 gerealiseerd zouden zijn.

Mag ik vernemen welke de actuele stand van zaken is van dit meerjarenplan ? Zeer concreet had ik gaarne geweten welke onteigeningen en werkzaamheden gepland zijn voor de Maasdijken te Maasmechelen, Dilsen en Maaseik. Is het mogelijk een beschrijving te geven van de evolutie van deze werkzaamheden ?

Tengevolge de door de geachte Minister voorziene budgettaire beperking van de bedragen tot slechts 25 miljoen frank in de begroting-1990, lijkt het niet mogelijk de vooropgestelde doelstellingen te realiseren.

Gaarne had ik vernomen welke de tot op heden uitgevoerde werken zijn, alsmede de bedragen ter zake.

Tevens zou het mij benieuwen te vernemen welke in de nabije toekomst de voorziene werken zijn in het kader van de dijkversterkingen langs de Maas.

Ten slotte zou ik gaarne vernemen om welke reden deze werken vertraging oplopen ten opzichte van de oorspronkelijke plannen en welke de actuele voorzieningen zijn inzake dijkversterkingen langs de Maas.